

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.7.20.
COM(2011) 453 végleges

2011/0203 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2011) 952 végleges}

{SEC(2011) 953 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésre és felügyeleti keretükre vonatkozó nemzeti rendelkezések koordinálásához szorosan kapcsolódó rendelkezéseket tartalmaz (például az üzleti tevékenység engedélyezését, a letelepedés szabadságának gyakorlását, a székhely szerinti és fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak hatásköreit e tekintetben szabályozó rendelkezéseket és a hitelintézetek felügyeleti felülvizsgálatát szabályozó rendelkezéseket). Mindazonáltal az említett irányelv, a 2006/49/EK irányelv és különösen a mellékleteik prudenciális szabályokat is meghatároznak. A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv nemzeti jogba való átültetéséből eredő jogi rendelkezések további közelítése érdekében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazok a prudenciális szabályok közvetlenül alkalmazandók legyenek rájuk, ami elengedhetetlen a belső piac működéséhez, az említett prudenciális szabályok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletre irányuló javaslat tárgyát képezik, amellyel ez a javaslat csomagot alkot.

Ez a javaslat a következő új elemeket tartalmazza: szankciókra, hatékony vállalatirányításra vonatkozó rendelkezések, és a külső hitelminősítések túlzott figyelembevételét megakadályozó rendelkezések. Ez az indokolás ezért kizárólag ezekkel az új elemekkel foglalkozik. Ezen irányelv többi eleme a hatályos jogi rendelkezéseket ismétli, vagy a javasolt renDELETEH kapcsolódó kiigazítás. Az egyértelműség kedvéért ez a javaslat egyúttal egyesíti a hitelintézetekre és a 2006/49/EK irányelvben tárgyalt befektetési vállalkozásokra vonatkozó rendelkezéseket. Ezt a lenti 5. fejezet ismerteti részletesebben. A Bazel III megállapodáshoz kapcsolódó változásokkal a rendeletjavaslat foglalkozik, kivéve a tőkepufferekre vonatkozó rendelkezéseket, amelyek ezen irányelvjavaslat részét képezik. Ezért csak a tőkepufferekre vonatkozó célkitűzések és jogi elemek képezik ezen indokolás részét. A Bazel III általános keretét, beleértve a hatásvizsgálat és a nyilvános konzultációk eredményeit, a rendeletjavaslat részletezi.

1.1. A javaslat okai és céljai

1.1.1. Szankciók

Az uniós banki szabályoknak való megfelelés biztosítása, a banki szolgáltatások igénybevevőinek védelme és a banki piacok biztonságának, stabilitásának és integritásának biztosítása érdekében kulcsfontosságúak a hatékony, arányos és visszatartó erővel bíró szankciórendszerek.

Az ezen irányelv és a rendelet által lefedett területeken a nemzeti szankcionálási rendszerek elemzése eltéréseket és gyengeségeket tárt fel a nemzeti hatóságok rendelkezésére álló szankcionálási hatáskörök és vizsgálati hatáskörök jogi keretében.

Az eltérő és túl gyenge szankciók esetében fennáll annak a veszélye, hogy elégtelenek az ezen irányelv és a rendelet megsértésének eredményes megelőzésére, a hatékony felügyelet biztosítására és egyenlő versenyfeltételek megteremtésére. A Bizottság ezért javasolja a közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozó tagállami jogi keretek megerősítését és közelítését az ezen irányelv és a rendelet alapvető megsértésére alkalmazandó kellően

elrettentő közigazgatási szankciók, a közigazgatási szankciók megfelelő személyi hatálya, a szankciók közzététele és a jogsértések bejelentését ösztönző mechanizmusok előírása által.

1.1.2. Vállalatirányítás

Amint azt az unióbeli pénzügyi felügyelettel foglalkozó magas szintű csoport 2009. február 25-én közzétett jelentése megállapította, a pénzügyi piacok 2008. őszi összeomlása és az ezt követő hitelválság több, gyakran összefüggő tényezőre vezethető vissza makro- és mikrogazdasági szinten egyaránt, és összekapcsolható különösen a pénzügyi rendszerben vállalt túlzott kockázatok felhalmozódásával. A kockázat túlzott felhalmozódásának részben a pénzügyi intézmények, főleg a bankok vállalatirányításának gyengesége volt az oka. Jóllehet nem minden bank szenvedett az irányítási szabályozás rendszerszintű gyengeségétől, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) „számos vállalatirányítási mulasztásra és hibára” utalt.

Széles körben elismerték a változtatás szükségességét ezen a területen. A vállalkozások, illetékes hatóságok és nemzetközi szervezetek (OECD, Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) és BCBS) felülvizsgálta meglévő gyakorlatát és irányelveit vagy éppen azon dolgozik. A Bizottság számára kiemelt kérdés a vállalatirányítás megerősítése, különösen pénzügyi piaci reformjával és válságmegelőzési programjával összefüggésben.

1.1.3. A külső minősítések túlzott figyelembevétele

A külső hitelminősítések túlzott figyelembevétele akkor merül fel, ha a pénzügyi intézmények vagy intézményi befektetők kizárólag vagy mechanikusan a hitelminősítő intézetek által kibocsátott minősítésekre hagyatkoznak, elhanyagolva a saját átvilágításra és belső kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségeiket. A hitelminősítések túlzott figyelembevétele a pénzügyi szereplők csordaszellemű magatartásához, például adósságinstrumentumok párhuzamos kiadásához vezethet, miután az instrumentumot a befektetési kategória alá minősítették, ami befolyásolhatja a pénzügyi stabilitást – különösen, ha a néhány jelentős hitelminősítő együttesen téved az értékelésében.

1.1.4. Az intézményi hitelezés prociklikussága

A prociklikussági hatások a meghatározás szerint azok, amelyek hajlamosak a gazdasági ciklust irányát követni és a ciklust felerősíteni. A jelenlegi kockázatalapú tőkekövetelmények egyik jellemzője, hogy a gazdasági ciklus során változnak. Ha a hitelintézetek teljesíteni tudják a követelményeket, nincs kifejezett szabályozási korlátozás az általuk vállalható kockázat nagyságára és így tőkeáttételükre vonatkozóan.

1.2. Háttér-információk

1.2.1. Szankciók

„A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről” szóló 2010. évi közleményében¹ a Bizottság uniós jogalkotási intézkedést irányzott elő, hogy a szankciórendszerek bizonyos kulcskérdéseiben minimális közös standardokat határozzon meg, amelyeket a különböző ágazatok sajátosságaihoz kell igazítani.

---

¹ COM(2010) 716 végleges.

Elsőként, a tőkekövetelmény-irányelv alapvető elemeinek – például az engedélyezési követelményeknek, a prudenciális kötelezettségeknek és a jelentéstételi kötelezettségeknek – a megsértésére alkalmazandó szankciók eltérőek a tagállamokban, és nem mindig tűnnek megfelelőnek annak biztosításához, hogy a szankciók kellően hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek.

Másodikként, bizonyos mértékű eltérés létezik a szankciók alkalmazási szintjében a különböző tagállamokban, beleértve a hasonló méretű banki ágazattal rendelkezőket, és néhány tagállamban több mint egy éve egyáltalán nem került sor szankciók alkalmazására, ami jelezheti az uniós szabályok gyenge érvényesítését.

1.2.2. Vállalatirányítás

Az Európai Bizottság 2009. március 4-i közleményében² bejelentette, hogy i. a pénzügyi válság tükrében megvizsgálja a pénzügyi intézmények vállalatirányítási szabályait és gyakorlatát, és (ii) szükség esetén ajánlásokat fogalmaz meg, vagy szabályozási intézkedésekre tesz javaslatot a gazdaság e kulcsfontosságú szektorának vállalatirányítási rendszerében tapasztalt esetleges hiányosságok kiküszöbölése érdekében.

2010. júniusban a Bizottság a pénzügyi intézmények vállalatirányításáról és a javadalmazási politikákról szóló zöld könyvet³ és egy kísérő szolgálati munkadokumentumot⁴ tett közzé, amely elemezte a pénzügyi szolgáltatási ágazat vállalatirányítási rendszereinek hiányosságait és lehetséges megoldásokat javasolt.

A nyilvános konzultáció eredményei különböző hatóságok és tagállamok által támogatott széles konszenzust mutattak az azonosított hiányosságokról. Az Európai Parlament a jegyzett társaságok igazgatóinak javadalmazásáról és a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikáiról szóló jelentésében⁵ szintén elismerte a pénzügyi intézményekben a vállalatirányítási standardok és gyakorlatok megerősítésének fontosságát. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a pénzügyi intézmények vállalatirányításáról és a javadalmazási politikákról szóló zöld könyvről szóló véleményében⁶ üdvözli a bizottsági zöld könyvet és támogatja a javasolt intézkedést.

1.2.3. A külső minősítések túlzott figyelembevétele

Nemzetközi szinten az FSB nemrég elveket bocsátott ki, hogy csökkentse a hatóságok és pénzügyi intézmények külső minősítések iránti bizalmát⁷. Az elvek alapján meg kell szüntetni vagy fel kell váltani a jogszabályokban az ilyen minősítésekre való hivatkozást, ha rendelkezésre állnak a hitelképesség megfelelő alternatív standardjai, valamint elő kell írni a bankok számára, hogy készítsenek saját hitelminősítést. A javasolt rendelkezések összhangban vannak az FSB-elvekkel.

---

² COM(2009) 114 végleges.

³ COM(2010) 284 végleges.

⁴ SEC(2010) 669 végleges.

⁵ 2010/2009(INI).

⁶ INT/527.

⁷ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

1.2.4. Tőkepufferek

A tőkemegőrzési és különösen az anticiklikus pufferek célja, hogy enyhítsék a fenti 1.1.4. pontban említett prociklikusság kockázatát és a túlzott tőkeáttétel kockázatát.

1.3. Meglévő közösségi rendelkezések a javaslat által érintett területen

A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006/48/EK irányelv előírja a hitelintézetek számára, hogy szilárd irányítási rendszerrel rendelkezzenek. Mindazonáltal nem részletezte, hogy az irányítási rendszereknek hogyan kell kinézniük.

A külső minősítések túlzott figyelembevételének csökkentése érdekében a 2006/48/EK irányelvbe bekerült a bankok azon kötelezettsége, hogy az értékpapírosítási kitétségek mögöttes eszközei tekintetében saját átvilágítást végezzenek.

1.4. Összhang egyéb szakpolitikákkal

Az európai felügyeleti struktúra reformja, a tőkekövetelmények és a válságkezelés és – rendezés megerősítése keretében a hitelintézetek vállalatirányításának javasolt reformja szerves részét képezi a pénzügyi szolgáltatási ágazat átfogó reformjának. A vállalatirányítás reformját emellett a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló közelmúltbeli bizottsági közlemény összefüggésében kell értelmezni.

A Bizottság horizontális kezdeményezést indított, hogy ösztönözze az ágazatot a nők arányának növelésére az igazgatóságokban, és egy év elteltével értékelni fogja, hogy az önszabályozó kezdeményezések elérték-e a kívánt hatást, és ha nem, jogalkotási megközelítést mérlegel. Mivel a hatásvizsgálatból kiderül, hogy ez a probléma jellemző a banki ágazatra, az ebben a szakaszban választott megközelítés az alulról építkező megközelítésnek felel meg. Mindazonáltal, ha egy év múlva a szélesebb körű értékelés megállapítja, hogy jogi szabályozásra van szükség, ki kell igazítani az ebben az ágazatban választott megközelítést.

2. AZ ÉRDEKELTEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ EREDMÉNYEI; HATÁSVIZSGÁLAT

2.1. Konzultáció az érdekeltekkel

2.1.1. Szankciók

A Bizottság 2011. február 19-ig tartó nyilvános konzultációt folytatott a pénzügyi ágazatban a szankciórendszerek megerősítésére és közelítésére előirányzott intézkedésekről⁸, valamint a banki ágazat releváns kérdéseiről, amelyeket az Európai Bankfelügyeleti Bizottság által az ebben az ágazatban meglévő nemzeti szankciórendszerekről végzett tanulmány⁹ alapján azonosítottak.

---

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm

⁹ CEBS: „Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers” (Felügyeleti célok, többek között korai beavatkozási intézkedések és szankcionálási hatáskörök feltérképezése), 2009. március, 2009/47, elérhető a következő oldalon: <http://www.c-ebs.org/home.aspx>. Az ebben a jelentésben foglalt információt később frissítették a tagállamoktól kapott információk alapján.

A Bizottsághoz különféle válaszadóktól érkeztek hozzászólások, beleértve számos jelentős érdekeltet a banki ágazatból (felügyeleti hatóságok, központi bankok, bankok és bankszövetségek), amelyek véleményt nyilvánítottak az uniós fellépés szükségességéről ezen a területen, a harmonizáció indokolt szintjéről, a javasolt konkrét intézkedésekről és potenciális előnyeikről vagy hátrányaikról.

A szankciórendszerek megerősítésére és közelítésére előirányzott intézkedéseket a tagállamokkal is megvitatták a Pénzügyi Szolgáltatásokkal Foglalkozó Bizottság 2011. január 17-én tartott ülésén.

2.1.2. Vállalatirányítás

A kezdeményezés és a hatásvizsgálat a főbb érdekelttel, köztük értékpapír-piaci szabályozókkal, piaci szereplőkkel (kibocsátókkal, közvetítőkkel és befektetőkkel) és fogyasztókkal folytatott széles körű, rendszeres párbeszéd és konzultáció eredménye.

Az Unióban letelepedett 10 jelentős jegyzett bank vagy biztosító változatos keresztszete kapott vállalatirányítási gyakorlatára vonatkozó kérdőívet. A kérdőíveket gyarapította az igazgatósági tagokkal, vállalati titkárokkal, pénzügyi vezetőikkel, kockázatkezelési vezetőikkel, belső ellenőrökkel folytatott 30 nyomon követő interjú.

Az európai bankfelügyelet is kapott egy kérdőívet a pénzügyi intézmények vállalatirányításával kapcsolatos véleményükről és szerepükről. A főbb európai intézményi befektetők és részvényesi szövetségek hasonlóképp kérdőívet kaptak a pénzügyi intézmények vállalatirányításával kapcsolatos gyakorlatokról és elvárásairól. Folytatásként 30 befektetővel tartott értekezletre került sor 2010. február 2-án.

A zöld könyvvel végül 2010. június 2-től 2010. szeptember 1-jéig tartó nyilvános konzultáció indult a pénzügyi intézmények vállalatirányításának hiányosságaival foglalkozó lehetséges kezdeményezésekről. A válaszok és elemzésük megtekinthető a Bizottság weboldalán¹⁰.

2.1.3. A külső minősítések túlzott figyelembevétele

A Bizottság nyilvános konzultációt indított a külső minősítésekkel kapcsolatos kérdésekről, amelyek túlzott figyelembevételüket is érintették. A konzultáció 2011. január 7-én zárult, és 93 választ eredményezett. Több javasolt lehetőség is volt, a belső modellek használatának ösztönzésétől a vállalkozások azon kötelezettségéig, hogy végezzék el saját kockázatkezelésüket anélkül, hogy kizárólag vagy mechanikusan külső minősítésekre hagyatkoznának. A válaszok és elemzésük megtekinthető a Bizottság weboldalán¹¹.

2.1.4. Tőkepufferek

A tőkepufferek a BCBS 2010. évi megállapodásának részét képezik, és ezért mind a bázeli keretrendszeren belül, mind a Bizottság célzott konzultációin kiterjedt tárgyalások folytak róluk.

---

¹⁰

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010

¹¹

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title

2.2. Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása

2.2.1. Szankciók

Az Európai Bankfelügyeleti Bizottság által 2008-ban végzett tanulmány¹² információt szolgáltatott a nemzeti jogszabályokban meghatározott közigazgatási szankciókról és a szankciók bankfelügyeleti általi tényleges alkalmazásáról. A Bizottság 2011-ben további információt gyűjtött a tőkekövetelmény-irányelv alapvető elemeinek megsértésére vonatkozóan a nemzeti jogszabályokban előírt szankciókról.

A javasolt intézkedések ezeken az információkon és a nyilvános konzultációra adott válaszokon alapulnak.

2.2.2. Vállalatirányítás

A konzultációs folyamat részeként és a zöld könyv előkészítése során a Bizottság szolgálatai 2009. október 12-én nyilvános konferenciát is szerveztek számos érdekelt részvételével. A vita középpontjában az igazgatóság szerepe és hozzáértése, a belső ellenőrzéshez és a kockázatkezeléshez kapcsolódó irányítási kérdések, a részvényesek, felügyeltek, illetve jog szerinti könyvvizsgálók szerepe állt.

A zöld könyv az állami vagy magánszervezetek által, nemzetközi, valamint európai és nemzeti szinten egyaránt végrehajtott vagy folyamatban lévő elemzéseken és tanulmányokon is alapul. A Bizottság személyzete munkája során tanácsot kapott az európai vállalatirányítási fórumtól és a fórum néhány tagjából, valamint más hírneves vállalatirányítási szakértőkből álló ad hoc vállalatirányítási tanácsadó csoporttól.

2.2.3. A külső minősítések túlzott figyelembevétele

A Bizottság tevékenyen részt vesz az FSB fent említett munkájában. Részt vesz továbbá a BCBS-ben, amely a likviditással, minősítésekkel és értékpapírosítással foglalkozó munkacsoportjában szintén munkálkodik a minősítések figyelembevételének csökkentésén.

2.2.4. Tőkepufferek

A tőkekövetelmény-irányelvvvel foglalkozó munkacsoport al csoportjai, amelynek tagjait az európai bankbizottság nevezi ki, a tőkepufferekkel kapcsolatosan szintén végeztek technikai szintű munkát.

2.3. Hatásvizsgálat

2.3.1. Szankciók

A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről szóló közleményt hatásvizsgálat kísérte, amely elemezte a – többek között a bankszektorbeli – pénzügyi szolgáltatási szabályok megsértésére vonatkozó szankciórendszerek közelítését és megerősítését érintő főbb szakpolitikai lehetőségeket. Ezt a javaslatot egy második hatásvizsgálat kíséri, amely a tőkekövetelmények terén felmerülő konkrét problémákat vizsgálja részletesebben.

---

¹² Lásd a 9. lábjegyzetbeli hivatkozást.

A javasolt intézkedések fő célkitűzése az uniós banki szabályoknak való jobb megfelelés biztosítása a nemzeti szankciórendszerek hatékonyságának és visszatartó erejének fokozásával. Ehhez a következő operatív célkitűzések megvalósítása szükséges:

- A szankciókra vonatkozó jogi keretek megerősítése és közelítése a következők biztosításával:
  - A tőkekövetelmény-irányelv alapvető elemeinek megsértésére vonatkozó megfelelő közigazgatási szankciók
  - A közigazgatási szankciók megfelelő személyi hatálya
  - A szankciók közzététele
- A jogsértések felfedését megkönnyítő mechanizmusok megerősítése és közelítése a következő biztosításával:
  - A hivatali mulasztások bejelentését ösztönző hatékony mechanizmusok

2.3.2. *Vállalatirányítás*

Ennek a kezdeményezésnek az átfogó célja annak biztosítása, hogy az európai hitelintézeteknél és befektetési vállalkozásoknál megerősödjön a kockázatkezelés hatékonysága. A tervezett intézkedések segítenek elkerülni az egyes hitelintézetek túlzott kockázatvállalását, és végső soron a pénzügyi rendszerben a túlzott kockázatfelhalmozódást. E cél elérése érdekében ez a kezdeményezés a következő operatív célkitűzésekre összpontosít:

- az igazgatóság általi kockázatfelügyelet hatékonyságának fokozása;
- a kockázatkezelési funkció státuszának javítása; és
- a kockázatkezelés felügyeleti általi hatékony ellenőrzésének biztosítása.

E célkitűzések megvalósítása érdekében a Bizottság a meglévő jogi keret fejlesztése mellett döntött.

Az igazgatóság összetételére és tagjainak kiválasztására vonatkozó követelmények megfelelőbb viselkedést, hozzáértést, időráfordítást és fokozott elszámoltathatóságot biztosítanak. A jól tájékozott, hozzáértő igazgatóság és az erős kockázatkezelési funkció fokozza a hitelintézetek azon képességét, hogy azonosítsák és kezeljék a felmerülő kockázatokat és ezáltal csökkentsék a túlzott kockázatvállalást. A nyilvánosságra hozatali követelmények segítik az átláthatóság növelését, amely tájékozottabb piachoz és fokozottabb piaci fegyelemhez vezet.

Az igazgatóság változatosabb jelöltek előtti megnyitása által olyan emberek kaphatnak lehetőséget az igazgatóság tagjává válni, akik eddig kimaradtak az igazgatóság munkájából. Ezáltal bővülne az igazgatósági tagnak alkalmas jelöltek köre és fokozódna a szakértelem. Ezért a javaslatnak nem lehetnek jelentős negatív hatásai az alkalmas jelöltek körére nézve.

A szigorúbb európai szintű követelményeknek negatív hatása lehet az európai hitelintézetek versenyképességére nemzetközi szinten. Mindazonáltal a szigorúbb követelmények miatti lehetséges versenyképesség-csökkenést enyhítheti a befektetőkre, betétesekre és egyéb

érdekeltekre gyakorolt pozitív hatás. A javuló kockázatkezelés hozzájárul a banki ágazat ellenálló képességéhez.

A javaslat nem jár jelentős költségekkel a hitelintézetek számára és nincs jelentős hatással a hitelezési tevékenységre.

2.3.3. A külső minősítések túlzott figyelembevétele

A javasolt elemekre vonatkozó, a túlzott figyelembevétellel foglalkozó általános részt a hitelminősítő intézetekről szóló új kezdeményezésre vonatkozó, rövidesen elkészülő hatásvizsgálat tartalmazza (2011. július elején várható).

2.3.4. Tőkepufferek

Mivel a tőkepufferek a bázeli megállapodás részét képezik, hatásvizsgálataikra a többi intézkedéssel együtt kerül sor, és részletesen az ezt az irányelvet kísérő rendeletben szerepelnek.

3. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

4. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

4.1. Jogonalap

A javaslat jogonalpa az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése. A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv, amelyek helyébe ez az irányelv lép és a javasolt [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet nélkülözhetetlen eszköze a belső piac megvalósításának a hitelintézetek és befektetési vállalkozások területén mind a letelepedés, mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából. Ez a javaslat az üzleti tevékenység engedélyezését, a befolyásoló részesedések szerzését, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását, a székhely szerinti és fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak hatásköreit e tekintetben szabályozó nemzeti rendelkezések koordinálása, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások indulótökéjét és felügyeleti felülvizsgálatát szabályozó rendelkezések tekintetében a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv helyébe lép. E javaslat fő célja és tárgya a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tevékenységéhez való hozzáférésre vonatkozó nemzeti rendelkezések koordinálása, irányításuk részletes szabályainak és felügyeleti keretüknek a megállapítása. A javaslat ezért az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdésén alapul.

Ez a javaslat kiegészíti a javasolt [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletet, amely a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra vonatkozóan egységes és közvetlenül alkalmazandó prudenciális követelményeket állapít meg, mivel az ilyen követelmények szorosan kapcsolódnak a pénzügyi piacok működéséhez a hitelintézetek és befektetési vállalkozások által birtokolt számos eszköz tekintetében, és amely rendeletnek az alapja az EUMSZ 114. cikke.

4.2. Szubszidiaritás

Az EUMSZ 5. cikkében rögzített szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően a javasolt intézkedés célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok uniós szinten jobban megvalósíthatók. A javaslat rendelkezései nem lépik túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket. Csak uniós intézkedés biztosíthatja, hogy az egynél több tagállamban működő hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra ugyanazok a követelmények vonatkozzanak és ezáltal biztosítson egyenlő versenyfeltételeket, csökkentse a szabályozás összetettségét, elkerülje az indokolatlan megfelelési költségeket a több tagállamra kiterjedő tevékenységek esetén, elősegítse az uniós piac további integrációját és hozzájáruljon a szabályozási arbitrázs lehetőségeinek megszüntetéséhez. Az uniós fellépés az EU-n belüli pénzügyi stabilitást is magas szinten biztosítja.

4.3. Az EUMSZ 290. és 291. cikkének való megfelelés

A Bizottság 2009. szeptember 23-án az EBH, az EBFH és az EÉPH létrehozásáról szóló rendeletjavaslatokat fogadott el¹³. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetni kíván az európai felügyeleti hatóságokat létrehozó rendeletek elfogadásakor az EUMSZ 290. és 291. cikkével összefüggésben tett nyilatkozatokra, amelyek szerint: „A szabályozási standardok elfogadására vonatkozó eljárások tekintetében a Bizottság hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatási ágazatnak a Lámfalussy-rendszerből eredő egyedi jellegét, amelyet az EUMSZ-hez csatolt 39. nyilatkozat is kifejezetten elismer. A Bizottság azonban súlyos kétségeinek ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási intézkedések elfogadásakor betöltött szerepének a korlátozása összhangban van-e az EUMSZ 290. és 291. cikkével.”

5. A JAVASLAT RÉSZLETES MAGYARÁZATA

5.1. A csomag elemei közötti kölcsönhatás és következetesség

Ez az irányelv a javasolt [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelettel csomagot alkot. Ez a csomag a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv helyébe lép. Ez azt jelenti, hogy az irányelv és a rendelet egyaránt foglalkozik hitelintézetekkel és befektetési vállalkozásokkal is. Jelenleg az utóbbiakat csupán a 2006/49/EK irányelv csatolja a 2006/48/EK irányelvhez. Ennek nagy része mindössze a 2006/48/EK irányelvre történő hivatkozásokból áll. Azáltal, hogy a csomag egyesíti a mindkét üzletágra vonatkozó alkalmazandó rendelkezéseket, javul az őket szabályozó rendelkezések értelmezhetősége. Sőt, a két irányelv terjedelmes mellékletei bekerülnek a rendelkező részbe, ami tovább egyszerűsíti alkalmazásukat.

A bankokra és befektetési vállalkozásokra közvetlenül alkalmazandó prudenciális szabályozás a rendeletjavaslatban szerepel. Az irányelvjavaslatban maradnak a hitelintézetek engedélyezésére és a letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezések. Ez nem érinti a befektetési vállalkozásokat, mivel a vonatkozó jogokat és kötelezettségeket a 2004/39/EK irányelv (MiFiD) szabályozza. A hitelintézetek és befektetési vállalkozások felügyeletére vonatkozó, a tagállamoknak és illetékes hatóságaiknak címzett általános elvek szintén az irányelvben maradnak. Ide tartozik mindenekelőtt az információcseré, a székhely szerinti és a fogadó ország felügyeleti hatóságai közötti feladatmegosztás és a szankcionálási hatáskörök gyakorlása (amely új elemként szerepel). Az

---

¹³ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

irányelv továbbra is tartalmazza a hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak a tagállamok illetékes hatóságai általi felügyeleti felülvizsgálatára irányadó rendelkezéseket. Ezek a rendelkezések a rendeletben a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozóan meghatározott általános prudenciális követelményeket kiegészítik az egyes hitelintézetek és befektetési vállalkozások folyamatos felügyeleti felülvizsgálata következtében az illetékes hatóságok által eldöntött egyedi intézkedésekkel. Az ilyen felügyeleti intézkedések körének meghatározására az irányelvben kerül sor, mivel az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy mérlegeljék, melyik intézkedést kell alkalmazni. Ez magában foglalja a hitelintézetben vagy befektetési vállalkozáson belüli belső folyamatokat, főként a kockázatkezelést és az újonnan bevezetett vállalatirányítási követelményeket illetően.

5.2. Szankciók

A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a banki jogszabályok megsértése esetén megfelelő közigazgatási szankciókat és intézkedéseket lehessen alkalmazni. E célból az irányelv előírja számukra, hogy feleljenek meg a következő minimumszabályoknak.

Először, a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyre, hitelintézetre és egyénekre kell alkalmazni. Ez adott esetben magában foglal hitelintézeteket, befektetési vállalkozásokat és egyéneket.

Másodszor, ezen irányelv és a rendelet alapvető rendelkezéseinek megsértése esetén az illetékes hatóságok rendelkezésére kell állnia a közigazgatási szankciók és intézkedések egy minimális körének. Ebbe beletartozik az engedély visszavonása, a jogsértő magatartással való felhagyásra vonatkozó felszólítások, a nyilvános nyilatkozat, a vezetőség elbocsátása, a közigazgatási pénzbírság.

Harmadszor, a közigazgatási pénzbírság nemzeti jogban meghatározott maximális szintjének meg kell haladnia a jogsértésből származó hasznot, ha az meghatározható, és semmiképp sem lehet alacsonyabb az irányelvben előírt szintnél (az intézmény teljes éves árbevételének 10 %-a jogi személy esetében, 5 millió EUR vagy az egyén éves bevételének 10%-a természetes személy esetében).

Negyedszer, az illetékes hatóságok által egy adott esetben alkalmazandó szankció típusának és szintjének meghatározásakor figyelembe veendő kritériumoknak magukban kell foglalniuk legalább az irányelvben meghatározott kritériumokat (a jogsértésből származó haszon vagy harmadik félnek okozott veszteség, a felelős személy együttműködő magatartása stb.).

Ötödöszer, az alkalmazott szankciókat és intézkedéseket az ebben az irányelvben előírtaknak megfelelően közzé kell tenni.

Végül, a hitelintézeteken és befektetési vállalkozásokon belüli jogsértésről való jelentéstétel ösztönzésére megfelelő mechanizmusokat kell létrehozni.

Ez a javaslat nem foglalkozik büntetőjogi szankciókkal.

5.3. Vállalatirányítás

A hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások teljes vezető testületének mindenkor elegendő időt kell fordítania feladataira és megfelelő ismeret, készség és tapasztalat birtokában kell lennie, hogy képes legyen a hitelintézet tevékenységének és fő kockázati kitétségeinek megértésére. A vezető testület minden tagjának kellően jó hírnévvel, egyéni képességekkel és

független gondolkodással kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi számára a felső vezetés döntéseinek építő jellegű kifogásolását és ellenőrzését. A csoportgondolkodás elkerülése és a kritikus kifogásolás elősegítése érdekében a hitelintézetek vezető testületeinek kellően változatosnak kell lenniük az életkor, nem, földrajzi eredet, képzettségi és szakmai háttér tekintetében, hogy sokféle nézetet és tapasztalatot képviseljenek. A nemek közötti egyensúly különösen fontos a demográfiai valóság megfelelő képviseletének biztosítása érdekében.

A hatékony kockázatfelügyelet és –ellenőrzés érdekében a vezető testület felelős a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás átfogó kockázatkezelési stratégiájáért, és a kockázatkezelési rendszerek megfelelőségéért, figyelembe véve a hitelintézet kockázati profilját. A hitelintézetek megbízható kockázatkezelésének fontosságát tekintve a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek külön kockázatkezelési bizottságot kell felállítania, amely célzottan a kockázattal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozik és előkészíti a vezető testület kockázatkezelési kérdéseket érintő döntéseit. A kockázatkezelési bizottságnak segítenie kell a vezető testületet kockázatfelügyeleti szerepében, de a kockázatkezelési stratégiáért végső soron a vezető testület marad felelős.

Annak érdekében, hogy a felső vezetés és a vezető testület teljes képet kaphasson a kockázatokról, a hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak rendelkezniük kell független kockázatkezelési funkcióval, amely képes hatékony és teljes képet alkotni a hitelintézetbeli kockázatok teljes skálájáról. A kockázatkezelési funkciót betöltő egységnek megfelelő mérettel és hatáskörrel kell rendelkeznie a stratégiai kockázatkezelési döntések befolyásolásához és közvetlen hozzáféréssel kell rendelkeznie a vezető testülethez.

5.4. A külső minősítések túlzott figyelembevétele

A hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak rendelkezniük kell saját megbízható hitelnyújtási kritériumokkal és hitelezési döntési folyamatokkal. Ez attól függetlenül alkalmazandó, hogy az intézmények ügyfeleknek nyújtanak-e kölcsönöket vagy értékpapírosítási kitétségeket szereznek. A külső hitelminősítések ebben a folyamatban a tényezők egyikeként használhatók, de nem lehetnek mérvadóak. A belső módszerek mindenekelőtt nem támaszkodhatnak kizárólag vagy mechanikusan a külső minősítésekre.

A szabályozói banki tőkekövetelmények kiszámításának sajátos céljára a hitelminősítők minősítéseit bizonyos esetekben a tőkekövetelmények kockázatok szerinti differenciálásának alapjaként alkalmazzák, és nem magának a minimálisan megkövetelt tőkemennyiségnek a meghatározásához. A tőkekövetelmény-irányelv biztosította keret egészében arra ösztönzi a bankokat, hogy belső, semmint külső hitelminősítéseket használjanak akár a szabályozói tőkekövetelmények kiszámításának céljára.

A javasolt rendelkezés előírja a lényeges hitelkockázati kitétséggel vagy jelentős számú partnerrel rendelkező hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára, hogy a külső minősítésekre hagyatkozó sztenderd módszer helyett inkább dolgozzanak ki és használjanak belső modelleket.

Emellett a javaslat kitér arra, hogy az EBH évente tegye közzé az intézmények és felügyeleti hatóságok által a külső minősítések túlzott alkalmazásának csökkentésére tett lépésekre vonatkozó információkat, és tegyen jelentést az e tekintetben megvalósuló felügyeleti konvergencia mértékéről.

5.5. Tőkepufferek

A Bázeli III alapján ez a javaslat a követelményeken felül két tőkepuffert vezet be: a tőkemegőrzési puffert és az anticiklikus tőkepuffert.

A tőkemegőrzési puffert a kockázattal súlyozott eszközök 2,5%-át teszi ki, mindenkor alkalmazandó és a legjobb minőségű tőkével kell teljesíteni.

Célja, hogy biztosítsa az intézmények veszteségelnyelő képességét az akár több évet is átfogó stresszes időszakokban. Az intézményeknek ezt a tőkét a gazdaságilag kedvező időszakokban kellene felhalmozniuk. A puffert célszintjétől elmaradó hitelintézetek a diszkrecionális nyereségfelosztások korlátozásaival szembesülnek, amíg el nem érik a célt.

Az anticiklikus tőkepuffer célja azon szélesebb makroprudenciális cél megvalósulása, hogy megóvják a banki ágazatot és a reálgazdaságot az aggregált hitelnövekedés fellendülés-összeomlás jellegű alakulásából, és általánosabban bármely más strukturális változóból, valamint a banki ágazat pénzügyi stabilitási kockázathoz kapcsolódó bármely egyéb kockázati tényezőnek való kitettségéből eredő rendszerszintű kockázatoktól. Alkalmazása a tőkemegőrzési puffert által kialakított puffertarjalelem méretének további legfeljebb 2,5%-os kiigazításával történik.

Az anticiklikus tőkepuffert a nemzeti hatóságok határozzák meg a tagállamokon belül természetes és jogi személyeknek nyújtott hitelek vonatkozásában. A puffert a kockázattal súlyozott eszközök 0%-a és 2,5%-a között állapítható meg, és szintén a legjobb minőségű tőkével kell teljesíteni. Indokolt esetben a hatóságok akár 2,5%-ot meghaladó puffert is meghatározhatnak. Az anticiklikus tőkepuffert a túlzott hitelnövekedés időszakában kell előírni, és visszaeséskor felszabadítani. Az ERKT ajánlásokat bocsáthat ki a puffert nemzeti hatóságok általi meghatározásához és ellenőrzéséhez, beleértve az olyan eseteket, amikor meghaladja a 2,5%-ot. Amíg az anticiklikus tőkepuffer 2,5% alatti, a tagállamoknak kölcsönösen el kell ismerniük és alkalmazniuk kell a tőkekövetelményt a tagállamokban lévő bankokra. A puffert 2,5%-ot meghaladó részei esetében a hatóságok választhatnak, hogy elfogadják társaik döntését és a magasabb mértéket alkalmazzák, vagy 2,5%-on hagyják a saját tagállamokban engedélyezett intézmények esetében.

Azon hitelintézetek és befektetési vállalkozások esetében, amelyeknek tőkéje a puffert szintje alá csökken, a nyereségfelosztásra, a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetésekre, valamint a változó javadalmazás és nem kötelező nyugdíjuttatások odaítélésére vonatkozó korlátozások lépnek életbe. Emellett ezeknek az intézményeknek tőkemegőrzési tervet kell benyújtaniuk a felügyeleti hatóságokhoz a puffert gyors újrafeltöltésének biztosítása érdekében.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹⁴,

tekintettel az európai adatvédelmi biztos véleményére¹⁵,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁶ és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek („intézmények”) tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁷ számos alkalommal jelentősen módosították. A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv számos rendelkezése hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra egyaránt alkalmazandó. Az egyértelműség és a rendelkezések következetes alkalmazásának biztosítása érdekében kívánatos lenne ezeket a rendelkezéseket új, a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra egyaránt alkalmazandó jogi szabályozásban egyesíteni. A jobb hozzáférhetőség érdekében az említett irányelvek mellékleteinek rendelkezéseit be kell építeni ezen új jogi szabályozás rendelkező részébe.

---

¹⁴ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁵ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁶ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

¹⁷ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

- (2) Az új jogi szabályozás két különböző jogi eszközből áll. Ez az irányelv tartalmazza az üzleti tevékenység engedélyezését, a befolyásoló részesedések szerzését, a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását, a székhely szerinti és fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak hatásköreit e tekintetben szabályozó rendelkezéseket, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások indulótőkéjét és felügyeleti felülvizsgálatát szabályozó rendelkezéseket. Ezen irányelv fő célja és tárgya a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tevékenységéhez való hozzáférésre vonatkozó nemzeti rendelkezések koordinálása, irányításuk részletes szabályainak és felügyeleti keretüknek a megállapítása. A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv ezen a rendelkezéseken kívül a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményeket is tartalmazott. Ezeket a követelményeket rendeletbe kell foglalni, amely a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra vonatkozóan egységes és közvetlenül alkalmazandó prudenciális követelményeket állapít meg, mivel az ilyen követelmények szorosan kapcsolódnak a pénzügyi piacok működéséhez a hitelintézetek és befektetési vállalkozások által birtokolt számos eszköz tekintetében. Ezt az irányelvet ezért az említett rendelettel együtt kell értelmezni. A két jogi eszköz együtt alkotja a banki tevékenységeket és a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális szabályokat szabályozó jogi keretet.
- (3) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletben meghatározott általános prudenciális követelményeket az egyes hitelintézetek és befektetési vállalkozások folyamatos felügyeleti felülvizsgálata következtében az illetékes hatóságok által eldöntendő egyéni intézkedések egészítik ki. Az ilyen felügyeleti intézkedések körét ebben az irányelvben kell meghatározni, az illetékes hatóságok számára pedig lehetővé kell tenni, hogy mérlegeljék, melyik intézkedést kell alkalmazni. A likviditásra vonatkozó ilyen egyéni intézkedések tekintetében az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az Európai Bankfelügyeleti Bizottság által közzétett, likviditásról szóló iránymutatásban¹⁸ meghatározott elveket.
- (4) A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁹ lehetővé teszi a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságai által engedélyezett és e hatóságok által felügyelt befektetési vállalkozások számára fióktelepek létrehozását és a szabad szolgáltatásnyújtást más tagállamokban. Az említett irányelv ennek megfelelően rendelkezik a befektetési vállalkozások működésének engedélyezésére és üzleti tevékenységének folytatására vonatkozó szabályok összehangolásáról. Nem határozza meg azonban ezen vállalkozások indulótőkéjének összegét, sem közös keretet az ezen vállalkozások által viselt kockázatok figyelemmel kísérésére, amiről ennek az irányelvnek kell rendelkeznie.
- (5) Ennek az irányelvnek a belső piac megvalósításának nélkülözhetetlen eszközét kell képeznie a hitelintézeti tevékenység területén mind a letelepedés, mind a pénzügyi szolgáltatások nyújtásának szabadsága szempontjából.

---

¹⁸ Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation („iránymutatás a likviditási költség-haszon allokációról”), 2010. október 27. (<http://www.eba.europa.eu>)

¹⁹ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

- (6) A belső piac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem a tagállamok illetékes hatóságai közötti szoros és rendszeres együttműködést, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlat jelentősen megerősített konvergenciáját is.
- (7) Az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰ létrehozta az EBH-t. Ennek az irányelvnek figyelembe kell vennie az EBH említett rendeletben meghatározott szerepét és funkcióját, és a követendő eljárásokat, amikor az EBH-ra feladatokat ruház.
- (8) A hitelintézetek felügyeletének koordinációját szolgáló intézkedéseknek minden intézményre vonatkozniuk kell, mind a megtakarítások védelme, mind az ilyen intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek megteremtése érdekében. Szükség szerint figyelembe kell azonban venni azokat az objektív különbségeket, amelyek az intézmények alapszabályaiban és a nemzeti jogszabályok által megállapított sajátos céljaiban fennállnak.
- (9) Az intézkedések hatályát ezért amennyire csak lehet, ki kell szélesíteni, hogy az kiterjedjen mindazokra az intézményekre, amelyek üzleti tevékenységük keretében betétek formájában vagy egyéb módon, úgymint kötvények és más hasonló értékpapírok folyamatos kibocsátása révén visszafizetendő pénzeszközöket vesznek át a nagy nyilvánossághoz tartozó ügyfelektől, és amelyek saját maguk hiteleket nyújtanak. Kivételeket kell biztosítani egyes olyan hitelintézetek esetében, amelyekre ez az irányelv nem alkalmazandó. Az irányelv rendelkezései nem érinthetik az olyan különleges kiegészítő engedélyekről rendelkező nemzeti jogszabályok alkalmazását, amelyek alapján a hitelintézetek sajátos tevékenységeket folytathatnak, vagy bizonyos fajta műveleteket végezhetnek.
- (10) Helyénvaló az olyan harmonizáció megvalósítása, amely szükséges és elégséges ahhoz, hogy biztosítsa az engedélyek és a prudenciális felügyeleti rendszerek kölcsönös elismerését, lehetővé téve egyetlen, az Unió egész területén érvényes engedély kiadását, valamint a székhely szerinti tagállam általi prudenciális felügyelet elvének alkalmazását.
- (11) A kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam általi felügyelet elvei megkövetelik, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne adják ki az engedélyt, illetve vonják vissza azt, amennyiben bizonyos tényezők, többek között az üzleti terv tartalma, a tevékenységek földrajzi eloszlása vagy a tényleges tevékenységek egyértelműen jelzik, hogy egy hitelintézet azért választotta egy bizonyos tagállam jogrendszerét, hogy megkerülje a szigorúbb előírásokat annak a másik tagállamnak a területén, ahol tevékenységeinek nagyobb hányadát végezni szándékozik vagy végzi. Amennyiben erre nincs egyértelmű utalás, azonban egy bankcsoportbeli vállalatok összes eszközeinek többsége egy másik tagállamban található, amelynek illetékes hatóságai látják el az összevont alapú felügyeletet, akkor az összevont alapú felügyelet gyakorlására vonatkozó illetékesség csak az említett illetékes hatóságok jóváhagyásával módosítható.

---

²⁰ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.

- (12) Az illetékes hatóságok nem adhatnak engedélyt, vagy nem engedélyezhetik tovább egy hitelintézet működését, ha felügyeleti feladataik hatékony gyakorlásában gátolhatják őket az intézmény és más természetes vagy jogi személyek között fennálló szoros kapcsolatok. A szoros kapcsolatok tekintetében a már engedélyezett hitelintézeteknek is meg kell felelniük az illetékes hatóságok elvárásainak.
- (13) A felügyeleti hatóságok felügyeleti hatásköreinek hatékony gyakorlására történő utalás kiterjed az összevont alapon történő felügyeletre, amelyet olyan hitelintézet vagy befektetési vállalkozás felett kell gyakorolni, amely esetében az uniós jog előírásai így rendelkeznek. Ilyen esetekben az engedély iránti kérelemmel megkeresett hatóságoknak tudniuk kell azonosítani a szóban forgó hitelintézet vagy befektetési vállalkozás feletti összevont alapú felügyelet gyakorlására illetékes hatóságokat.
- (14) A székhely szerinti tagállamukban engedélyezett hitelintézetek számára lehetővé kell tenni, hogy fióktelepek létesítése vagy szolgáltatásnyújtás útján az Unió egész területén folytassák az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek bármelyikét vagy mindegyikét.
- (15) Indokolt kiterjeszteni a kölcsönös elismerést az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekre, ha azokat hitelintézetek leányvállalataként működő pénzügyi intézmények végzik, feltéve, hogy az ilyen leányvállalatokra kiterjed anyavállalataik összevont felügyelete, és megfelelnek bizonyos szigorú feltételeknek.
- (16) A letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával összefüggésben a fogadó tagállam megkövetelheti a székhely szerinti tagállamukban hitelintézetként nem engedélyezett intézményektől, hogy megfeleljenek a saját nemzeti törvényei, illetve rendeletei egyedi rendelkezéseinek az ezen irányelv I. mellékletében nem szereplő tevékenységek tekintetében, feltéve, hogy egyrészt a szóban forgó rendelkezéseket nem fedi le a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet, összhangban állnak az uniós joggal és a közjó védelmét hivatottak szolgálni, másrészt, hogy az ilyen intézményekre vagy az ilyen tevékenységekre nem vonatkoznak egyenértékű szabályok ezen jogszabály vagy a székhely szerinti tagállamuk rendeletei szerint.
- (17) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozóan közvetlenül alkalmazandó prudenciális szabályokat megállapító, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeleten túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy semmi sem gátolja azt, hogy a kölcsönös elismerésben részesülő tevékenységeket ugyanolyan módon lehessen végezni, mint a székhely szerinti tagállamban, mindaddig, amíg az nem ütközik a közjó védelmét szolgáló törvényi rendelkezésekbe a fogadó tagállamban.
- (18) Valamennyi tagállamban azonos tartalmú szabályokat kell alkalmazni az olyan hitelintézetek fiókjaira, amelyek központi irodája az Unión kívül van. Fontos azt biztosítani, hogy ezek a rendelkezések ne lehessenek kedvezőbbek, mint azok, amelyek a másik tagállamokból származó hitelintézetek fióktelepeire vonatkoznak. Az Unió számára lehetővé kell tenni, hogy olyan megállapodást kössön harmadik országokkal, amely az említett fióktelepeknek az egész területén azonos elbánást biztosító szabályok alkalmazását írja elő. A harmadik országban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei nem élhetnek a szolgáltatásnyújtás szabadságával, vagy a letelepedés szabadságával azon a tagállamon kívül, ahol magukat a fióktelepeket létesítették.

- (19) Megegyezésre van szükség az Unió és harmadik országok között avégett, hogy az összevont felügyelet gyakorlati megvalósítása a lehető legtágabb földrajzi területre terjedhessen ki.
- (20) A hitelintézetek rendezett pénzügyi helyzetének, különösen fizetőképességüknek felügyeletéért a székhelyük szerinti tagállam felelős. A piaci kockázat felügyelete a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti szoros együttműködés tárgyát képezi.
- (21) A fogadó tagállam hatóságainak információt kell szerezniük a területükön folytatott tevékenységekről. Felügyeleti intézkedéseket a székhely szerinti tagállam hatóságainak kell hozniuk, kivéve, ha a fogadó hatóságoknak vészhelyzeti óvintézkedéseket kell tenniük.
- (22) A belső bankpiac zavartalan működése nemcsak jogi szabályozást tesz szükségessé, hanem szoros és rendszeres együttműködést és a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok jelentős mértékben javított közelítését is a tagállamok illetékes hatóságai között. E célból az egyes hitelintézeteket érintő problémák megfontolása és a kölcsönös információcsere az EBH-n keresztül történik. Ez a kölcsönös tájékoztatási eljárás semmi esetre sem helyettesíti a kétoldalú együttműködést. A fogadó tagállam illetékes hatóságainak mindig képeseknek kell lenniük arra, hogy szükséghelyzetben saját kezdeményezésükre, vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak kezdeményezését követően ellenőrizzék, hogy a területükön letelepedett hitelintézetek tevékenysége megfelel-e a rájuk vonatkozó jogszabályoknak, a megbízható ügyviteli és számviteli eljárások elveinek és a kielégítő belső ellenőrzés követelményeinek.
- (23) Ajánlatos megengedni az információcserét az illetékes hatóságok és az olyan hatóságok vagy szervek között, amelyek rendeltetésüknél fogva elősegítik a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítését. A megküldött tájékoztatás bizalmas jellegének megőrzése érdekében a címzettek körét szűk korlátok között kell tartani.
- (24) Bizonyos magatartások, mint a csalás vagy a bennfentes kereskedelem befolyásolhatják a pénzügyi rendszer stabilitását, beleértve annak integritását. Meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett az információcsere ilyen esetekben engedélyezett.
- (25) Amennyiben előírt, hogy információ csak az illetékes hatóságok kifejezett egyetértésével hozható nyilvánosságra, ezeknek a hatóságoknak lehetővé kell tenni, hogy szigorú feltételek betartásától tegyék függővé hozzájárulásukat.
- (26) Szintén engedélyezni kell az információcserét az illetékes hatóságok és a központi bankok és más, monetáris hatósági minőségben hasonló feladatot ellátó szervek, valamint szükség szerint a fizetési rendszerek felett gyakorolt felügyeletért felelős más hatóságok és a központi kormányzat apparátusának szervei között.
- (27) Az intézmények prudenciális felügyeletének és a hitelintézeti ügyfelek védelmének erősítése céljából a könyvvizsgáló kötelessége azonnal jelenteni az illetékes hatóságoknak, ha munkájának ellátása során olyan tények jutnak tudomására, amelyek jelentősen befolyásolhatják az intézmény pénzügyi helyzetét, illetve igazgatási és számviteli szervezetét. Ugyanebből a célból a tagállamok is előírják, hogy e kötelezettség minden körülmények között fennáll, amikor a könyvvizsgáló

munkavégzése során ilyen tényeket tár fel olyan vállalkozásnál, amely szoros kapcsolatban áll egy hitelintézettel. A könyvvizsgálók azon kötelessége, amelynek értelmében az illetékes hatóságokkal szükség esetén közölniük kell az intézménnyel kapcsolatos bizonyos tényeket, illetve döntéseket, amelyeket egy nem pénzügyi vállalatnál végzett munkájuk során tárnak fel, önmagában nem változtat a szóban forgó vállalkozásnál elvégzendő feladataik természetén, sem azon, ahogyan e feladatokat annál a vállalkozásnál el kell látniuk.

- (28) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények, az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző személyek és az intézmények vezető testületének tagjai teljesítsék az ebből az irányelvből és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletből eredő kötelezettségeiket, és annak biztosítása érdekében, hogy az egész Unióban egyforma elbánásban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és intézkedéseket kell előírniuk. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak ezért a címzettekkel, a szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a szankciók vagy intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási pénzbírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük.
- (29) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni különösen olyan pénzbírságok kiszabására, amelyek kellően magasak a várható haszon ellensúlyozásához és még a nagyobb intézmények és vezetőik számára is visszatartó erővel bírnak.
- (30) A szankciók minden tagállamban következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírságok szintjének meghatározása során a tagállamok számára elő kell írni, hogy biztosítsák az összes lényeges körülmény illetékes hatóságok általi figyelembevételét.
- (31) Annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók visszatartó erővel hassanak a nagy nyilvánosságra, a szankciókat – egyes jól meghatározott körülmények kivételével – rendszerint közzé kell tenni.
- (32) A potenciális jogsértések felfedése érdekében az illetékes hatóságok rendelkeznek a szükséges vizsgálati hatáskörökkel, és hatékony mechanizmusokat hoznak létre, amelyekkel ösztönzik a lehetséges vagy tényleges jogsértés bejelentését. Ezek a mechanizmusok nem sértik a megvádolt személyek megfelelő védelmét.
- (33) Ennek az irányelvnek közigazgatási szankciókat és intézkedéseket egyaránt említene kell, hogy egy jogsértést követően alkalmazott minden intézkedést lefedjen, amelyek célja a további jogsértések megelőzése, tekintet nélkül arra, hogy a nemzeti jog alapján szankciónak vagy intézkedésnek minősülnek-e.
- (34) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogának rendelkezéseit.
- (35) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek és befektetési vállalkozások megfelelő mennyiségű, minőségű és elosztású belső tőkeellátottsággal rendelkezzenek az olyan kockázatokra tekintettel, amelyeknek ki vannak vagy ki lehetnek téve. Ennek megfelelően a tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek és befektetési

vállalkozások olyan stratégiákkal és eljárásokkal rendelkezzenek, amelyekkel értékelhetik belső tőkeellátottságukat, és megfelelő szinten tarthatják azt.

- (36) Az illetékes hatóságokra kell bízni annak biztosítását, hogy az intézmények jó szervezeti struktúrával és megfelelő szavatolótökével rendelkezzenek, tekintettel a kockázatokra, amelyeknek az intézmények ki vannak, vagy ki lehetnek téve. **Ebben az összefüggésben a tagállamok illetékes hatóságai a megfelelő szavatolótőke meghatározása érdekében figyelembe vehetik azokat a kockázatokat is, amelyeknek az intézmények mérlegének egy része ki van téve.**
- (37) Annak biztosítása érdekében, hogy a több tagállamban tevékenykedő hitelintézetek az engedélyezés és felügyelet tekintetében ne viseljenek az egyes tagállamok illetékes hatóságainak folytatódó felelősségéből fakadó, aránytalanul nagy terheket, alapvető jelentőségű, hogy szorosabbá fűzzék az illetékes hatóságok közötti együttműködést. Ebben az összefüggésben erősíteni kell a konszolidáló felügyeleti hatóság szerepét. Az EBH támogatja és erősíti az ilyen együttműködést.
- (38) Az egész Unióra kiterjedő átfogó piaci fegyelem biztosítása érdekében helyénvaló, hogy az illetékes hatóságok köztegyék a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások tevékenységének folytatására vonatkozó információkat. Az ilyen információknak elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy lehetővé tegyék a tagállamok különböző illetékes hatóságai által alkalmazott módszerek összehasonlítását, és ki kell egészíteniük a rendeletben a technikai információk intézmények általi nyilvánosságra hozatalára vonatkozó követelményeket.
- (39) Az intézmények összevont alapú felügyelete arra irányul, hogy védje az intézmények betéteseinek és befektetőinek érdekeit és biztosítsa a pénzügyi rendszer stabilitását. Annak érdekében, hogy az összevont alapú felügyelet hatékony legyen, azt minden bankcsoportra alkalmazni kell, beleértve azokat, amelyek anyavállalatai nem hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások. A tagállamok ellátják az illetékes hatóságokat az ilyen felügyelet ellátásához szükséges jogi eszközökkel.
- (40) A különböző tevékenységeket folytató olyan csoportok esetében, amelyek anyavállalatai legalább egy leányvállalatot irányítanak, az illetékes hatóságok felmérik az ilyen csoporthoz tartozó hitelintézet vagy befektetési vállalkozás pénzügyi helyzetét. Az illetékes hatóságok rendelkeznek legalább azokkal az eszközökkel, amelyek révén az egy csoportba tartozó valamennyi vállalkozás vonatkozásában hozzáférnek a feladatuk ellátásához szükséges információkhoz. Többféle pénzügyi tevékenységet folytató vállalkozások csoportjai esetében meg kell teremteni a különböző pénzügyi ágazatok felügyeletéért felelős hatóságok közötti együttműködést.
- (41) A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megtagadják vagy visszavonják a banki engedélyt egyes csoportstruktúrák esetén, amelyeket nem tartanak alkalmasnak a banki tevékenységek folytatására, mert e struktúrákat nem lehet hatékonyan felügyelni. E tekintetben az illetékes hatóságok rendelkeznek a szükséges hatáskörökkel, hogy biztosíthassák a hitelintézetek megbízható és prudens működését.
- (42) Az illetékes hatóságok megbízásában megfelelően figyelembe kell venni az uniós dimenziót. Az illetékes hatóságoknak ezért kellően mérlegelniük kell döntéseiknek az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatását is.

A nemzeti jogra is figyelemmel, ennek az elvnek az Unió egészére kiterjedő pénzügyi stabilitás előmozdítását kell szolgálnia és az jogilag nem kötelezi konkrét eredmény elérésére az illetékes hatóságokat.

- (43) Számos intézmény gyenge vállalatirányítása hozzájárult a bankszektor túlzott és felelőtlen kockázatvállalásához, amely egyes intézmények csődjéhez, valamint tagállami és globális rendszerszintű problémákhoz vezetett. Az alapvetően önkéntes magatartási kódexeken alapuló, az intézmények irányítására vonatkozó legáltalánosabb rendelkezések és a vállalatirányítási keret jelentős részének nem kötelező jellege nem segítette elő a megbízható vállalatirányítási gyakorlatok intézmények általi hatékony végrehajtását. Az intézményeken belüli hatékony felügyelet és egyensúlyok hiánya a vezetői döntéshozatal hatékony felügyeletének elmaradását eredményezte, amely súlyosbította a rövid távú és túlzottan kockázatos vezetői stratégiákat. Az illetékes hatóságok által az intézményi vállalatirányítási rendszerek felügyeletében játszott tisztázatlan szerep nem tette lehetővé a belső irányítási folyamatok hatékonyságának elégséges felügyeletét.
- (44) A gyenge kialakítású vállalatirányítási rendszerek által az eredményes kockázatkezelésre gyakorolt potenciálisan káros hatás kezelése érdekében a tagállamoknak elveket és standardokat kell bevezetniük, hogy biztosítsák a vezető testület általi hatékony felügyeletet, a hitelintézetek és befektetési vállalkozások minden szintjén elősegítsék a megbízható kockázatkezelési kultúrát és lehetővé tegyék az illetékes hatóságok számára a belső irányítási rendszerek megfelelőségének ellenőrzését. Az elveket és standardokat az intézmény tevékenységének természetét, méretét és összetettségét figyelembe véve kell alkalmazni.
- (45) A vezetői intézkedések és döntések hatékony ellenőrzése érdekében az intézmény vezető testületének elegendő időt kell feladatai ellátására fordítania és képesnek kell lennie az intézmény tevékenységének, fő kockázati kitettségeinek és az üzleti tevékenység és a kockázatkezelési stratégia hatásainak megértésére. Túl nagy számú igazgatói tisztség egyidejű kombinálása kizárná, hogy a vezető testület tagja kellő időt fordítson ezen felügyeleti szerep teljesítésére. Ezért korlátozni kell azon megbízatások számát, amelyet az intézmény vezető testületének tagja egyidejűleg több szervezetben vállalhat.
- (46) A vezetői döntések igazgatóság általi ellenőrzésének hiánya részben a csoportgondolkodás jelenségére vezethető vissza. Ezt a jelenséget többek között az igazgatóság összetételében a változatosság hiánya okozza. A független vélemények és kritikus kifogásolás elősegítése érdekében a vezető testületeknek ezért kellően változatosnak kell lenniük az életkor, nem, földrajzi eredet, képzettségi és szakmai háttér tekintetében, hogy sokféle nézetet és tapasztalatot képviseljenek. A nemek közötti egyensúly különösen fontos a népszerűség megfelelő képviselésének biztosítása érdekében. A változatosabb igazgatóságok hatékonyabban ellenőrizhetik a vezetést és ezért javítják a kockázatfelügyeletet és az intézmények ellenálló képességét. A változatosságnak ezért az igazgatóság összetételének kritériumai között kell lennie.
- (47) Az olyan javadalmazási politikák, amelyek ösztönzik a túlzott kockázatvállalást, alááshatják a hitelintézetek és befektetési vállalkozások hatékony és eredményes kockázatkezelését. A G20-ak vállalták a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) helyes javadalmazási gyakorlatokra vonatkozó elveinek és végrehajtási standardjainak (az FSB-elvek és -standardok) végrehajtását, amelyekkel elkerülhető, hogy a rosszul

kidolgozott javadalmazási rendszerek esetleg káros hatást gyakoroljanak az eredményes kockázatkezelésre és az egyes személyek kockázatvállalási magatartásának ellenőrzésére. Ennek az irányelvnek a célja a nemzetközi elvek és standardok európai szintű végrehajtása azáltal, hogy kifejezett kötelezettséget vezet be a hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára, hogy a hitelintézetek és befektetési vállalkozások kockázati profiljára szakmai tevékenységük révén lényeges hatással bíró munkavállalók tekintetében a hatékony kockázatkezeléssel összhangban álló javadalmazási politikákat és gyakorlatokat hozzanak létre és tartsanak fenn.

- (48) Annak érdekében, hogy a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyes javadalmazási politikával rendelkezzenek, célszerű meghatározni az irányítás és a javadalmazási politikák szerkezetének egyértelmű alapelveit. A javadalmazási politikákat mindenekelőtt össze kell hangolni a hitelintézet vagy befektetési vállalkozás kockázatvállalási hajlandóságával, értékeivel és hosszú távú érdekeivel. E célból a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek értékelése során a hosszú távú teljesítményre kell összpontosítani és figyelembe kell venni a teljesítmény tekintetében fennálló jelenlegi és jövőbeli kockázatokat is. Annak biztosítása érdekében, hogy a javadalmazási politikák kidolgozása a hitelintézet kockázatkezelésének szerves részévé váljon, a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek el kell fogadnia és rendszeres időközönként felül kell vizsgálnia a meglévő javadalmazási politikát. A javadalmazásra vonatkozó rendelkezések arányosan tükrözik a különböző típusú hitelintézetek és befektetési vállalkozások közötti eltéréseket a méretük, belső szervezetük és tevékenységük jellege, köre és összetettsége szerint, és különösen azt, hogy bizonyos típusú befektetési vállalkozások számára lehet, hogy nem arányos az elvek mindegyikének betartása.
- (49) A rosszul kidolgozott javadalmazási politikák és ösztönző rendszerek elfogadhatatlan szintre képesek fokozni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások kockázatait, ezért azonnali helyreigazító lépést, és szükség esetén megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozni. Következésképpen célszerű biztosítani, hogy az illetékes hatóságoknak hatásköre legyen a releváns jogalanyok számára olyan minőségi vagy mennyiségi intézkedéseket előírni, amelyek célja a felügyeleti felülvizsgálat során a javadalmazási politikákkal kapcsolatban azonosított problémák kezelése.
- (50) A javadalmazásra vonatkozó rendelkezések nem sérthetik az EUMSZ 153. cikkének (5) bekezdése által garantált alapvető jogok maradéktalan gyakorlását, a nemzeti kötelmi és munkajog általános elveit, a részvényesek jogaira és részvételére vonatkozó jogszabályokat, az érintett intézmény vezető testületeinek általános kötelezettségeit, valamint adott esetben a szociális partnerek azon jogát, hogy a nemzeti jogszabályoknak és szokásoknak megfelelően kollektív szerződéseket kössenek és azokat érvényesítsék.
- (51) A hitelkockázatra és a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények csak a szükséges mértékig alapulhatnak külső minősítésen. Ha a hitelkockázat lényeges, az intézményeknek általánosságban belső minősítésen alapuló módszerek vagy belső modellek alkalmazására kell törekedniük. Mindazonáltal használhatók a külső minősítésre támaszkodó sztenderd módszerek, ha a hitelkockázat kevésbé lényeges, ami jellemzően a kevésbé fejlett intézmények esetében áll fenn a lényegtelen kitétségi osztályok kapcsán, vagy olyan helyzetekben, ha a belső módszer használata túlzottan megterhelő lenne.

- (52) A likviditásfelügyelet tekintetében a székhely szerinti tagállamoké a felelősség, amint a likviditásfedezeti követelményekre vonatkozó részletes kritériumok alkalmazandók. Ezért ezen a területen meg kell valósítani a felügyelet koordinációját annak érdekében, hogy addigra bevezethető legyen a székhely szerinti tagállam általi felügyelet. A hatékony felügyelet biztosítása érdekében a székhely szerinti és a fogadó országbeli hatóságoknak a likviditás területén jobban együtt kell működniük.
- (53) Ha egy csoporton belül egy intézmény likvid eszközei stresszhelyzetben megfelelnek a csoport egy másik tagja likviditási szükségleteinek, az illetékes hatóságok mentesítik az intézményt a likviditásfedezeti követelmények alól és ehelyett konszolidált alapon alkalmazzák az említett követelményeket.
- (54) A hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. április 4-i 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek²¹ megfelelően hozott intézkedések nem ellenkezhetnek az ezen irányelv alapján hozott intézkedésekkel. A felügyeleti intézkedések nem vezethetnek a különböző tagállamokból származó hitelezők megkülönböztetéséhez.
- (55) A pénzügyi válság és a prociklikus mechanizmusok fényében, amelyek hozzájárultak annak kialakulásához és súlyosbították hatását, az FSB, a BCBS és a G20-ak ajánlásokat tettek a pénzügyi szabályozás prociklikus hatásainak enyhítésére. 2010 decemberében a BCBS új globális szabályozási standardokat bocsátott ki a banki tőkemegfelelésről, többek között tőkemegőrzési pufferek és anticiklikus tőkepufferek fenntartását előíró szabályokat.
- (56) Ezért indokolt előírni a hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára, hogy a többi szavatolótőke-követelményen felül tartsanak fenn tőkemegőrzési puffert és anticiklikus tőkepuffert annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek és befektetési vállalkozások a gazdasági növekedés időszakában elegendő tőkét halmozzanak fel, amely képes elnyelni a veszteséget a stresszes időszakokban. Az anticiklikus tőkepuffer feltöltésére akkor kerülne sor, amikor úgy ítélik meg, hogy az aggregált hitelnövekedés rendszerszintű kockázat kialakulásához kapcsolódik, lehívása pedig a stresszes időszakokban történne.
- (57) Annak érdekében, hogy az anticiklikus pufferek megfelelően tükrözzék a túlzott hitelnövekedésnek a banki ágazatra gyakorolt kockázatát, a hitelintézetek és befektetési vállalkozások intézményspecifikus puffereiket azon anticiklikus pufferráták súlyozott átlagaként számítják ki, amelyek azon országokra vonatkozóan alkalmazandók, ahol hitelkockázati kitettségeik elhelyezkednek. Ezért minden tagállam kijelöl egy hatóságot, amely felelős az abban a tagállamban elhelyezkedő kitettségekre vonatkozó anticiklikus tőkepuffer mértékének negyedévenkénti meghatározásáért. Ez a pufferráta figyelembe veszi az adott tagállamban a hitelszintek növekedését és a hitel/GDP arány változását, és minden egyéb, a pénzügyi stabilitás kockázatai szempontjából lényeges tényezőt.
- (58) Az anticiklikus tőkepuffer rátáinak meghatározása során a nemzetközi egységesség előmozdítása érdekében a BCBS kidolgozott egy, a hitelek és a GDP arányán alapuló módszert. Ez közös kiindulópontként szolgál a pufferrátákra vonatkozóan az érintett

---

²¹ HL L 125., 2001.5.5., 15. o.

nemzeti hatóságok által hozott döntésekhez, de nem ad okot automatikus puffermeghatározásra és nem is köti a kijelölt hatóságot. A kijelölt hatóságok mindenekelőtt figyelembe vehetnek strukturális változókat és a banki ágazat bármely más, pénzügyi stabilitási kockázathoz kapcsolódó kockázati tényezőknek való kitettségét.

- (59) A következetes alkalmazás megvalósítása és az egész Unióban a makroprudenciális felügyelet biztosítása érdekében indokolt, hogy az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) az uniós gazdaságra szabott elveket dolgozzon ki, és felelős legyen azok alkalmazásának ellenőrzéséért. Ez az irányelv nem akadályozza meg az ERKT-t abban, hogy a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²² alapján meghozza az általa szükségesnek ítélt intézkedéseket.
- (60) Helyénvaló, hogy a tagállamok által az anticiklikus pufferrátákra vonatkozóan hozott döntéseket a lehető legnagyobb mértékben koordinálják. E tekintetben az ERKT – a nemzeti hatóságok felkérése alapján – elősegítheti köztük a tervezett puffermeghatározásaikról szóló megbeszéléseket. A kijelölt hatóság által az említett döntések megalapozásához használt tényezők következetes megközelítésének előmozdítása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az anticiklikus pufferráták meghatározása összhangban legyen a belső piac alapelveivel, a kijelölt hatóságok számára elő kell írni azt is, hogy értesítsék az ERKT-t és az EBH-t minden esetben, amikor a hitel/GDP arány hosszú távú trendjétől való eltérése és az ERKT kapcsolódó iránymutatásán kívüli tényezőket vesznek figyelembe, és ennek eredményeképp olyan pufferrátát határoznak meg, amely magasabb annál, mintha az említett tényezőket nem vették volna figyelembe. Ezen értesítés célja, hogy az ERKT és az EBH felmérje az említett tényezők jellegét és a pufferráták meghatározásának a belső piac elveivel való összhangját.
- (61) Ha egy hitelintézet vagy befektetési vállalkozás nem teljesíti teljes mértékben a tőkemegőrzési pufferre és bármely további anticiklikus pufferre vonatkozó követelményeket, olyan intézkedések alá kell vetni, amelyek biztosítják, hogy szavatolótőkéjének szintjét megfelelő időn belül helyreállítsa. A tőkemegőrzés érdekében indokolt arányos korlátozást bevezetni a diszkrecionális nyereségfelosztásokra, beleértve az osztalékfizetést és a változó javadalmazás kifizetését. Annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen intézmények vagy vállalkozások a szavatolótőke szintjének helyreállítására hiteles stratégiával rendelkezzenek, elő kell írni számukra egy olyan tőkemegőrzési terv elkészítését és az illetékes hatóságokkal való egyeztetését, amely meghatározza, hogy hogyan fogják alkalmazni a felosztási korlátozásokat és egyéb olyan intézkedéseket, amelyeket az intézmény vagy vállalkozás a teljes tartalékkövetelménynek való megfelelés biztosítása érdekében meghozni szándékozik.
- (62) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a következetes harmonizációt és a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az EBH, mint nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai

---

²² HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket, és benyújtsa azokat a Bizottsághoz.

- (63) A Bizottság az EBH által a hitelintézetek engedélyezése és a bennük való jelentős részesedésszerzés, az illetékes hatóságok közötti információcsere, a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása, a felügyeleti együttműködés, a hitelintézetek és befektetési vállalkozások irányítása, javadalmazási politikái és belső ellenőrzési mechanizmusai, a vegyes pénzügyi holdingtársaságok felügyelete és a felügyeleti felülvizsgálat terén kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően fogadja el.
- (64) A Bizottságot továbbá fel kell hatalmazni arra, hogy a hitelintézetek engedélyezése és a bennük való jelentős részesedésszerzés, az illetékes hatóságok közötti információcsere, a felügyeleti együttműködés, az egyedi prudenciális követelmények és az információk felügyeleti hatóságok általi nyilvánosságra hozatala terén végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, és az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően. Az EBH-t meg kell bízni végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyeket benyújt a Bizottsághoz.
- (65) Ezen irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatáskört kell a Bizottságra ruházni. Az említett hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²³ megfelelően kell gyakorolni.
- (66) Az ebben az irányelvben meghatározott követelmények pontosítása érdekében az EUMSZ 290. cikke szerinti, jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskört kell a Bizottságra ruházni az ebben az irányelvben használt fogalommeghatározások és terminológia egyértelműsítése, a mellékletben szereplő, kölcsönös elismerés alá tartozó tevékenységek jegyzékének kibővítése, a hitelintézetek fióktelepeit érintő információcsere javítása és a belső rendszereikkel, eljárásaikkal és mechanizmusaikkal foglalkozó rendelkezések kiigazítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, szakértői szinten is.
- (67) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megfogalmazása során biztosítani kell, hogy a megfelelő dokumentumokat egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon eljuttassák az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is.
- (68) A hitelintézetekben befolyásoló részesedés szerzése esetén a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II)²⁴ releváns.

---

²³ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

²⁴ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

- (69) A hatályban lévő nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni.
- (70) A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶, az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷, a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóiintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁸, és az alternatív befektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv módosításáról szóló [ABAK] európai parlamenti és tanácsi irányelv hivatkozik a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv szavatolótőke-követelményekkel foglalkozó rendelkezéseire, amelyeket most a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet tartalmaz. Következésképpen az említett irányelvekben a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvre való hivatkozásokat az említett rendeletben a szavatolótőke-követelményekre irányadó rendelkezésekre való hivatkozásként kell értelmezni.
- (71) Megfelelően módosítani kell a 2002/87/EK irányelvet abból a célból, hogy technikai standardokat lehessen kidolgozni annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi konglomerátum részét képező intézmények a konszolidált alapon szükséges tőke meghatározásához a megfelelő számítási módszert alkalmazzák.
- (72) A belső bankpiac egyre hatékonyabb működése érdekében, valamint, hogy biztosított legyen az Unió polgárai számára a szükséges mértékű átláthatóság, szükséges, hogy az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozzák ezen irányelv végrehajtásának módját, lehetővé téve az értékelhető összehasonlítást.
- (73) A likviditásfelügyelet tekintetében szükség van egy időtartamra, amely alatt a tagállamok végrehajtják az azon szabályozási rendszerre való átállást, amelynek keretében a likviditásfedezeti követelményekre vonatkozó részletes kritériumok alkalmazandók.
- (74) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹, és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és

---

²⁵ HL L 319., 2007.12.5., 1. o.

²⁶ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

²⁷ HL L 267., 2009.10.10., 7. o.

²⁸ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

²⁹ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

tanácsi rendelet³⁰ teljes mértékben alkalmazandó a személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő feldolgozására.

- (75) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a hitelintézeti tevékenységhez való hozzáférésre, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletére vonatkozó szabályok bevezetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a javasolt intézkedés terjedelme és hatása miatt az európai uniós (a továbbiakban: uniós) szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (76) Ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosult.
- (77) A 2006. június 14-i, a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006/48/EK és a 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

---

³⁰ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

TARTALOMJEGYZÉK

I. cím Tárgy, hatály és fogalommeghatározások.....	30
II. cím Illetékes hatóságok	33
III. cím A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés követelményei.....	35
1. fejezet A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés általános követelményei.....	35
2. fejezet Befolyásoló részesedés hitelintézetben	41
IV. cím A befektetési vállalkozások indulótőkéje	47
V. cím A letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezések	50
1. fejezet Általános elvek	50
2. fejezet A hitelintézetek letelepedési joga	51
3. fejezet A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása	54
4. fejezet A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatáskörei.....	55
VI. cím Kapcsolatok harmadik országokkal	58
VII. cím Prudenciális felügyelet.....	60
1. fejezet A prudenciális felügyelet elvei	60
I. szakasz A székhely szerinti és a fogadó tagállam hatásköre	60
II. szakasz Információcsere és szakmai titoktartás.....	65
III. szakasz Az éves és összevont beszámoló törvényességi ellenőrzéséért felelős személyek kötelessége	71
IV. szakasz Felügyeleti hatáskörök, szankcionálási hatáskör és a fellebbezés joga.....	72
2. fejezet Felülvizsgálati eljárások	78
I. szakasz A belső tőke megfelelőségének értékelési folyamata.....	78
II. szakasz Az intézmények rendszerei, eljárásai és mechanizmusai	78
1. alszakasz Általános elvek.....	78

2. alszakasz A kockázatok szervezésének és kezelésének technikai kritériumai.....	80
3. alszakasz Irányítás.....	86
III. szakasz Felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat.....	93
IV. szakasz Felügyeleti intézkedések.....	99
V. szakasz Az alkalmazás szintje.....	101
3. fejezet Összevont alapú felügyelet.....	103
I. szakasz Az összevont alapú felügyelet végzésének elvei.....	103
II. szakasz Pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok.....	113
4. fejezet Tőkepufferek.....	117
I. szakasz Tőkemegőrzési pufferek és anticiklikus tőkepufferek.....	117
II. szakasz Anticiklikus tőkepufferek meghatározása és kiszámítása.....	118
III. szakasz Tőkemegőrzési intézkedések.....	126
VIII. cím Illetékes hatóságok általi nyilvánosságra hozatal.....	130
IX. cím Felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok.....	133
X. cím A 2002/87/EK irányelv módosításai.....	135
XI. cím Átmeneti és záró rendelkezések.....	136
1. fejezet A letelepedési szabadságot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek felügyeletére vonatkozó átmeneti rendelkezések.....	136
2. fejezet A tőkepufferekre vonatkozó átmeneti rendelkezések.....	140
3. fejezet Záró rendelkezések.....	142
I. MELLÉKLET A kölcsönös elismerés alá tartozó tevékenységek listája.....	144
II. MELLÉKLET Megfelelési táblázat.....	146

I. cím

Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv szabályokat állapít meg, amelyek előírják a tagállamok számára, hogy közös eredményeket érjenek el a következő területeken:

- a) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmények) tevékenységéhez való hozzáférés;
- b) felügyeleti hatáskörök és eszközök az intézmények illetékes hatóságok általi prudenciális felügyeletéhez;
- c) intézmények illetékes hatóságok általi prudenciális felügyelete a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletben meghatározott egységes szabályok által nem kezelt kockázatok tekintetében;
- d) illetékes hatóságokra vonatkozó közzétételi követelmények az intézmények prudenciális szabályozása és felügyelete terén.

2. cikk

Hatály

- (1) A 34. cikk és a VII. cím 3. fejezete a pénzügyi holdingtársaságokra, a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra és a vegyes tevékenységű holdingtársaságokra alkalmazandó, amennyiben központi irodájuk az Unió területén van.
- (2) Azok az intézmények, amelyekre ezen cikk (3) bekezdése alapján ez az irányelv nem alkalmazandó – a központi bankok kivételével – a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi intézménynek minősülnek.
- (3) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:
  1. befektetési vállalkozások tevékenységéhez való hozzáférés, amennyiben azt a 2004/39/EK irányelv szabályozza;
  2. a központi bankok;
  3. a postai elszámolóközpontok,
  4. Belgiumban az „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”,

5. Dániában a „Dansk Eksportfinansieringsfond”, a „Danmarks Skibskredit A/S” és a „KommuneKredit”,
6. Németországban a „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, a „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” alapján az állami lakáspolitiká szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások,
7. Görögországban a „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion),
8. Spanyolországban az „Instituto de Crédito Oficial”,
9. Franciaországban a „Caisse des dépôts et consignations”,
10. Írországban a „credit unions” és a „friendly societies”,
11. Olaszországban a „Cassa depositi e prestiti”,
12. Lettországban a „krājaizdevu sabiedrības”, a „Krājaizdevu sabiedrību” alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások, amelyek kizárólag a tagjaik részére nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat,
13. Litvániában „Centrinė kredito unija”-n kívüli „kredito unijos”,
14. Magyarországon a „Magyar Fejlesztési Bank Rt.” és a „Magyar Export-Import Bank Rt.”,
15. Hollandiában a „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, az „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, az „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” és az „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,
16. Ausztriában a közhasznú lakásépítési egyesületként elismert vállalkozások, valamint az „Österreichische Kontrollbank AG”,
17. Lengyelországban a „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” és a „Bank Gospodarstwa Krajowego”,
18. Portugáliában az 1986. január 1-jén létező „Caixas Económicas”, kivéve azokat, amelyeket részvénytársasági formában alapítottak és a „Caixa Económica Montepio Geral”-t,
19. Finnországban a „Teollisen yhteisön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” és a „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”,
20. Svédországban a „Svenska Skeppshypotekskassan”,
21. az Egyesült Királyságban a „National Savings Bank”, a „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, az „Agricultural Mortgage Corporation”, a „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, a „Crown

Agents for overseas governments and administrations”, a „credit unions” és a „municipal banks”,

22. Szlovéniában a „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”.

3. cikk

A betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenység tilalma a hitelintézettől eltérő vállalkozások számára

- (1) A tagállamok megtiltják személyek vagy a hitelintézetnek nem minősülő vállalkozások számára, hogy betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet folytassanak.
- (2) Az (1) bekezdés nem vonatkozik a tagállam vagy annak regionális vagy helyi hatóságai, vagy olyan nemzetközi szervezetek által folytatott betétgyűjtésre és más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére, amelyeknek egy vagy több tagállam tagja, valamint olyan esetekre, amelyeket nemzeti vagy uniós jogszabályok kifejezetten szabályoznak, feltéve, hogy a szóban forgó tevékenységek a betétesek és a befektetők védelmét szolgáló és az említett esetekre alkalmazható rendeletek és szabályozók hatálya alá tartoznak.

4. cikk

Fogalommeghatározások

- (1) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 4. cikkében említett fogalommeghatározások alkalmazandók.
- (2) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározások is alkalmazandók:
  - a) „kiegészítő banki szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége ingatlan-tulajdonlás vagy -kezelés, adatfeldolgozási szolgáltatások nyújtása vagy más hasonló tevékenység, amely egy vagy több hitelintézet fő tevékenysége viszonylatában kiegészítő tevékenység jellegét ölti;
  - b) „túlzott tőkeáttétel kockázata”: egy intézmény tőkeáttétel vagy feltételes tőkeáttétel miatti sérülékenységéből eredő kockázat, amely üzleti tervében nem tervezett korrekciós intézkedéseket tehet szükségessé, beleértve eszközök kényszereladását, ami veszteségeket vagy fennmaradó eszközeinek értékelési kiigazítását eredményezheti;
  - c) „belső módszer”: a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 138. cikke (1) bekezdésében, 216. cikkében, 220. cikkében, 301. cikke (2) bekezdésében, 277. cikkében, 352. cikkében és 254. cikke (3) bekezdésében említett módszer.

II. cím

Illetékes hatóságok

5. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése és hatáskörei

- (1) A tagállamok illetékes hatóságokat jelölnek ki, amelyek elvégzik az ezen irányelvben meghatározott feladatokat. A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t, feltüntetve a feladatok bármilyen megosztását.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok oly módon kísérik figyelemmel az intézmények tevékenységeit, hogy értékelhessék az ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet előírásainak való megfelelést.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő intézkedések lehetővé tegyék az illetékes hatóságok számára az ahhoz szükséges információt megszerzését, hogy az intézmények e kötelezettségeknek való megfelelést értékeljék.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ebben az irányelvben és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletben meghatározott felügyeleti és vizsgálati feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, forrásokkal, működési kapacitással és függetlenséggel. Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges.
- (5) A tagállamok előírják, hogy az intézmények a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságai számára biztosítsanak az ezen irányelvnek és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletnek megfelelően elfogadott szabályoknak való megfelelésük értékeléséhez szükséges minden információt. A tagállamok azt is biztosítják, hogy az intézmények belső ellenőrzési mechanizmusai, illetve adminisztratív és számviteli eljárásai bármikor lehetővé tegyék az említett szabályoknak való megfelelés ellenőrzését.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények az ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet hatálya alá tartozó minden tranzakciójukat, dokumentálási rendszerüket és folyamatukat oly módon tartsák nyilván, hogy az illetékes hatóságok mindenkor ellenőrizhessék az ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet követelményeinek való megfelelést.

6. cikk

A tagállamokon belüli koordináció

Amennyiben egy tagállamban több illetékes hatóság foglalkozik a hitelintézetek, befektetési vállalkozások és pénzügyi intézmények prudenciális felügyeletével, a tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket az e hatóságok közötti koordináció megszervezése érdekében.

7. cikk

Együttműködés az EBH-val

Feladataik teljesítése során, az irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóságok figyelembe veszik a felügyeleti eszközök és a felügyeleti gyakorlat közelítését. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az illetékes hatóságok részt vegyenek az EBH tevékenységeiben;
- b) az illetékes hatóságok mindent elkövessenek azért, hogy megfeleljenek az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak;
- c) az illetékes hatóságokra ruházott nemzeti feladatkörök ne akadályozzák őket az EBH tagjaként vagy ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet alapján őket terhelő feladatok ellátásában.

8. cikk

A felügyelet európai dimenziója

Az adott tagállam illetékes hatóságai általános feladataik végrehajtása során – és különösen válsághelyzetekben – a megfelelő időben rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik a döntéseik által az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatást.

III. cím

A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés követelményei

1. fejezet

A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés általános követelményei

9. cikk

Engedély

- (1) A tagállamok előírják a hitelintézeteknek, hogy tevékenységük megkezdése előtt engedélyt szerezzenek. A tagállamok a 10–14. cikk sérelme nélkül megállapítják az ilyen engedély követelményeit és azokról tájékoztatják az EBH-t.
- (2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következőkről:
  - a) a hitelintézetek engedély iránti kérelméhez csatoltan az illetékes hatóságok számára benyújtandó információk meghatározása, a 10. cikkben előírt üzleti tervet is ideértve;
  - b) a 13. cikkben előírt követelmény teljesítéséhez szükséges feltételek meghatározása;
  - c) a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények meghatározása;
  - d) azon tényezők meghatározása, amelyek akadályozhatják az illetékes hatóságot a 14. cikk szerinti felügyeleti feladatainak hatékony ellátásában.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdés a)–d) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az információ biztosítása során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (4) Az EBH a (2) és (3) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

10. cikk

Üzleti terv és szervezeti felépítés

A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza a folytatni kívánt üzleti tevékenységek fajtáit és a hitelintézet szervezeti felépítését.

11. cikk

Gazdasági igények

A tagállamok nem írják elő, hogy az engedély iránti kérelem vizsgálata a piac gazdasági igényeinek szempontjából történjen.

12. cikk

Indulótőke

- (1) A nemzeti jogszabályokban megállapított egyéb általános feltételek sérelme nélkül, az illetékes hatóságok nem adják ki az engedélyt, ha a hitelintézet nem rendelkezik elkülönített szavatolótőkével, vagy abban az esetben, ha az indulótőke nem éri el az 5 millió EUR-t.
- (2) Az indulótőke a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 24. cikke a)–e) pontjában meghatározott tőkéből és tartalékokból áll.
- (3) A tagállamok határozhatnak úgy is, hogy azok a hitelintézetek, amelyek nem felelnek meg az elkülönített szavatolótőkére vonatkozó feltételeknek, és amelyek 1979. december 15-én már működtek, tovább folytathatják üzleti tevékenységüket. A tagállamok felmentést adhatnak az ilyen hitelintézetek számára a 13. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében foglalt követelmény teljesítése alól.
- (4) A tagállamoknak jogukban áll a következő feltételek mellett engedélyt adni olyan sajátos hitelintézeti kategóriák számára, amelyeknek indulótőkéje nem éri el az (1) bekezdésben meghatározott összeget:
  - a) az indulótőke nem lehet kevesebb, mint 1 millió EUR;
  - b) az érintett tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t azon indokaikról, amelyek alapján élnek ezzel a lehetőséggel.

13. cikk

Az üzleti tevékenység tényleges irányítása és a központi iroda helye

- (1) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt a hitelintézet számára, ha a hitelintézet üzleti tevékenységének tényleges irányítását legalább két személy végzi.
- (2) Az illetékes hatóságok nem adják meg az engedélyt, ha ezek a személyek nem rendelkeznek megfelelően jó hírnévvel, kellő ismeretekkel, képességekkel és tapasztalattal ilyen feladatok ellátásához.
- (3) A tagállamok megkövetelik, hogy:
  - a) valamennyi, jogi személyiséggel és a rá vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező hitelintézetnek a központi irodája ugyanabban a tagállamban legyen, mint amelyikben a létesítő okirat szerinti székhelye található;
  - b) minden más hitelintézetnek abban a tagállamban kell központi irodáját fenntartania, amely számára az engedélyt kiadta, és ahol üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.

14. cikk

Részvényesek és tagok

- (1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem adnak engedélyt a hitelintézeti tevékenység megkezdésére, amíg nem kaptak tájékoztatást azoknak a részvényeseknek vagy tagoknak a személyazonosságáról, legyenek akár természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek akár közvetlenül, akár közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint az ilyen részesedések összegéről.

Annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a befolyásoló részesedés feltételei, a 2004/109/EK irányelv³¹ 9. és 10. cikkében említett szavazati jogokat, valamint az említett irányelvnek a 12. cikke (4) és (5) bekezdéseiben meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket figyelembe kell venni.

A tagállamoknak nem kell figyelembe venniük azokat a szavazati jogokat vagy részvényeket, amelyekkel a befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 6. pontjában foglaltak értelmében a pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalása vagy a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján történő kihelyezése révén rendelkezhetnek, feltéve, hogy az említett jogokat nem gyakorolják vagy egyéb módon nem használják a kibocsátó vezetésébe való beavatkozásra, és azokat a részesedésszerzéstől számított egy éven belül elidegenítik.

---

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- (2) Az illetékes hatóságok nem adnak engedélyt, ha – figyelembe véve a hitelintézet megbízható és prudens vezetése biztosításának szükségességét – nincsenek meggyőződve a részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.
- (3) Ahol szoros kapcsolatok állnak fenn a hitelintézet és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

Az illetékes hatóságok nem adnak engedélyt, ha egy harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései, amelyek a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, illetve az említett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések végrehajtási nehézségei akadályozzák felügyeleti feladataik hatékony ellátását.

Az illetékes hatóságok előírják a hitelintézetek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre azokat az információkat, amelyek az e bekezdésben említett feltételek teljesítésének folyamatos figyelemmel kíséréséhez szükségesek.

15. cikk

Az engedély elutasítása

Ha az illetékes hatóság úgy dönt, hogy elutasítja az engedély kiadását, a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges információk kérelmező általi elküldésétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a döntésről és annak indokairól.

A határozatot a kérelem kézhezvételétől számított 12 hónapon belül mindenképpen meg kell hozni.

16. cikk

Előzetes konzultáció más tagállamok illetékes hatóságaival

- (1) Az illetékes hatóságnak a következő esetekben előzetesen ki kell kérnie a többi érintett tagállam illetékes hatóságainak véleményét hitelintézet engedélyezésekor:
  - a) az érintett hitelintézet egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet leányvállalata;
  - b) az érintett hitelintézet egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet anyavállalatának leányvállalata;
  - c) az érintett hitelintézet ugyanazon természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt áll, mint akik, vagy amelyek ellenőrzése alatt egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet áll.
- (2) Az illetékes hatóságnak, mielőtt kiadná a hitelintézetnek az engedélyt, konzultációt kell folytatnia az érintett tagállamnak a biztosítók, illetve a befektetési vállalkozások felügyeletének ellátásáért felelős illetékes hatóságával a következő esetekben:

- a) az érintett hitelintézet az Unióban engedélyezett biztosító vagy befektetési vállalkozás leányvállalata;
  - b) az érintett hitelintézet az Unióban engedélyezett biztosító vagy befektetési vállalkozás anyavállalatának leányvállalata;
  - c) az érintett hitelintézet ugyanazon természetes vagy jogi személy ellenőrzése alatt áll, mint aki, vagy amely ellenőrzése alatt az Unióban engedélyezett biztosító vagy befektetési vállalkozás áll.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságok konzultációt folytatnak egymással az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozás részvényesei alkalmasságának, valamint a vállalkozás vezetésében részt vevő vezető testületi tagok jó hírűvének és tapasztalatának értékelése során. Az illetékes hatóságoknak ki kell cserélniük egymással a részvényesek alkalmasságára, valamint a vezető testületi tagok jó hírűvére és tapasztalatára vonatkozó információkat, amelyek fontosak lehetnek egy engedély kiadásához, továbbá a működési feltételek betartásának folyamatos értékeléséhez.

17. cikk

Másik tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei

A fogadó tagállamok nem írnak elő engedélyeztetési, illetve dotációs tőkére vonatkozó követelményeket más tagállamban engedélyezett hitelintézetek fióktelepei részére. Az ilyen fióktelepek létesítése és felügyelete a 35. cikkel, a 36. cikk (1)–(3) bekezdésével, a 37. cikkel, a 40–46. cikkel, a 49. cikkel, a 73. cikkel és a 74. cikkel összhangban történik.

18. cikk

Az engedély visszavonása

Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a hitelintézetnek kiadott engedélyt a következő esetek bármelyikében, ha a szóban forgó intézmény:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
- c) többé nem felel meg az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételeknek;
- d) már nem rendelkezik elegendő szavatolótőkével, vagy többé már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a rábizott eszközök biztonságát;

- e) egyéb olyan helyzetbe kerül, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek;
- f) elköveti a 67. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések egyikét.

19. cikk

A hitelintézetek neve

Tevékenységük gyakorlásához a hitelintézetek – a „bank”, „takarékpénztár” vagy egyéb banki elnevezések használatát szabályozó fogadó tagállami rendelkezésektől függetlenül – az Unió egész területén ugyanazt a nevet használhatják, mint amelyet abban a tagállamban használnak, amelyben központi irodájuk található. Összetéveszthetőség bármilyen veszélye esetén a fogadó tagállam az egyértelműség céljából előírhatja, hogy a nevet egy meghatározott magyarázó résszel kell kiegészíteni.

20. cikk

Az EBH értesítése az engedélyről és az engedély visszavonásáról

- (1) Az illetékes hatóságok a 9. cikk alapján kiadott minden engedélyről értesítik az EBH-t.
- (2) Az azon hitelintézetek nevét tartalmazó, teljes körű jegyzéket, amelyek számára engedélyt adtak ki, közzé kell tenni az EBH honlapján és rendszeresen frissíteni kell.
- (3) A konszolidáló felügyeleti hatóság az érintett illetékes hatóságok és az EBH rendelkezésére bocsát az intézménycsoportra vonatkozó minden információt a 14. cikk (3) bekezdésével, a 73. cikk (1) bekezdésével és a 104. cikk (2) bekezdésével összhangban, különös tekintettel a csoport jogi és szervezeti felépítésére és irányítására.
- (4) Az összes olyan hitelintézet nevét, amely nem rendelkezik a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott tőkével, a jegyzékben ilyen értelmű megjegyzéssel kell ellátni.
- (5) Az illetékes hatóságok – a döntés indokait is megadva – minden engedélyvisszavonásról értesítik az EBH-t.

21. cikk

Központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentessége

- 1. Az illetékes hatóságok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 9. cikkében meghatározott feltételeket teljesítő hitelintézetet mentesíthetik ezen irányelv 10. cikke, 12. cikke és 13. cikkének (1) bekezdése alól, az említett rendelet 9. cikkében meghatározott feltételek mellett.

2. Az illetékes hatóságok által a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 9. cikkének megfelelően biztosított mentesség esetén ezen irányelv 17., 33., 34., 35. cikke, 36. cikkének (1)–(3) bekezdése és 39–46. cikke a központi szerv és a kapcsolt intézmények által együttesen alkotott egységre vonatkozik.

2. fejezet

Befolyásoló részesedés hitelintézetben

22. cikk

A szándékolt részesedésszerzés bejelentése és értékelése

- (1) A tagállamok minden olyan természetes vagy jogi személy, vagy összehangoltan fellépő több ilyen személy (a továbbiakban: a részesedést szerezni kívánó személy) részére, aki döntést hozott befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett megszerzésére vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett további növelésére, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 20, 30 vagy 50 %-ot vagy a hitelintézet a leányvállalatává válna (a továbbiakban: a szándékolt részesedésszerzés), előírják, hogy először a megszerezni kívánt befolyásoló részesedés nagyságát és a 23. cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó információkat írásban jelentse be annak a hitelintézetnek az illetékes hatósága felé, amelyben befolyásoló részesedés megszerzésére vagy ilyen részesedés növelésére törekszik. A tagállamoknak nem szükséges a 30 %-os határértéket alkalmazniuk abban az esetben, ha a 2004/109/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az egyharmados határértéket alkalmazzák.
- (2) Az illetékes hatóságok haladéktalanul, és minden esetben a bejelentés átvételét, valamint a (3) bekezdésben említett információk esetleges későbbi átvételét követő két munkanapon belül írásban elismerik az átvételt a részesedést szerezni kívánó felé.

Az illetékes hatóságoknak a bejelentés és a tagállam által a 23. cikk (4) bekezdésében említett lista alapján előírt, a bejelentéshez csatolandó valamennyi dokumentum írásos átvételi elismervénye napjától számított legfeljebb hatvan munkanap (a továbbiakban: értékelési időszak) áll rendelkezésére a 23. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés (a továbbiakban: értékelés) elvégzésére.

Az illetékes hatóságok az átvétel elismerésekor tájékoztatják a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak lejártának időpontjáról.

- (3) Az illetékes hatóságok az értékelési időszak során – de az értékelési időszak ötvenedik munkanapjánál nem később – szükség esetén bármilyen olyan további információt bekérhetnek, amely szükséges az értékelés befejezéséhez. Ezt a kérelmet írásban, a szükséges pótlólagos információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóságok általi információkérés napja és a részesedést szerezni kívánó személy arra adott válaszána átvétele közötti időszakban az értékelési időszakot

meg kell szakítani. A megszakítás nem tarthat tovább hús munkanapnál. Az illetékes hatóságok általi bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről az illetékes hatóságok szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az értékelési időszak megszakításával.

- (4) Az illetékes hatóságok a (3) bekezdés második albekezdésében említett megszakítást legfeljebb harminc munkanapra meghosszabbíthatják, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik, vagy olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, vagy a 2009/65/EK, a 2009/138/EK vagy a 2004/39/EK irányelv szerinti felügyelet alá.
- (5) Ha az illetékes hatóságok az értékelés befejezésekor a szándékolt részesedésszerzés ellenzése mellett döntenek, erről két munkanapon belül és az értékelési időszakot nem meghaladva írásban értesítik a részesedést szerezni kívánó személyt, megadva a határozat indokait. A nemzeti jog függvényében, a részesedést szerezni kívánó személy kérésére a döntés indokait megfelelően tartalmazó nyilatkozatot a nyilvánosság számára hozzáférhetővé lehet tenni. Ez nem akadályozza annak, hogy a tagállam lehetővé tegye az illetékes hatóság számára, hogy az információt a részesedést szerezni kívánó személy kérése nélkül is közzétegye.
- (6) Ha az illetékes hatóságok az értékelési időszakon belül nem ellenzik írásban az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzést, akkor a szándékolt részesedésszerzést jóváhagyottnak kell tekinteni.
- (7) Az illetékes hatóságok megszakíthatják a szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatják.
- (8) A szavazati jogok vagy tőkerészesedés közvetlen vagy közvetett megszerzése tekintetében a tagállamok nem szabhatnak meg az illetékes hatóságoknak történő bejelentésre vagy az azok általi jóváhagyásra vonatkozó, az ebben az irányelvben megállapítottnál szigorúbb követelményeket.
- (9) Az EBH – e cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a 23. cikk (4) bekezdésében említett, a részesedést szerezni kívánók által benyújtandó információk kimerítő jegyzékének megállapítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (10) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a 24. cikkben említettek szerint az érintett illetékes hatóságok közötti konzultációs folyamat módoszataira vonatkozó egységes eljárások, formanyomtatványok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (11) Az EBH a (9) és (10) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

23. cikk

Értékelési kritériumok

- (1) A 22. cikk (1) bekezdésében előírt bejelentés és a 22. cikk (3) bekezdésében említett információ értékelésekor az illetékes hatóságok – a részesedésszerzés tárgyát képező hitelintézet hatékony, eredményes és prudens irányításának érdekében és a részesedést szerezni kívánó személynek a hitelintézetre gyakorolt valószínűsíthető befolyását figyelembe véve – az alábbi kritériumok alapján értékelik a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát:
- a) a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve;
  - b) a tervezett részesedésszerzés eredményeképpen a hitelintézet üzleti tevékenységét irányító bármely személy jó hírneve és tapasztalata;
  - c) a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága, különösen a részesedésszerzés tárgyát képező hitelintézetben folytatott és tervezett üzleti tevékenység típusával kapcsolatban;
  - d) annak kérdése, hogy a hitelintézet képes lesz-e teljesíteni és folyamatosan teljesíteni az ezen az irányelven, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeleten és adott esetben egyéb irányelveken – mégpedig a 2009/110/EK és a 2002/87/EK irányelven – alapuló prudenciális követelményeket, és különösen, hogy vajon az a csoport, amelynek részévé válik, olyan szerkezetű-e, amely lehetővé teszi a hatékony felügyelet gyakorlását, az illetékes hatóságok közötti hatékony információcserét és az azok közötti hatáskörmegosztás meghatározását;
  - e) léteznek-e ésszerű okok annak feltételezésére, hogy a tervezett részesedésszerzéssel kapcsolatban pénzmosást vagy terrorizmusfinanszírozást követnek vagy követtek el vagy kísérelnek vagy kíséreltek meg a 2005/60/EK irányelv³² 1. cikke értelmében, vagy hogy a tervezett részesedésszerzés növelheti annak kockázatát.
- (2) Az illetékes hatóságok csak akkor ellenezhetik a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok alapján ésszerű okuk van, vagy ha a részesedést szerezni kívánó személy által szolgáltatott információ nem teljes.
- (3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket a megszerzendő részesedési arány tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

---

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

- (4) A tagállamok közzéteszik az értékeléshez szükséges és a 22. cikk (1) bekezdésében említett bejelentés időpontjában az illetékes hatóságok számára nyújtandó információk listáját. A kért információknak arányosnak kell lenniük, és azokat a részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez kell igazítani. A tagállamok nem kérhetnek a prudenciális értékelés szempontjából nem a tárgyhoz tartozó információkat.
- (5) A 22. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltaktól függetlenül, amennyiben ugyanazon hitelintézet tekintetében kettő vagy több, befolyásoló részesedés szerzésére vagy növelésére vonatkozó ajánlatról érkezik bejelentés az illetékes hatósághoz, úgy az utóbbinak a részesedést szerezni kívánó személyeket megkülönböztetéstől mentes módon kell kezelnie.

24. cikk

Az illetékes hatóságok közötti együttműködés

- (1) Az érintett illetékes hatóságoknak az értékeléskor egymás között teljes körűen konzultálniuk kell, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az alábbiak egyike:
- a) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társaság (a továbbiakban: ÁÉKBV alapkezelő társaság);
  - b) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság anyavállalata;
  - c) egy másik tagállamban vagy a részesedésszerzés tárgyát képező társaság ágazatától eltérő ágazatban engedélyezett hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy ÁÉKBV alapkezelő társaság felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személy.
- (2) Az illetékes hatóságok haladéktalanul egymás rendelkezésére bocsátanak minden – az értékelés szempontjából alapvető vagy lényeges – információt. E tekintetben az illetékes hatóságok a lényeges információkat kérésre, az alapvető információkat pedig saját kezdeményezésükre közlik egymással. A szándékolt részesedésszerzésben érintett hitelintézetet engedélyező illetékes hatóság határozata utal a részesedést szerezni kívánó személyért felelős illetékes hatóság részéről kinyilvánított bármely véleményre vagy fenntartásra.

25. cikk

Bejelentés elidegenítés esetén

A tagállamok minden természetes vagy jogi személy részére, aki vagy amely döntést hozott egy hitelintézetben fennálló befolyásoló részesedésének közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről, előírják, hogy ezt a tényt először írásban jelentse be – az elidegeníteni kívánt részesedés nagyságának megjelölésével – az illetékes hatóságok felé. Ennek a személynek hasonlóképpen bejelentést kell tennie az illetékes hatóságoknak akkor is, ha befolyásoló részesedésének oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának, vagy az általa birtokolt tőkerészesedésnek az aránya 20, 30 vagy 50 % alá csökkenne, vagy a hitelintézet megszűnne leányvállalata lenni. A tagállamoknak nem szükséges a 30 %-os határértéket alkalmazniuk abban az esetben, ha a 2004/109/EK irányelv 9. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően az egyharmados határértéket alkalmazzák.

26. cikk

Tájékoztatási kötelezettségek és szankciók

- (1) A hitelintézet, ha a tudomására jut a tőkét érintő bármely olyan részesedésszerzés, illetve -elidegenítés, amelynek következtében a részesedés a 22. cikk (1) bekezdésében és a 25. cikkben említett küszöbértékek egyikét meghaladja vagy az alá csökken, tájékoztatja az illetékes hatóságokat az ilyen részesedésszerzésről, illetve -elidegenítésről.

A 2004/39/EK irányelv 47. cikkének megfelelően az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (EÉPH) által közzeendő jegyzéken említett, szabályozott piacon jegyzett hitelintézetek évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesek, illetve tagok nevével és az általuk birtokolt részesedések nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlésein vagy a tőzsdén jegyzett vállalatokkal kapcsolatos rendeletek teljesítése során kapott információkból kitűnik.

- (2) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben a 22. cikk (1) bekezdésében említett személyek által gyakorolt befolyás várhatóan az intézmény prudens és megbízható vezetésének rovására érvényesülhet, az illetékes hatóságok hozzák meg a szükséges intézkedéseket az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ezek az intézkedések jelenthetnek – figyelemmel a 65–69. cikkekre – ideiglenes intézkedéseket, a vezető testület tagjaival és a vezetőkkel szemben elrendelt szankciókat, vagy az illető hitelintézet részvényesei vagy tagjai által birtokolt részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztését.

Hasonló intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik a 22. cikk (1) bekezdésében megállapított előzetes tájékoztatási kötelezettségüket, figyelemmel a 65–69. cikkekre is.

Ha egy tulajdoni részesedést az illetékes hatóságok kifogása ellenére szereznek meg, a tagállamok, tekintet nélkül minden egyéb meghozandó szankcióra, gondoskodnak a megfelelő szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok érvénytelenségéről, illetve érvénytelenítésének lehetőségéről.

27. cikk

A befolyásoló részesedések kritériumai

Annak megállapítására, hogy a 22., 25. és 26. cikk összefüggésében teljesülnek-e a befolyásoló részesedés kritériumai, a 2004/109/EK irányelv 9. és 10. cikkében említett szavazati jogokat, valamint az említett irányelv 12. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket figyelembe kell venni.

Annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a befolyásoló részesedés 26. cikkben említett kritériumai, a tagállamoknak nem veszik figyelembe azokat a szavazati jogokat vagy részvényeket, amelyekkel a befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek – a 2004/39/EK irányelv I. melléklete A. szakaszának 6. pontjában foglaltak értelmében – a pénzügyi eszközöknek jegyzési garanciavállalása és/vagy a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján történő kihelyezése révén rendelkezhetnek, feltéve, ha az említett jogokat egyrészt nem gyakorolják vagy egyéb módon nem használják a kibocsátó vezetésébe való beavatkozásra, és másrészt azokat a részesedésszerzéstől számított egy éven belül elidegenítik.

IV. cím

A befektetési vállalkozások indulótőkéje

28. cikk

A befektetési vállalkozások indulótőkéje

- (1) A befektetési vállalkozások indulótőkéje kizárólag a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 24. cikke a)–e) pontjában említett elemeket foglalja magában.
- (2) A 29–31. cikkben említettektől eltérő egyéb befektetési vállalkozásoknak 730 000 EUR indulótőkével kell rendelkezniük.

29. cikk

A befektetési vállalkozások meghatározott típusainak indulótőkéje

- (1) 125 000 EUR indulótőkével kell rendelkezniük azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek saját számlájukra nem kötnek ügyletet semmilyen pénzügyi eszközzel, és nem jogosultak pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalására a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján, de az ügyfelek pénzével vagy értékpapírjaival rendelkeznek, és a következő szolgáltatások valamelyikét (egyet vagy többet) nyújtják:
  - a) pénzügyi eszközökre vonatkozó befektetői megbízások fogadása és továbbítása;
  - b) pénzügyi eszközökre vonatkozó befektetői megbízások teljesítése;
  - c) pénzügyi eszközökből álló egyedi befektetési portfóliók kezelése.
- (2) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek a befektetők pénzügyi eszközökre vonatkozó megbízásait teljesítik, hogy saját számlájukon ilyen eszközöket tartsanak, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:
  - a) az ilyen pozíciók csak abból származnak, hogy a vállalkozás a befektetők megbízásait nem tudta pontosan összepárosítani;
  - b) az összes ilyen pozíció teljes piaci értéke a vállalkozás indulótőkéjének legfeljebb 15 %-a;
  - c) a vállalkozás megfelel a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87–90. cikkében, valamint negyedik részében meghatározott követelményeknek;

- d) ezek a pozíciók jellegüket tekintve esetlegesek, ideiglenesek, és szigorúan az adott tranzakció elvégzéséhez szükséges időszakra korlátozódnak.
- (3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett összeget 50 000 EUR-ra csökkenthetik, ha a vállalkozás nem jogosult az ügyfelek pénzével vagy értékpapírjaival rendelkezni, saját számlára ügyleteket kötni vagy jegyzési garanciavállalást végezni a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján.
- (4) A kereskedési könyvben nem szereplő pénzügyieszköz-pozíciók birtoklása a szavatolótké befektetése céljából nem minősül ügyletkötésnek az (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatások tekintetében, illetve a (3) bekezdés alkalmazásában.

30. cikk

Helyi vállalkozások indulótőkéje

A helyi vállalkozásoknak, amennyiben kihasználják a letelepedés és szolgáltatásnyújtás 2004/39/EK irányelv 31. és 32. cikkében megállapított szabadságát, 50 000 EUR indulótőkével kell rendelkezniük.

31. cikk

Ügyfelek pénzével vagy értékpapírjaival nem rendelkező vállalkozások

- (1) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 4. cikke (8) bekezdésének c) pontjában említett vállalkozások az alábbi biztosítéki formák valamelyikével rendelkeznek:
- a) 50 000 EUR indulótőke;
- b) az Unió egész területére kiterjedő szakmai felelősségbiztosítás vagy egyéb hasonló, szakmai gondatlanságból származó felelősséggel szembeni szavatosság, amelynek értéke követelésenként legalább 1 000 000 EUR, a követelések összességére vonatkozóan pedig évente 1 500 000 EUR;
- c) az indulótőke és a szakmai felelősségbiztosítás olyan ötvözése, amely az a) vagy a b) pontban említett fedezetnek megfelelő szintet biztosít.

A Bizottság az Eurostat által közzétett európai fogyasztói árindexben bekövetkezett változások figyelembevétele céljából rendszeresen felülvizsgálja az első albekezdésben említett összegeket a biztosításközvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ 4. cikkének (7) bekezdése értelmében végzett kiigazításoknak megfelelően és azokkal egyidejűleg.

- (2) Amennyiben a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 4. cikke (8) bekezdésének c) pontjában említett vállalkozás a 2002/92/EK irányelv³⁴ értelmében

³³ HL L 9., 2003.1.15., 3. o.

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/92/EK irányelve (2002. december 9.) a biztosítási közvetítésről (HL L 9., 2003.1.15., 3. o.).

is bejegyzett, úgy azon irányelv 4. cikke (3) bekezdésének is meg kell felelnie, valamint rendelkeznie kell az alábbi biztosítéki formák egyikével:

- a) 25 000 EUR indulótőke;
- b) az Unió egész területére kiterjedő szakmai felelősségbiztosítás vagy egyéb hasonló, szakmai gondatlanságból származó felelősséggel szembeni szavatosság, amelynek értéke követelésenként legalább 500 000 EUR, a követelések összességére vonatkozóan pedig évente 750 000 EUR;
- c) az indulótőke és a szakmai felelősségbiztosítás olyan ötvözése, amely az a) vagy a b) pontban említett fedezetnek megfelelő szintet biztosít.

32. cikk

Szerzett jogi rendelkezések

- (1) A 28. cikk (2) bekezdésétől, a 29. cikk (1) bekezdésétől, a 29. cikk (3) bekezdésétől és a 30. cikktől eltérve a tagállamok továbbra is engedélyezhetik az 1995. december 31. előtt már létező olyan befektetési vállalkozásokat és a 30. cikk hatálya alá tartozó olyan vállalkozásokat, amelyek szavatolótőkéje kevesebb, mint az indulótőkének a 28. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (3) bekezdésében és a 30. cikkben meghatározott mértéke.

Az ilyen vállalkozások vagy befektetési vállalkozások szavatolótőkéjének összege nem csökkenhet az 1993. március 23-át követően kiszámított legmagasabb referenciaszint alá. E referenciaszint a kiszámítás időpontját megelőző hathónapos időszak során számított szavatolótőke napi szintjének átlaga. A referenciaszintet mindig hathavonta, a megelőző időszakra vonatkozóan kell kiszámítani.

- (2) Ha valamely, az (1) bekezdés hatálya alá tartozó vállalkozás feletti ellenőrzést a korábbtól eltérő természetes vagy jogi személy veszi át, e vállalkozás szavatolótőkéjének el kell érnie legalább a 28. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében, a 29. cikk (3) bekezdésében, illetve a 30. cikkben meghatározott szintet, kivéve az 1995. december 31. utáni első, öröklés útján történő átszállás esetében, az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően, és az átszállástól számított legfeljebb 10 évig.

V. cím

A letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezések

1. fejezet

Általános elvek

33. cikk

Hitelintézetek

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységeket a 35. cikk, a 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 39. cikk (1) és (2) bekezdése valamint a 40–46. cikk értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt bármely hitelintézet folytathassa, feltéve, hogy engedélye kiterjed ezekre a tevékenységekre.

34. cikk

Pénzügyi intézmények

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy területükön az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységeket a 35. cikk, a 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdése, a 39. cikk (1) és (2) bekezdése valamint a 40–46. cikk értelmében fióktelep létesítésével vagy szolgáltatásnyújtás útján folytathassa bármely, egy másik tagállamból származó pénzügyi intézmény, akár hitelintézet leányvállalata, akár két vagy több hitelintézet közös tulajdonában lévő leányvállalat, amelynek alapító okirata és alapszabálya lehetővé teszi az említett tevékenységek folytatását, és amely megfelel a következő feltételek mindegyikének:
- a) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak hitelintézeti engedéllyel kell rendelkezni abban a tagállamban, amelynek joga a pénzügyi intézményre nézve irányadó;
  - b) a szóban forgó tevékenységeket ténylegesen ugyanannak a tagállamnak a területén kell folytatni;
  - c) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak a pénzügyi intézmény tőkéjében fennálló részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok 90 %-át vagy annál nagyobb hányadát kell birtokolnia/birtokolniuk;

- d) az anyavállalatnak vagy anyavállalatoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóságokat a pénzügyi intézmény prudens vezetése felől, és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak hozzájárulásával nyilatkozniuk kell arról, hogy egyetemlegesen garantálják a pénzügyi intézmény kötelezettségvállalásait;
- e) az anyavállalat vagy az anyavállalatok mindegyikének összevont felügyeletébe – különösen a szóban forgó tevékenységek tekintetében – ezen irányelv VII. címe 3. fejezetének, és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet első része II. címe 2. fejezetének (prudenciális konszolidáció) megfelelően, és különösen a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikkében előírt minimális szavatolótőke-követelmények alkalmazásában, az említett rendelet negyedik részében előírtak szerint nagykockázatok ellenőrzésére és az említett rendelet 84. és 85. cikkében meghatározott részesedésszerzési korlátra vonatkozóan ténylegesen be kell vonni a pénzügyi intézményt.

E feltételek teljesülését a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, és a megfelelésről szóló igazolást – amely igazolásnak a 35. és 39. cikkben említett értesítés részét kell képeznie – a pénzügyi intézmény rendelkezésére bocsátják.

- (2) Ha egy az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi intézmény többé nem felel meg az előírt feltételeknek, a székhely szerinti tagállam értesíti a fogadó tagállam illetékes hatóságait, és a szóban forgó pénzügyi intézmény által a fogadó tagállamban folytatott tevékenységek a fogadó tagállam jogszabályainak hatálya alá kerülnek.
- (3) Az (1) és (2) bekezdést megfelelően kell alkalmazni az (1) bekezdés első albekezdése szerinti pénzügyi intézmény leányvállalataira.

2. fejezet

A hitelintézetek letelepedési joga

35. cikk

Értesítési követelmény és kapcsolat az illetékes hatóságok között

- (1) Az a hitelintézet, amely egy másik tagállam területén kíván fióktelepet létesíteni, értesíti a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait.
- (2) A tagállamok minden hitelintézettől, amely egy másik tagállamban fióktelepet kíván létesíteni, megkövetelik, hogy az (1) bekezdésben említett értesítési kötelezettségének teljesítése során valamennyi alábbi információt bocsássa rendelkezésre:
  - a) a tagállam megjelölése, amelynek területén fióktelep létesítését tervezi;
  - b) üzleti terv, amely többek között megjelöli a folytatni kívánt tevékenységfajtákat és a fióktelep szervezeti felépítését;

- c) az a cím a fogadó tagállamban, ahol az iratok beszerezhetők;
- d) a fióktelep vezetéséért felelős személyek neve.

- (3) Amennyiben a folytatni kívánt tevékenységeket figyelembe véve a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak nincs okuk kételkedni a hitelintézet adminisztratív felépítésének és pénzügyi helyzetének megfelelőségében, a (2) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított három hónapon belül közlik azokat a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, és ennek megfelelően tájékoztatják a hitelintézetet.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a hitelintézet szavatolótőkéjének összegét és összetételét és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke szerinti szavatolótőke-követelményeknek az összegét.

A második albekezdéstől eltérően, a 34. cikkben említett esetben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a pénzügyi intézmény szavatolótőkéjének összegét és összetételét, valamint az anyavállalatának számító hitelintézetnek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke szerinti teljes kockázatitettesség-összegét.

- (4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai megtagadják a (2) bekezdésben említett információk közlését a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, a tájékoztatás megtagadását az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül megindokolják az érintett hitelintézet felé.

A tájékoztatás megtagadása vagy a válasz elmulasztása esetén a székhely szerinti tagállam bíróságához lehet fordulni.

- (5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (7) Az EBH az (5) és (6) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

36. cikk

A tevékenység megkezdése

- (1) Mielőtt a hitelintézet fióktelepe megkezdi tevékenységét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 35. cikkben említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül, a 4. fejezetnek megfelelően előkészítik a hitelintézet felügyeletét, és szükség esetén megnevezik azokat a feltételeket, amelyeket a szóban forgó tevékenységek folytatása során a fogadó tagállamban a közjó érdekében be kell tartani.
- (2) A fogadó tagállam illetékes hatóságaitól származó értesítés kézhezvételekor, vagy abban az esetben, ha az (1) bekezdés által biztosított határidő anélkül telik le, hogy ilyen értesítés érkezett volna, a fióktelepet létre lehet hozni, és az megkezdheti tevékenységét.
- (3) Abban az esetben, ha a 35. cikk (2) bekezdésének b), c) vagy d) pontja alapján közölt bármelyik adatban változás következik be, a hitelintézet legalább egy hónappal a változás végrehajtását megelőzően írásban értesíti a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságait a szóban forgó változásról, abból a célból, hogy lehetővé tegye a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, hogy a 35. cikk alapján határozatot hozzanak, valamint a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára, hogy ezen cikk (1) bekezdése alapján a változtatás feltételeit meghatározó határozatot hozzanak.
- (4) Azokat a fióktelepeket, amelyek 1993. január 1-jét megelőzően a fogadó tagállamok hatályos rendelkezéseivel összhangban kezdték meg tevékenységüket, úgy kell tekinteni, mintha a 35. cikkben és az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárást alkalmazták volna rájuk. 1993. január 1-jétől kezdődően ezekre a fióktelepekre e cikk (3) bekezdése, a 33. cikk, az 53. cikk és a 4. fejezet szabályai alkalmazandók.
- (5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.
- (6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.
- (7) Az EBH az (5) és (6) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

37. cikk

Tájékoztatás az elutasításokról

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t azon esetek számáról és jellegéről, amelyekben a 35. cikk, valamint a 36. cikk (1), (2) és (3) bekezdése alapján elutasításra került sor.

38. cikk

A fióktelepek összesítése

Egyetlen fióktelepnek tekintendő valamennyi üzletviteli hely, amelyet ugyanabban a tagállamban létesített egy olyan hitelintézet, amelynek székhelye egy másik tagállamban van.

3. fejezet

A szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

39. cikk

Értesítési eljárás

- (1) Minden olyan hitelintézet, amely első alkalommal kíván a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján tevékenységet folytatni egy másik tagállam területén, értesíti székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságait azokról az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekről, amelyeket folytatni szándékozik.
- (2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben előírt értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldik azt a fogadó tagállam illetékes hatóságainak.
- (3) Ez a cikk nem érinti az 1993. január 1-jét megelőzően szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek által szerzett jogokat.
- (4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk értelmében rendelkezésre bocsátandó információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett értesítés során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság továbbá felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (6) Az EBH a (4) és (5) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

4. fejezet

A fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatáskörei

40. cikk

Jelentéstételi követelmények

A fogadó tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy minden hitelintézet, amely területükön fiókteleppel rendelkezik, rendszeresen jelentést tegyen a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Az ilyen jelentéstételt csak tájékoztatási célokból és az 52. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából lehet előírni.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai az első albekezdésben említett hitelintézetektől információt kérhetnek különösen annak érdekében, hogy az említett illetékes hatóságok értékelhessék, hogy egy adott fióktelep az 52. cikk (1) bekezdése alapján jelentős-e.

41. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által a fogadó tagállamban végzett tevékenységekkel kapcsolatban hozott intézkedések

- (1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy hitelintézet, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt, teljesíti a következő feltételek egyikét a fogadó tagállamban végzett tevékenységekkel kapcsolatban, tájékoztatják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait:
- a) A hitelintézet nem felel meg az ezt az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek vagy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletnek;
  - b) A hitelintézet várhatóan nem felel meg az ezt az irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek vagy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletnek.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett hitelintézet véget vessen a jogellenes állapotnak, vagy intézkedéseket hoz a meg nem felelés kockázatának elkerülésére. Az intézkedésekről tájékoztatni kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

- (2) Ha a fogadó tagállam illetékes hatóságai feltételezik, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem teljesítették vagy nem fogják teljesíteni az (1) bekezdés szerinti kötelezettségeiket, az ügyet az EBH elé utalhatják és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően kérhetik az EBH segítségét. Ebben az esetben az EBH az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti minden határozatot 24 órán belül hoz meg.

42. cikk

Indokolás

A 41. cikk (1) bekezdése, a 43. cikk vagy a 44. cikk alapján meghozott, szankcióval kapcsolatos vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett hitelintézettel.

43. cikk

Óvintézkedések

- (1) Válsághelyzet esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 41. cikk szerinti eljárás lefolytatását megelőzően, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai általi intézkedésig vagy a 2001/24/EK irányelv 2. cikkében említett reorganizációs intézkedések meghozataláig a fogadó tagállambeli betétesek, befektetők és ügyfelek kollektív érdekeinek védelmében megtehetik a szükséges óvintézkedéseket.
- (2) Az óvintézkedéseknek arányosnak kell lenniük céljukkal, azaz hogy a fogadó tagállambeli betétesek, befektetők és ügyfelek kollektív érdekeit elővigyázatosságból védjék a hátrányos hatásokkal szemben. Az intézkedések magukban foglalhatják a kifizetés felfüggesztését. Az intézkedések eredményeként a fogadó tagállamban lévő hitelintézet hitelezői nem részesíthetők előnyben a más tagállamokban lévő hitelezőkkel szemben.
- (3) Az óvintézkedéseket kizárólag a 2001/24/EK irányelv 2. cikkében említett reorganizációs intézkedés meghozatala előtt lehet meghozni. Az óvintézkedések hatálya megszűnik, amikor a székhely szerinti tagállam közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságai a 2001/24/EK irányelv 2. cikke értelmében reorganizációs intézkedéseket fogadnak el.
- (4) A fogadó tagállam illetékes hatóságai megszüntetik az óvintézkedéseket, ha azok a 41. cikk alapján elavulttá váltak, kivéve ha a (3) bekezdésnek megfelelően hatályukat veszítik.
- (5) Az óvintézkedésekről haladéktalanul tájékoztatni kell a Bizottságot, az EBH-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak kifogása van a fogadó tagállam illetékes hatóságai által hozott intézkedésekkel szemben, az ügyet az EBH elé utalhatják és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik

segítségét. Ebben az esetben az EBH az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. Ha eljár, az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti minden határozatot 24 órán belül hoz meg.

- (6) Az érintett tagállamok illetékes hatóságaival és az EBH-val történő konzultációt követően a Bizottság úgy határozhat, hogy a szóban forgó tagállamnak az óvintézkedéseket módosítani kell, vagy azokat hatályon kívül kell helyeznie.

44. cikk

A fogadó tagállamok hatáskörei

A fogadó tagállamok – anélkül, hogy a 40. és a 41. cikk érintené őket – gyakorolhatják az ezen irányelv által rájuk ruházott hatásköröket, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak a területükön elkövetett, az ezen irányelv alapján vagy a közjó érdekében elfogadott jogszabályokba ütköző szabálytalanságok megakadályozása vagy szankcionálása érdekében. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy a szabálysértő hitelintézeteket megakadályozzák abban, hogy bármilyen további ügyletet kezdeményezzenek a fogadó állam területén.

45. cikk

Az engedély visszavonását követő intézkedések

Az engedély visszavonása esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságait tájékoztatni kell, és azok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy megvédjék a betétesek érdekeit, és megakadályozzák az érintett jogsértő hitelintézetet abban, hogy további ügyleteket kezdeményezzen a területükön.

46. cikk

Reklám

Az ebben a fejezetben foglaltak közül semmi nem gátolja meg azokat a hitelintézeteket, amelyeknek a központi irodája más tagállamban van, hogy szolgáltatásaikat a fogadó tagállamban az összes rendelkezésre álló kommunikációs eszköz segítségével hirdessék, betartva a közjó érdekében elfogadott, az ilyen reklámozás formájára és tartalmára nézve irányadó jogszabályokat.

VI. cím

Kapcsolatok harmadik országokkal

47. cikk

Harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó bejelentés és a hozzáférés feltételei az említett fióktelepekkel rendelkező hitelintézetek számára

- (1) Tevékenységük megkezdésekor vagy folytatásakor az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepeire a tagállamok nem alkalmaznak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznek, mint amelyben azoknak a hitelintézeteknek a fióktelepei részesülnek, amelyek központi irodája az Unióban van.
- (2) Az illetékes hatóságok bejelentenek a Bizottságnak, az EBH-nak és az európai bankbizottságnak minden olyan fiókengedélyt, amelyet harmadik országban található központi irodával rendelkező hitelintézetek kaptak.
- (3) Az Unió egy vagy több harmadik országgal kötött megállapodásokban hozzájárulhat olyan rendelkezések alkalmazásához, amelyek az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára azonos bánásmódot biztosítanak az Unió egész területén.

48. cikk

Harmadik országbeli illetékes hatóságokkal való együttműködés az összevont alapú felügyeletet illetően

- (1) Valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezéséből a Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak tárgyalások folytatására egy vagy több harmadik országgal, hogy megállapodás szülessen az összevont alapú felügyelet gyakorlásának módját illetően az alábbiak felett:
  - a) olyan intézmények, amelyek anyavállalatainak központi irodája harmadik országban van;
  - b) olyan harmadik országbeli intézmények, amelyek anyavállalatainak – akár hitelintézetek, akár pénzügyi holdingtársaságok, akár vegyes pénzügyi holdingtársaságok – az Unió területén található a központi irodájuk.
- (2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja különösen, hogy biztosítsák a következők mindegyikét:
  - a) hogy a tagállamok illetékes hatóságai hozzáférjenek az olyan hitelintézeteknek, pénzügyi holdingtársaságoknak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak az összevont pénzügyi helyzetük alapján történő felügyeletéhez szükséges

információkhoz, amelyek az Unió területén helyezkednek el, és amelyek hitelintézeti vagy pénzügyi intézmény leányvállalatokkal rendelkeznek az Unió területén kívül, vagy részesedésük van ilyen intézményekben;

- b) hogy harmadik országok illetékes hatóságai hozzá tudjanak férni az olyan anyavállalatok felügyeletéhez szükséges információkhoz, amelyek központi irodája területükön található, és amelyek hitelintézet vagy pénzügyi intézmény leányvállalatokkal rendelkeznek egy vagy több tagállam területén, vagy részesedésük van ilyen intézményekben;
  - (c) hogy az EBH az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően képes legyen megszerezni a tagállamok illetékes hatóságaitól a harmadik országok nemzeti hatóságaitól kapott információkat.
- (3) A Szerződés 218. cikkének sérelme nélkül, a Bizottság – az európai bankbizottság segítségével – megvizsgálja az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az ebből fakadó helyzetet.
- (4) E cikk alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően segíti a Bizottságot.

VII. cím

Prudenciális felügyelet

1. fejezet

A prudenciális felügyelet elvei

I. SZAKASZ

A SZÉKHELY SZERINTI ÉS A FOGADÓ TAGÁLLAM HATÁSKÖRE

49. cikk

A székhely szerinti tagállam ellenőrzési hatásköre

- (1) Az intézmény prudenciális felügyelete, beleértve azoknak a tevékenységeknek a felügyeletét, amelyeket a szóban forgó intézmény a 33. és 34. cikknek megfelelően végez, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége, az ezen irányelvben foglalt azon rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruháznak felelősséget.
- (2) Az (1) bekezdés nem zárja ki az összevont alapú felügyeletet.

50. cikk

A fogadó tagállam hatásköre

Azon az alapon, hogy az intézményt másik tagállamban engedélyezték, a fogadó tagállam által hozott intézkedések nem rendelkezhetnek diszkriminatív vagy korlátozó jellegű bánásmódról.

51. cikk

Felügyeleti együttműködés

- (1) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan intézmények tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepen keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen intézmények irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden adattal, amely feltehetőleg megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan adattal, amely

feltehetőleg megkönnyíti az intézmények figyelemmel kísérését, különös tekintettel a likviditásra, a szolvenciára, a betétgaranciákra, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, az igazgatási és számviteli eljárásokra és a belső ellenőrzési mechanizmusokra.

- (2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az intézmény által a fióktelepen keresztül végzett tevékenységeknek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet hatodik része és ezen irányelv VII. címének 3. fejezete szerinti likviditási felügyeletéhez kapcsolódó minden információt és megállapítást azonnal a fogadó tagállam illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátanak, amennyiben az adott információ lényeges a fogadó tagállambeli betétesek vagy befektetők védelme szempontjából.
- (3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai azonnal tájékoztatják az összes fogadó tagállam illetékes hatóságait, ha likviditási zavar következik be, vagy bekövetkezése valószínűsíthető. Ennek az információnak helyreállítási terv megtervezésére és végrehajtására, valamint az ebben az összefüggésben hozott prudenciális intézkedésekre vonatkozó részleteket is tartalmaznia kell.
- (4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kérésre tájékoztatást és magyarázatot adnak a fogadó tagállam illetékes hatóságainak arról, hogy az utóbbi által átadott információkat és megállapításokat hogyan vették figyelembe. Ha az információk és megállapítások közlését követően a fogadó tagállam illetékes hatóságai fenntartják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem hoztak megfelelő intézkedéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az ügyet az EBH elé utalhatják. Ebben az esetben az EBH az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. Ha eljár, az EBH egy hónapon belül hozza meg döntését.
- (5) Az illetékes hatóságok bejelenthetik az EBH-nak azon helyzeteket, amelyekben egy együttműködés – különösen információcsere – iránti megkeresést elutasítottak vagy arra ésszerű időn belül nem reagáltak. A Szerződés 258. cikkének sérelme nélkül, az EBH az említett esetekben az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.
- (6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikkben foglalt információk pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az intézmények felügyeletét valószínűsíthetően megkönnyítő információk megosztásával kapcsolatos követelményekhez szükséges egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

- (8) Az EBH az (6) és (7) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

52. cikk

Jelentős fióktelepek

- (1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóságtól, egyébként a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy intézmény fióktelepét, amely nem teljesíti a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 90. cikkében meghatározott kritériumokat, jelentősnek tekintsék.

A kéreásban meg kell indokolni, hogy a fióktelep mi alapján tekinthető jelentősnek, különös tekintettel a következő szempontokra:

- a) az intézmény fióktelepének fogadó tagállambeli piaci részesedése a betétállományt tekintve meghaladja-e a 2 %-ot;
- b) az intézmény tevékenységének felfüggesztése vagy megszüntetése milyen hatást gyakorolna a fogadó tagállam piaci likviditási és fizetési, klíring és elszámolási rendszereire;
- c) az ügyfélszámot tekintve mekkora a fióktelep mérete és jelentősége a fogadó tagállam banki vagy pénzügyi rendszerében.

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és a 108. cikk alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a fióktelep jelentőssé minősítésének ügyében együttesen határozzanak.

Ha az első albekezdésben említett kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, akkor a fogadó tagállam illetékes hatóságai újabb két hónapos határidőn belül egyedül döntenek arról, hogy a fióktelep jelentősnek minősül-e. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukban figyelembe veszik a konszolidáló felügyeleti hatóságnak és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a véleményét és fenntartásait.

Ha a kezdeti két hónapos időtartam végén bármelyik érintett illetékes hatóság bejelentette az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH-nak, a fogadó tagállam illetékes hatóságai elhalasztják határozatukat és megvárják az EBH által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukat az EBH határozatának megfelelően hozzák meg. A két hónapos időtartam az említett rendelet 19. cikke szerinti egyeztetési szakasznak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A kezdeti két hónapos időtartam vége vagy az együttes határozat meghozatala után az ügy már nem utalható az EBH elé.

A harmadik albekezdésben említett határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni és meg kell küldeni az érintett illetékes hatóságoknak, és a határozatok az érintett tagállamok illetékes hatóságaira nézve kötelező erejűek.

A fióktelep jelentőssé minősítése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelezéseit.

- (2) Egy jelentős fióktelep letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbítják a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a 112. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információt, és a fogadó tagállam illetékes hatóságaival együttműködve végrehajtják a 107. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feladatokat.

Ha egy székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy intézménnyel kapcsolatban a 109. cikk (1) bekezdésében említett válsághelyzetről szerez tudomást, akkor haladéktalanul figyelmezteti az 59. cikk (4) bekezdésében és a 60. cikkben említett hatóságokat.

Jelentős fióktelepek letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közlik a fogadó tagállam illetékes hatóságaival a 92. cikkben, és adott esetben a 108. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, az ilyen fióktelepekkel rendelkező intézmények kockázatértékelésének eredményeit. A hatóságok továbbítják a 64., 98. és 99. cikk szerinti határozatokat is, amennyiben ezek az értékelések és határozatok a fióktelepek szempontjából lényegesek.

Jelentős fióktelepek letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai konzultációt folytatnak a fogadó tagállam illetékes hatóságaival a 84. cikk (10) bekezdésében előírt működési intézkedésekről, ha ez lényeges a fogadó tagállam pénznemében a likviditási kockázatok szempontjából.

Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem folytattak konzultációt a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, vagy ha a székhely szerinti tagállam által meghozott, a 84. cikk (10) bekezdésében említett működési intézkedések nem megfelelőek, a fogadó tagállam illetékes hatóságai az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalhatják. Ebben az esetben az EBH az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

- (3) Amennyiben a 111. cikk nem alkalmazható, úgy a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező intézményt felügyelő illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében és a 51. cikkben említett együttműködés megkönnyítése céljából felügyeleti kollégiumot hoznak létre és betöltik annak elnöki posztját. A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által, az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozandó írásbeli megállapodás alapján jön létre és működik. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt a kollégium adott ülésén vagy adott tevékenységeiben.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a döntésében figyelembe veszi a tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenységnek az említett hatóságok szempontjából való fontosságát, különösen az érintett tagállamok pénzügyi

rendszerének stabilitására gyakorolt, a 8. cikkben említett lehetséges hatásokat, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

(4) A fogadó tagállam illetékes hatóságai hatáskörrel rendelkeznek az intézmények fióktelepei által a területükön végzett tevékenységek eseti alapú helyszíni ellenőrzésének lefolytatására és a fiókteleptől annak tevékenységeire vonatkozó információk kérésére. A vizsgálat előtt konzultációt kell folytatni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival. A vizsgálatot követően a fogadó tagállam illetékes hatóságai továbbítják a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak azokat az információkat és megállapításokat, amelyek az intézmény kockázatértékelése vagy a fogadó tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitása szempontjából lényegesek. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai kellően figyelembe veszik ezt az információt és ezeket a megállapításokat a 96. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programjuk meghatározásakor, tekintettel a fogadó tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására is.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok működésére vonatkozó általános feltételek pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap ezeknek a szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésének meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap ezeknek a végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH a (5) és (6) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

53. cikk

Másik tagállamban létesített fióktelepek helyszíni ellenőrzése

(1) A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett intézmény fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak előzetes tájékoztatását követően maguk elvégezhessék, vagy az általuk erre a célra kijelölt személyek közvetítésével végrehajthatassák az 51. cikkben említett információk helyszíni ellenőrzését.

- (2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fióktelepek ellenőrzése céljából szintén alkalmazhatják a 116. cikkben megállapított egyéb eljárások egyikét.

II. SZAKASZ

INFORMÁCIÓCSERE ÉS SZAKMAI TITOKTARTÁS

54. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek.

Semmilyen bizalmas természetű információt, amely hivatali kötelezettségeik teljesítése során esetleg a tudomásukra jut, nem közölhetnek senkivel vagy semmilyen hatósággal, csak olyan összefoglaló vagy egyesített formában, amelyből az egyes hitelintézeteket nem lehet azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével.

Mindazonáltal, ha egy hitelintézetet fizetéseképtelennek nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben részt vevő harmadik feleket, kiadható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során.

- (2) Az (1) bekezdés nem akadályozza a különböző tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy ezen irányelvnek, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletnek és más, a hitelintézetekre vonatkozó irányelveknek, valamint az 1093/2010/EU rendelet 31. és 35. cikkének megfelelően információkat cseréljenek az EBH-val vagy információkat továbbítsanak a részére. Az így továbbított információra is az (1) bekezdésben meghatározott szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak.
- (3) Az (1) bekezdés nem akadályozza az illetékes hatóságokat abban, hogy közzétegyék a 97. cikknek vagy az 1093/2010/EU rendelet 32. cikkének megfelelően elvégzett stressztesztek eredményeit, sem abban, hogy továbbítsák a stressztesztek eredményeit az EBH-nak az uniós szintű stressztesztek eredményeinek EBH általi közzétételének céljából.

55. cikk

A bizalmas információ felhasználása

Az 54. cikk alapján bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezt az információt kizárólag hivatali kötelességük ellátása során használhatják fel, csak a következő célok valamelyikére:

- a) hogy ellenőrizzék a hitelintézeti tevékenységhez való hozzáférésre vonatkozó feltételek betartását és megkönnyítsék az ilyen tevékenység elkülönített vagy összevont alapú megfigyelését, különös tekintettel a likviditás, a szolvencia, a nagykockázatok vállalásának megfigyelésére, az igazgatási és számviteli eljárásokra és a belső ellenőrzési mechanizmusokra;
- b) szankciók alkalmazása céljából;
- c) az illetékes hatóság határozatával szembeni közigazgatási fellebbezési eljárásban, beleértve a 71. cikk szerinti bírósági eljárásokat;
- d) a hitelintézetek területén elfogadott uniós jogban meghatározott egyedi rendelkezések alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban.

56. cikk

Együttműködési megállapodások

A tagállamok és az EBH – az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően – csak abban az esetben köthetnek információcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok illetékes hatóságaival, vagy az ezen irányelv 57. cikkében és 58. cikkének (1) bekezdésében meghatározott harmadik országbeli hatóságokkal vagy szervezetekkel, ha a közölt információkra olyan szakmai titoktartási garanciák vonatkoznak, amelyek legalább az ezen irányelv 54. cikke (1) bekezdésében említett garanciákkal egyenértékűek. A szóban forgó információcserének az említett hatóságok vagy szervezetek felügyeleti feladatainak ellátását kell szolgálnia.

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az információt az azt átadó hatóság kifejezett egyetértése nélkül nem lehet közzétenni, és – adott esetben – kizárólag azokra a célokra használható, amelyekhez az érintett hatóságok jóváhagyásukat adták.

57. cikk

Tagállamon belüli információcsere

Az 54. cikk (1) bekezdése és az 55. cikk nem zárja ki a tagállamon belüli információcsere lehetőségét, ha ugyanabban a tagállamban két vagy több illetékes hatóság van, valamint a tagállamok közötti információcserét az illetékes hatóságok és az alábbiak között, felügyeleti feladataik ellátása során:

- a) olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szervezetek és biztosítótársaságok állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok;
- b) olyan szervezetek, amelyek a hitelintézetek felszámolási és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban vesznek részt;
- c) olyan személyek, akik hitelintézetek és más pénzügyi intézmények törvényben előírt könyvvizsgálatát végzik.

Az 54. cikk (1) bekezdése és az 55. cikk nem zárja ki az olyan szervek tájékoztatását, amelyek betétbiztosítási rendszereket működtetnek, és a továbbított információkra feladataik ellátásához van szükségük.

A kapott információra mindkét esetben az 54. cikk (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartás feltételei vonatkoznak.

58. cikk

Felügyeleti szervekkel való információcsere

- (1) Az 54–56. cikktől függetlenül a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a következő hatóságok között:
  - a) olyan hatóságok, amelyek a hitelintézetek felszámolásában és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban részt vevő szervek felügyeletéért felelősek;
  - b) olyan hatóságok, amelyek a biztosítók, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények törvény által előírt könyvvizsgálatát végző személyek felügyeletéért felelősek.
- (2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a tagállamok megkövetelik legalább a következő feltételek teljesülését:
  - a) az információ az (1) bekezdésben említett felügyeleti feladat ellátását kell, hogy szolgálja;
  - b) az ezzel összefüggésben kapott információra az 54. cikk (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartási feltételeket kell alkalmazni;
  - c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem továbbítható a szóban forgó tájékoztatást átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és e hozzájárulás esetén is kizárólag abból a célból lehet továbbítani ezeket az információkat, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.

A tagállamok közlik az EBH-val azoknak a hatóságoknak a nevét, amelyek az (1) és (2) bekezdés értelmében információkat kaphatnak.

- (3) Az 54–56. cikktől függetlenül, a pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának erősítése céljából a tagállamok engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a jogszabály alapján a társasági jog megsértésének felderítéséért és kivizsgálásáért felelős hatóságok vagy szervek között.

Ilyen esetekben a tagállamok megkövetelik legalább a következő feltételek teljesülését:

- a) az információ az első albekezdésben említett feladat ellátását szolgálja;
- b) az ezzel összefüggésben kapott információra az 54. cikk (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartási feltételeket kell alkalmazni;

- c) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem továbbítható a szóban forgó tájékoztatást átadó illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül, és e hozzájárulás esetén is kizárólag abból a célból lehet továbbítani ezeket az információkat, amelyekhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.
- (4) Amennyiben egy tagállamban az (1) bekezdésben említett hatóságok vagy szervek felderítési vagy nyomozási feladataikat olyan személyek segítségével végzik, akiket különleges szakértelmükre tekintettel ebből a célból bíztak meg, és nem közszolgálati alkalmazottak, az első albekezdésben biztosított információcsere lehetősége rájuk is vonatkozatható a második albekezdésben meghatározott feltételek mellett.
- (5) A tagállamok közlik az EBH-val azoknak a hatóságoknak vagy szervezeteknek a nevét, amelyek e cikk értelmében információt kaphatnak.
- (6) A (4) bekezdés végrehajtása érdekében az (1) bekezdésben említett hatóságok vagy szervek közlik az információt továbbító illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akiknek az információt meg kell küldeni.

59. cikk

Monetáris, rendszerszintű és fizetési szempontokat érintő információk továbbítása

- (1) E fejezet rendelkezései semmilyen tekintetben nem korlátozzák az illetékes hatóságot abban, hogy továbbítsa az alábbiak feladatainak ellátását szolgáló információkat:
- a) központi bankok és más, monetáris hatósági minőségükben hasonló feladatokat ellátó szervek, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszerek stabilitásának védelmét;
- b) szükség szerint más, a fizetési rendszerek ellenőrzéséért felelős hatóságok;
- c) az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT), amennyiben az információk az 1092/2010/EU rendeletben³⁵ előírt jogszabályi feladatai ellátásához szükségesek.
- (2) E fejezet rendelkezései semmilyen tekintetben nem korlátozzák az első albekezdésben említett hatóságokat vagy szervezeteket abban, hogy közöljék az illetékes hatóságokkal azokat az információkat, amelyekre az 55. cikk alkalmazásában szükségük lehet.

---

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról, HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

- (3) Az így megkapott információkra az 54. cikk (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak.
- (4) A 109. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok engedélyezik, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul információkat továbbítsanak a központi bankoknak, ha az információk a törvény által előírt feladataik teljesítéséhez szükségesek, beleértve a monetáris politika irányítását és a kapcsolódó likviditási intézkedéseket, a fizetési, klíring és elszámolási rendszerek felügyeletét, és a pénzügyi rendszer stabilitásának védelmét, illetve az ERKT-nak, ha az ilyen információk törvény által előírt feladatai teljesítéséhez szükségesek.

60. cikk

Információtovábbítás egyéb szervezeteknek

- (1) Az 54. cikk (1) bekezdése és az 55. cikk ellenére, jogszabályban megállapított rendelkezések alapján a tagállamok engedélyezhetik bizonyos adatok továbbítását a központi kormányzat apparátusának más hivatali szervei felé, amelyek a hitelintézetek, pénzügyi intézmények, befektetési szolgáltatások és biztosítók felügyeletének jogi szabályozásáért felelősek, továbbá az ilyen szervezetek nevében eljáró felügyelőknek.

Az ilyen információkat azonban csak abban az esetben lehet továbbítani, ha a prudenciális ellenőrzés miatt erre szükség van.

A 109. cikk (1) bekezdése szerinti válsághelyzetben a tagállamok megengedik, hogy az illetékes hatóságok bármely olyan információt továbbítsanak az érintett tagállamok első bekezdésben említett hivatali szervei felé, amely számukra lényeges.

- (2) A tagállamok engedélyezhetik az intézmények prudenciális felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk továbbítását parlamenti vizsgálóbizottságok, számvevőszékek vagy egyéb, tagállami vizsgálati szervezetek felé, a következő feltételek mellett:
- a) az ilyen szervezetek az intézmények felügyeletéért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére vagy az ilyen felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásra a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízása van;
  - b) az a) pontban említett megbízás teljesítéséhez feltétlenül szükség van az információra;
  - c) az információhoz hozzáférő személyekre a nemzeti jog alapján titoktartási kötelezettség vonatkozik, amely biztosítja, hogy az információt ne továbbítsák senkinek, aki az ilyen szervezetek nem tagja vagy nem alkalmazottja;
  - d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az információt nem lehet az azt átadó illetékes hatóságok kifejezett egyetértése nélkül közzétenni, és kizárólag azokra a célokra használható, amelyekhez az említett hatóságok jóváhagyásukat adták.

Amennyiben a prudenciális felügyelethez kapcsolódó információk közzététele személyes adatok feldolgozását is magában foglalja, a fent említett szervek általi feldolgozás során be kell tartani a 95/46/EK irányelvet végrehajtó, alkalmazandó nemzeti jogszabályokat.

61. cikk

Helyszíni ellenőrzés során szerzett információ

A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az 54. cikk (2) bekezdése, az 54. cikk (4) bekezdése és az 57. cikk alapján kapott információkat, valamint az 53. cikk (1) és (2) bekezdésében említett helyszíni ellenőrzés útján nyert információkat a 60. cikkben említett esetekben nem lehet nyilvánosságra hozni, csak az információt átadó illetékes hatóságok, vagy a helyszíni ellenőrzés helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak kifejezett hozzájárulásával.

62. cikk

A klíring és elszámolási szolgáltatásokat érintő információ

- (1) E fejezet rendelkezései semmilyen tekintetben nem korlátozzák a tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy az 54–56. cikkben említett információt egy olyan elszámolóházzal vagy a nemzeti jogszabályok által elismert hasonló szervvel közöljék, amely klíring, illetve elszámolási szolgáltatásokat nyújt nemzeti piacaik egyikén, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az információ közlésére szükség van a szervek megfelelő működésének biztosításához a piaci résztvevők mulasztásai vagy lehetséges mulasztásai miatt. Az ezzel összefüggésben kapott információra az 54. cikk (1) bekezdésében meghatározott szakmai titoktartási feltételeket kell alkalmazni.
- (2) A tagállamok ugyanakkor biztosítják, hogy az 54. cikk (2) bekezdése értelmében kapott információkat az (1) bekezdésben meghatározott körülmények között ne lehessen felfedni az adatokat kiszolgáltató illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulása nélkül.

III. SZAKASZ

AZ ÉVES ÉS ÖSSZEVONT BESZÁMOLÓK TÖRVÉNYESSÉGI ELLENŐRZÉSÉÉRT FELELŐS SZEMÉLYEK KÖTELESSÉGE

63. cikk

Az éves és konszolidált beszámolók jogi ellenőrzéséért felelős személyek feladata

- (1) A tagállamok legalább azt előírják, hogy a 2006/43/EK irányelv³⁶ értelmében engedéllyel rendelkező személy, aki egy intézményben a 78/660/EGK irányelv³⁷ 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv³⁸ 37. cikkében, vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más törvény által előírt feladatot végez, köteles haladéktalanul jelenteni az illetékes hatóságoknak minden olyan, az adott intézménnyel kapcsolatos tényt vagy döntést, amely e feladatok teljesítése során jutott tudomására, és amely:
- a) azoknak a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek az érdemi megsértését jelentheti, amelyek megszabják az engedélyezésre vonatkozó feltételeket, vagy amelyek kifejezetten az intézményi tevékenység gyakorlását szabályozzák;
  - b) befolyásolhatja az intézmény folyamatos működését;
  - c) a beszámoló hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

A tagállamok biztosítják legalább azt, hogy ez a személy hasonlóképpen köteles legyen jelenteni minden olyan tényt vagy döntést, amely egy, az első albekezdésben leírt feladat végzése során olyan vállalkozásnál jut tudomására, amely az ellenőrzési viszonyból eredően szoros kapcsolatban van azzal az intézménnyel, amelyben az illető az adott feladatot végzi.

- (2) Az (1) bekezdésben említett tények vagy döntések jóhiszemű közlése az illetékes hatóságokkal a 2006/43/EK irányelv értelmében engedéllyel rendelkező személyek részéről nem képezi az információ nyilvánosságra hozatalára vonatkozó olyan korlátozások megszegését, amelyeket szerződés vagy törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés ír elő, és nem alapozza meg e személyek bármilyen felelősségét.

---

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

³⁷ A Tanács 78/660/EGK negyedik irányelve (1978. július 25.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú gazdasági társaságok éves beszámolójáról (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.).

³⁸ A Tanács 83/349/EGK hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

IV. SZAKASZ

FELÜGYELETI HATÁSKÖRÖK, SZANKCIONÁLÁSI HATÁSKÖR ÉS A FELLEBBEZÉS JOGA

64. cikk

Felügyeleti hatáskörök

A 99. cikk és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet alkalmazása céljából az illetékes hatóságok legalább a következő hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) megkövetelhetik az intézményektől, hogy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 1. cikke alá nem tartozó kockázati elemekhez és kockázatokhoz kapcsolódóan egyedi szavatolótőkét tartsanak, az illetékes hatóságok által a 98. cikk alapján meghatározottak szerint;
- b) megkövetelhetik azon szabályozások, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését, amelyeket a 72–74. cikk betartására hajtanak végre;
- c) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézményektől különleges tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést követelhetnek meg;
- d) megszoríthatják vagy korlátozhatják az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelhetik az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- e) megkövetelhetik az intézmények tevékenységeivel, termékeivel és rendszereivel kapcsolatos kockázat csökkentését;
- f) kötelezhetik az intézményeket arra, hogy a változó javadalmazást a nettó bevétel százalékos arányában korlátozzák, amennyiben a változó javadalmazás nincs összhangban a stabil tőkebázis fenntartásával;
- g) kötelezhetik az intézményeket, hogy nettó profitjukat a szavatolótőke megerősítésére fordítsák, többek között a részvényeseknek vagy tagoknak járó, az intézmény általi osztalékfizetés korlátozásával vagy tiltásával;
- h) kiegészítő vagy gyakoribb jelentéstételt írhatnak elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó jelentéstételt;
- i) korlátozást írhatnak elő az eszközök és kötelezettségek közötti lejárat eltérésekre;
- j) tilthatják a kiegészítő alapvető instrumentumokhoz kapcsolódó osztalékfizetést vagy kamatfizetést.

65. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy ha a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet rendelkezései vagy az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezések nem teljesülnek, illetékes hatóságaik megfelelő közigazgatási szankciókat és intézkedéseket hozhatnak és biztosítják, hogy alkalmazásuk megtörténjen. A szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy ha kötelezettségek vonatkoznak intézményekre, pénzügyi holdingtársaságokra, vegyes pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes tevékenységű holdingtársaságokra, ezek megsértése esetén szankciókat lehessen alkalmazni a vezető testület tagjaira és bármely más egyénre, aki a nemzeti jog alapján felelős a jogsértésért.
- (3) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. Az illetékes hatóságok szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során intézkedéseiket koordinálják.

66. cikk

Engedélyezési követelmények és befolyásoló részesedés szerzésére vonatkozó követelmények

- (1) Ez a cikk a következőkre alkalmazandó:
  - a) a 3. cikket megsértve, betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzleti tevékenység folytatása nem hitelintézet által;
  - b) a 9. cikket megsértve, engedély megszerzése nélkül a tevékenységek megkezdése hitelintézetként;
  - c) a 22. cikk (1) bekezdését megsértve, befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett megszerzése vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy hitelintézetben való közvetlen vagy közvetett további növelése, aminek eredményeképpen a szavazati jogoknak vagy birtokolt tőkerészesedésnek az aránya elérné vagy meghaladná a 20, 30 vagy 50 %-ot vagy a hitelintézet leányvállalatává válna (a továbbiakban: a szándékolt részesedésszerzés) anélkül, hogy írásban értesítenék annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságait, amelyben befolyásoló részesedés megszerzésére vagy ilyen részesedés növelésére törekszenek;
  - d) a 25. cikket megsértve, egy hitelintézetben lévő befolyásoló részesedés közvetett vagy közvetlen elidegenítése vagy a befolyásoló részesedés csökkentése, aminek következtében a szavazati jogok vagy a birtokolt tőkerészesedés aránya 20, 30 vagy 50 % alá csökkenne, vagy aminek

következtében a hitelintézet megszűnne leányvállalat lenni, anélkül, hogy az illetékes hatóságokat írásban értesítenék.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:
- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
  - b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
  - c) jogi személy esetén közigazgatási pénzbírság a vállalkozás előző üzleti évi teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig; ha a vállalkozás egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó teljes éves árbevétel a végső anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi teljes éves árbevétel;
  - d) természetes személy esetében közigazgatási pénzbírság legfeljebb 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euró a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben az ezen irányelv elfogadásának napján ennek megfelelő értékben;
  - e) közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó haszon összegének legfeljebb kétszereséig, ha a haszon meghatározható.

67. cikk

Egyéb rendelkezések

- (1) Ez a cikk az összes következő körülmény között alkalmazandó:
- a) a 18. cikk b) pontját megsértve, egy intézmény valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételevel szerezte meg az engedélyt;
  - b) a 26. cikk (1) bekezdésének első albekezdését megsértve, egy intézmény, miután a tudomására jut a tőkéjét érintő bármely olyan részesedésszerzés, illetve -elidegenítés, amelynek következtében a részesedés a 22. cikk (1) bekezdésében és a 25. cikkben említett küszöbértékek egyikét meghaladja vagy az alá csökken, nem tájékoztatja az illetékes hatóságokat az ilyen részesedésszerzésről, illetve –elidegenítésről;
  - c) a 26. cikk (1) bekezdésének második albekezdését megsértve, a 2004/39/EK irányelv 47. cikkének megfelelően az EÉPH által közzéteendő jegyzéken említett, szabályozott piacon jegyzett intézmény nem tájékoztatja évente legalább egyszer az illetékes hatóságokat a befolyásoló részesedéseket birtokló részvényesek, illetve tagok nevééről és az általuk birtokolt részesedések nagyságáról;

- d) egy intézmény nem rendelkezik az illetékes hatóságok által megkövetelt megbízható vállalatirányítási rendszerrel a 73. cikket átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban;
  - e) egy intézmény nem tesz jelentést az illetékes hatóságoknak a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikkében meghatározott szavatolótőkekövetelmény teljesítésének kötelezettségére vonatkozó információkról az említett rendelet 95. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében előírtaknak megfelelően;
  - f) egy intézmény nem tesz jelentést az illetékes hatóságoknak a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 96. cikke által előírt minimális tőkekövetelményre vonatkozó adatokról;
  - g) egy intézmény nem tesz jelentést az illetékes hatóságoknak a nagykockázatvállalásról, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 383. cikke (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően;
  - h) egy intézmény nem tesz jelentést az illetékes hatóságoknak a likviditásról, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 403. cikke (1) bekezdésében és 403. cikke (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően;
  - i) egy intézmény nem tesz jelentést az illetékes hatóságoknak a tőkeáttételi arányról, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 417. cikke (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően;
  - j) egy intézmény nem tart mindenkor a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 401. cikkében előírt likvid eszközöket;
  - k) egy intézménynél a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 384. cikkében meghatározott korlátokat meghaladó kitettség merül fel;
  - l) egy intézmény, amely értékpapírosítási pozíció hitelkockázatának van kitéve, nem teljesíti a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 394. cikkében meghatározott feltételeket;
  - m) egy intézmény nem tesz közzé információt a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 418. cikke (1)–(3) bekezdésének vagy 436. cikke (1) bekezdésének megfelelően.
- (2) Az illetékes hatóságok 64. cikk szerinti felügyeleti hatásköreinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:
- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
  - b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

- c) intézmény esetében az intézmény engedélyének visszavonása a 18. cikknek megfelelően;
- d) az intézmény vezető testülete bármely tagjának vagy bármely természetes személynek, akit felelősnek tartanak, az ideiglenes eltöltése intézményekbeli feladatok ellátásától;
- e) jogi személy esetén közigazgatási pénzbírság az adott jogi személy előző üzleti évi teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig; ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó teljes éves árbevétel a végső anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi teljes éves árbevétel;
- f) természetes személy esetében közigazgatási pénzbírság legfeljebb 5 000 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euró a hivatalos pénznem, a nemzeti pénznemben az ezen irányelv hatálybalépésének napján ennek megfelelő értékben;
- g) közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, ha azok meghatározhatók.

68. cikk

A szankciók közzététele

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet rendelkezéseinek vagy az ezen irányelv átültetése során elfogadott nemzeti rendelkezéseknek a megsértése esetén kiszabott szankciókat vagy intézkedéseket haladéktalanul közzétegyék, beleértve a jogsértés típusára és jellegére és a felelős személyek azonosságára vonatkozó információkat, kivéve, ha az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását. Ha a közzététel aránytalan kárt okozna az érintett feleknek, az illetékes hatóságok anonim módon teszik közzé a szankciókat.

69. cikk

Szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálás hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok vegyenek figyelembe minden lényeges körülményt, többek között:
  - a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;
  - b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértékét;
  - c) a felelős természetes vagy jogi személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezett pénzügyi erejét,

- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
  - e) harmadik feleknek a jogsértés által okozott vesztesége, amennyiben meghatározható;
  - f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;
  - g) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.
- (2) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki a közigazgatási intézkedések és szankciók típusáról és a közigazgatási pénzbírságok szintjéről.

70. cikk

A jogsértések jelentése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hatékony mechanizmusokat hozzanak létre, amelyekkel ösztönzik a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet rendelkezéseinek vagy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek a megsértéséről az illetékes hatóságnak való jelentéstételt.
- (2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:
- a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások;
  - b) az intézményen belüli jogsértést bejelentő intézményi alkalmazottak megfelelő védelme;
  - c) a személyes adatok védelme a jogsértést jelentő személyt és a jogsértésért feltételezetten felelős természetes személyt érintően egyaránt, a 95/46/EK irányelvben meghatározott elveknek megfelelően.
- (3) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy legyenek megfelelő eljárásaik, hogy az alkalmazottaik egy meghatározott csatornán keresztül belsőleg jelenthessék a jogsértéseket.

71. cikk

A fellebbezés joga

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvvel vagy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelettel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok és intézkedések esetében érvényesülhessen a fellebbezés joga. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre, amelyekben az engedélyezési kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül nem született határozat, noha a kérelem a hatályos rendelkezéseknek megfelelően minden szükséges információt tartalmazott.

2. fejezet

Felülvizsgálati eljárások

I. SZAKASZ

A BELSŐ TŐKE MEGFELELŐSÉGÉNEK ÉRTÉKELÉSI FOLYAMATA

72. cikk

Belső tőke

Az intézményeknek megalapozott, hatékony és átfogó stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyekkel folyamatosan értékelik és fenntartják a belső tőke azon összegét, fajtáját és eloszlását, amelyet megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyekkel szembesülnek vagy szembesülhetnek.

E stratégiák és eljárások rendszeres belső felülvizsgálat tárgyát képezik annak érdekében, hogy átfogóak és arányosak maradjanak az érintett intézmény tevékenységeinek jellegével, méretével és összetettségével.

II. SZAKASZ

AZ INTÉZMÉNYEK RENDSZEREI, ELJÁRÁSAI ÉS MECHANIZMUSAI

1. ALSZAKASZ

ÁLTALÁNOS ELVEK

73. cikk

Eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok

- (1) Az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy minden intézmény megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezzen, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kitétségekhez kapcsolódó kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat –, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, annak alkalmazását előmozdító javadalmazási politikákat és gyakorlatokat foglal magában.

- (2) Az (1) bekezdésben említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok átfogóak és arányosak az intézmény tevékenységeinek természetével, méretével és összetettségével. Figyelembe kell venni a 2. és 3. alszakaszban meghatározott technikai kritériumokat.
- (3) Az EBH – a (2) bekezdésben említett arányosság és átfogóság elvének tiszteletben tartása mellett – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki az (1) bekezdésben említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok pontos meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

74. cikk

A javadalmazási politikák felügyelete

- (1) Az illetékes hatóságok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 435. cikkének (1) bekezdésében a nyilvánosságra hozatalra vonatkozóan megállapított kritériumoknak megfelelően összegyűjtött információt a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelése céljából használják fel. Az illetékes hatóságok eljuttatják az EBH-nak ezt az információt.
- (2) Az EBH a helyes javadalmazási politikákról szóló iránymutatásokat bocsát ki, amelyek megfelelnek a 88. cikkben meghatározott elveknek. Az iránymutatásoknak figyelembe kell venniük a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról szóló, 2009. április 30-i bizottsági ajánlásban³⁹ meghatározott, a helyes javadalmazási politikákról szóló elveket.

Az EÉPH szorosan együttműködik az EBH-val a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében vett befektetési szolgáltatások és tevékenységek végzésében részt vevő munkavállalókra vonatkozó javadalmazási politikákról szóló iránymutatások kidolgozása érdekében.

Az EBH az illetékes hatóságoktól a (3) bekezdésnek megfelelően kapott információt arra használja fel, hogy uniós szinten értékelje a javadalmazási trendeket és gyakorlatokat.

- (3) Az illetékes hatóságok információt gyűjtenek intézményenként azon magánszemélyek számáról, akik a legalább 1 millió EUR vagy a fölötti bérsávban helyezkednek el, beleértve az érintett üzletágot, valamint a fizetés fő elemeit, a bónuszokat, a hosszú távú juttatásokat, valamint a nyugdíjjárulékokat. Az említett információt továbbítják az EBH-nak, amely közös bejelentési formában, székhely szerinti tagállamonként összesítve közzéteszi azt. Az EBH iránymutatásokat

---

³⁹ C(2009) 3159.

dolgozhat ki e bekezdés végrehajtásának megkönnyítésére és az összegyűjtött információ következetességének biztosítására.

2. ALSZAKASZ

A KOCKÁZATOK SZERVEZÉSÉNEK ÉS KEZELÉSÉNEK TECHNIKAI KRITÉRIUMAI

75. cikk

A kockázatok kezelése

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a vezető testület hagyja jóvá és vizsgálja felül rendszeresen azon kockázatok átvállalására, kezelésére, ellenőrzésére és csökkentésére szolgáló stratégiákat és szabályzatokat, amely kockázatoknak az intézmény ki van téve vagy kitétté válhat, beleértve azokat is, amelyek abból a makrogazdasági környezetből fakadnak, amelyben az intézmény működik az üzleti ciklus állapotához viszonyítva.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület elegendő időt fordítson a kockázattal kapcsolatos kérdések megfontolására.
- (3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények kockázatkezelési bizottságot hozzanak létre, amely a vezető testület olyan tagjaiból áll, akik az érintett intézményben nem látnak el semmilyen vezetői feladatot. A kockázatkezelési bizottság tagjai megfelelő tudással, készségekkel és szakértelemmel rendelkeznek ahhoz, hogy teljes mértékben megértsék és figyelemmel kísérik az intézmény kockázatkezelési stratégiáját és kockázatvállalási hajlandóságát.

A kockázatkezelési bizottság tanácsot ad a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek az intézmény általános jelenlegi és jövőbeli kockázatvállalási hajlandóságáról és kockázatkezelési stratégiájáról, és segíti a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületet a stratégia végrehajtásának felügyeletében.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára – figyelembe véve az intézmények tevékenységének természetét, méretét és összetettségét –, hogy ne hozzanak létre külön kockázatkezelési bizottságot.

- (4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a kockázatkezelési bizottság, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület rendszeres kommunikációt folytasson az intézmény kockázatkezelési funkcióját betöltő egységgel, és adott esetben legyen hozzáférése külső szakértői tanácsokhoz.

A kockázatkezelési bizottság, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület meghatározza a kockázatra vonatkozó azon információ természetét, mennyiségét, formátumát és gyakoriságát, amelyet a felső vezetéstől meg kell kapnia.

- (5) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények rendelkezzenek a működési és vezetői funkcióktól független kockázatkezelési funkcióval, amely elegendő

hatáskörrel, forrásokkal, megfelelő mérettel és a vezető testülethez való hozzáféréssel rendelkezik.

A kockázatkezelési funkciót betöltő egység felelős a kockázati kitettségek azonosításáért, méréséért és az azokról való jelentéstételért. A kockázatkezelési funkciót betöltő egységnek aktívan részt kell vennie az intézmény kockázatkezelési stratégiájának kidolgozásában és minden lényeges kockázatkezelési döntésben. A kockázatkezelési funkciót betöltő egység képes teljes áttekintést nyújtani az intézmény kockázatainak teljes köréről.

A kockázatkezelési funkciót betöltő egység szükség esetén képes közvetlenül a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek jelenést tenni, a felső vezetéstől függetlenül.

A kockázatkezelési funkciót betöltő egység élén egy független felső vezető munkatárs áll, a kockázatkezelési funkcióért vállalt külön felelősséggel. Ha az intézmény tevékenységeinek természete, mérete és összetettsége nem indokolja egy külön személy kinevezését, az intézményen belül egy másik vezető személy is betöltheti ezt a funkciót, feltéve, hogy nem áll fenn összeférhetlenség.

A kockázatkezelési funkciót betöltő egység vezetőjét nem lehet a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület jóváhagyása nélkül elmozdítani, és lehetővé kell tenni számára, hogy szükség esetén közvetlenül hozzáférjen a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testülethez.

76. cikk

A szavatoló-tőke-követelmény kiszámításának belső módszerei

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfelelő lépéseket tegyenek a hitelkockázatra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmények kiszámításához belső minősítésen alapuló módszerek kidolgozása érdekében, amennyiben kitettségeik abszolút értelemben lényegesek és amennyiben egyidejűleg nagy számú lényeges partnerrel rendelkeznek.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfelelő lépéseket tegyenek a kereskedési könyvben lévő adósságinstrumentumok egyedi kockázatára, továbbá nemteljesítési és migrációs kockázatra vonatkozó szavatoló-tőke-követelmények kiszámítására szolgáló belső modellek kidolgozása és használata érdekében, amennyiben az egyedi kockázatoknak való kitettségeik abszolút értelemben lényegesek és amennyiben különböző kibocsátók adósságinstrumentumaiban nagy számú lényeges pozícióval rendelkeznek.
- (3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és (2) bekezdésben említett „abszolút értelemben lényeges kitettségek” fogalmának, és a lényeges partnerek, és különböző kibocsátók adósságinstrumentumaiban lévő pozíciók nagy számára vonatkozó küszöbértékeknek a részletes meghatározása érdekében. Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

77. cikk

Hitel- és partnerkockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják a következőket:

- a) A hitelnyújtásnak megbízható és jól meghatározott kritériumokon kell alapulnia. A hitelek jóváhagyási, módosítási, megújítási és refinanszírozási eljárását egyértelműen kell megállapítani.
- b) Az intézmények belső módszerekkel rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik számukra az egyes hitelfelvevőknek, értékpapíroknak vagy partnereknek való kitettség hitelkockázatának, valamint a portfóliószintű hitelkockázatnak a felmérését. A belső módszerek mindenekelőtt nem támaszkodhatnak kizárólag vagy mechanikusan a külső minősítésekre. Ha a szavatolótőke-követelmény alapja egy külső hitelminősítő intézet minősítése, vagy az a tény, hogy egy kitettség nem minősített, az intézmények saját módszereiket használják arra, hogy értékeljék az említett szavatolótőke-követelményekben foglalt hitelkockázat rangsorolásának megfelelőségét, és az eredményt figyelembe veszik belsőtőke-allokálásuk során;
- c) Az intézmények különböző hitelkockázatot hordozó portfólióinak és kitettségeinek folyamatos nyomon követését és ellenőrzését, beleértve a problémás hitelek azonosítását és kezelését, illetve a megfelelő értékelési korrekciók végrehajtását és céltartalékok képzését hatékony rendszerek működtetésével kell végrehajtani;
- d) A hitelportfóliók diverzifikációjának az intézmény célpiacaihoz és átfogó hitelstratégiájához kell illeszkednie.

78. cikk

Reziduális kockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy annak kockázatát, hogy az intézmények által alkalmazott, elismert hitelkockázat-mérséklési technikák a vártnál kevésbé bizonyulnak hatékonyak, írásbeli eljárásrendekkel és szabályzatokkal kezeljék és szabályozzák.

79. cikk

Koncentrációs kockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a partnerekkel, köztük központi szerződő felekkel, kapcsolatban álló partnerek csoportjaival és ugyanazon gazdasági ágazatbeli, földrajzi régióbeli vagy ugyanazon tevékenység vagy árucsoportbeli partnerekkel szembeni kitettségekből, a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából, és különösen a közvetett nagymértékű kockázatvállalásból – például egyetlen biztosítéknyújtó – származó

koncentrációs kockázatot írásbeli eljárásrendekkel és szabályzatokkal kezeljék és szabályozzák.

80. cikk

Értékpapírosítási kockázat

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az olyan értékpapírosítási ügyletekből fakadó kockázatokat, amelyekkel kapcsolatban a hitelintézetek befektetőként, kezdeményezőként vagy szponzorként lépnek fel, beleértve a hírnévkockázatokat – például a bonyolult struktúrákkal vagy termékekkel kapcsolatban felmerülő hírnévkockázatokat – is, megfelelő szabályzatokkal és eljárásrendekkel értékeljék és kezeljék, annak biztosítására, hogy az ügylet gazdasági tartalma teljes mértékben tükröződjön a kockázatértékelési és -kezelési döntésekben.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a lejárat előtti visszaadás lehetőségét biztosító kikötéssel rendelkező rulírozó értékpapírosítási ügyletek kezdeményező intézményei a terv szerinti és a lejárat előtti visszaadás hatásait megragadó likviditási tervekkel rendelkezzenek.

81. cikk

Piaci kockázat

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy szabályzatokat és eljárásokat vezessenek be a piaci kockázatok valamennyi lényeges forrásának és hatásának mérésére és kezelésére.
- (2) Ha a rövid pozíció a hosszú pozíciót megelőzően válik esedékessé, az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a likviditáshiány kockázata ellen is hozzanak intézkedéseket.
- (3) A belső tőkének megfelelőnek kell lennie azon lényeges piaci kockázatokhoz, amelyekre nem vonatkozik szavatolótőke-követelmény.

Azoknak az intézményeknek, amelyek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet harmadik része IV. címének 2. fejezetével összhangban a pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása során nettósították a pozícióikat egy vagy több, határidős részvényindex-ügyletet megtestesítő részvény esetében egy vagy több, a határidős részvényindex-ügylethez vagy más részvényindex-termékhez fűződő pozíciójával szemben, megfelelő belső tőkével kell rendelkezniük ahhoz, hogy fedezzék az abból származó veszteség alapkövetelményét, hogy a határidős ügyletek vagy egyéb termékek értéke nem mozog teljesen összhangban az azokat alkotó részvényekével; az intézmények ezt akkor is biztosítják, ha ellentétes pozícióik vannak olyan határidős részvényindex-ügyletekben, amelyek nem egyeznek meg lejáratuk, összetételük vagy mindkettő tekintetében.

A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 334. cikkében foglalt módszer alkalmazásakor az intézmények biztosítják, hogy megfelelő nagyságú belső tőkével

rendelkezzenek a kezdeti kötelezettségvállalás időpontja és a következő munkanap között keletkező veszteség kockázatának fedezésére.

82. cikk

Nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatkockázat

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények működtessenek az esetleges kamatváltozásokból származó kockázatok értékelésére és kezelésére szolgáló rendszereket, amelyek az intézmény nem kereskedési tevékenységeit is érintik.

83. cikk

Működési kockázat

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak a működési kockázatnak való kitettség értékelésére és kezelésére, amelyek lefedik a ritkán előforduló eseményeket is. Az intézményeknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárásrendek alkalmazásában mi képez működési kockázatot.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy vészhelyzeti és üzletmenet-folytonossági tervek készüljenek az intézmény folyamatos működésének biztosítására, valamint a súlyos üzletviteli fennakadások esetén bekövetkező veszteségek mérséklésére.

84. cikk

Likviditási kockázat

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a likviditási kockázat megfelelő időtávokon – akár egy napon – belüli azonosítása, értékelése, kezelése és ellenőrzése céljából megbízható stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket vezessenek be annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő szintű likviditási tartalékokat tartsanak fenn. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy ezeket a stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket az üzletágakhoz, a pénznemekhez, fióktelepekhez és a jogalanyokhoz igazítva alakítsák ki, továbbá, hogy azok megfelelő likviditási költség-, nyereség- és kockázatallokációs mechanizmusokat tartalmazzanak.
- (2) Az (1) bekezdésben említett stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányban kell állniuk az intézmények összetettségével, kockázati profiljával és tevékenységi körével, továbbá a vezető testület által meghatározott kockázatvállalási határokkal, valamint tükrözniük kell az intézmény rendszerszintű fontosságát azon tagállamok tekintetében, amelyekben tevékenykedik. Az intézmények minden érintett üzletág tekintetében közlik a kockázatvállalási határokat.
- (3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények módszereket dolgozzanak ki a finanszírozási pozíciók meghatározására, értékelésére, kezelésére és nyomon

követésére. E módszerek kitérnek az eszközökben, a kötelezettségekben és a függő kötelezettségeket is tartalmazó mérlegen kívüli tételekben lévő és azokból eredő aktuális és tervezett lényeges pénzmozgásokra, valamint a hírnévkockázat esetleges hatásaira.

- (4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények különbséget tegyenek a zálogjoggal terhelt, illetve a szabadon felhasználható eszközök között, utóbbiak mindenkor rendelkezésre állnak, különösen válsághelyzetekben. Figyelembe veszik továbbá azt a jogalanyt is, amelynél az eszközök találhatóak, azt az országot, amelyben az eszközök nyilvántartásban vagy számlán jogszerűen szerepelnek, valamint az eszközök elismerhetőségét, és figyelemmel kísérik, hogy mennyire lehet az eszközöket időben mobilizálni.
- (5) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények azokat a hatályos jogi, szabályozói vagy tevékenységi korlátokat is figyelembe vegyék, amelyek a likviditás és a szabadon felhasználható eszközök jogalanyok közötti – EGT-n belüli és kívüli – esetleges átruházására vonatkoznak.
- (6) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények megfontolják különböző, likviditási kockázatot mérséklő eszközök bevezetését, ilyenek például a korlátozási rendszerek és a különböző nehezebb időszakok átvészelésében segítő likviditási tartalékok, valamint a megfelelően diverzifikált finanszírozási struktúrák és a finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés. E lehetőségeket rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (7) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a likviditási pozíciók és a kockázatmérséklő eszközök tekintetében alternatív forgatókönyvek készüljenek, továbbá rendszeresen vizsgálják felül a finanszírozási pozícióval kapcsolatos döntések alapjául szolgáló feltételezéseket. Az alternatív forgatókönyvek e célból különösen a mérlegen kívüli tételekre és más függő kötelezettségekre összpontosítanak, ideértve azon különleges értékpapírosítási célú gazdasági egységeket (SSPE) és más különleges célú gazdasági egységeket is, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletben említettek szerint, amelyekkel kapcsolatban az intézmény szponzorként lép fel vagy amelyeknek lényeges likviditási támogatást nyújt.
- (8) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények mérlegeljék az intézmény-specifikus, a piaci szintű és a kombinált alternatív forgatókönyvek lehetséges hatásait. Ennek során különböző időtartamokat és különféle szintű stresszhelyzeteket vesznek számításba.
- (9) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények stratégiáikat, belső szabályzataikat és a vonatkozó határértékeket a likviditási kockázathoz szabják, továbbá a (7) bekezdésben említett alternatív forgatókönyvek kimenetelét figyelembe vevő hatásos vészhelyzeti terveket dolgoznak ki.
- (10) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények likviditás-helyreállítási terveket dolgozzanak ki, amelyek az esetleges likviditási hiányok megszüntetésére irányuló megfelelő stratégiákat és célszerű végrehajtási intézkedéseket tartalmaznak, a más tagállamban létrehozott fióktelepekre vonatkozóan is. Annak érdekében, hogy megfelelően ki lehessen igazítani a belső szabályzatokat és eljárásokat, ezeket a terveket rendszeresen felülvizsgálják, a (7) bekezdésben említett alternatív

forгатókönyvek kimenetele alapján aktualizálják, benyújtják a felső vezetésnek, amely jóváhagyja a terveket. Az intézmények előzetesen megteszik az annak biztosításához szükséges működési intézkedéseket, hogy a likviditás-helyreállítási terveket azonnal végre lehessen hajtani. A hitelintézetek esetében az ilyen működési intézkedések magukban foglalják a központi banki finanszírozás számára azonnal rendelkezésre álló biztosíték tartását. Ez magában foglalja szükség esetén a biztosíték más tagállam pénznemében való tartását, vagy egy olyan harmadik ország pénznemében való tartását, amellyel szemben kitétségei vannak, és ha műveleti szempontból szükséges, egy olyan fogadó ország vagy harmadik ország területén való tartását, amelynek pénzemével szemben kitétséggel rendelkezik.

85. cikk

A túlzott tőkeáttétel kockázata

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmény a túlzott tőkeáttételi kockázat azonosítása, kezelése és ellenőrzése céljából szabályzatokkal és eljárásokkal rendelkezzen. A túlzott tőkeáttétel mutatói közé tartozik a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 416. cikkének megfelelően meghatározott tőkeáttételi arány és az eszközök és kötelezettségek közötti eltérések.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények elővigyázatos módon kezelik a túlzott tőkeáttétel kockázatát azáltal, hogy kellően figyelembe veszik a várt vagy realizált veszteségek miatt az intézmény szavatoló-tőkéjében keletkezett csökkenés által okozott túlzott tőkeáttételi kockázat esetleges növekedését, az alkalmazandó számviteli szabályoktól függően. E célból az intézményeknek képesnek kell lenniük különböző nehezebb időszakok átvészelésére a túlzott tőkeáttétel kockázata tekintetében.

3. ALSZAKASZ

IRÁNYÍTÁS

86. cikk

Irányítási rendszer

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület határozza meg és felügyelje azon irányítási rendszer működtetését, amely biztosítja az intézmény hatékony és prudens vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetlenség megelőzését.

Az említett a rendszer megfelel a következő elveknek:

- a) a vezető testület tartozik átfogó felelősséggel az intézményért, beleértve az intézmény stratégiai célkitűzéseinek, kockázatkezelési stratégiájának és belső irányításának jóváhagyását és ezek végrehajtásának felügyeletét;

- b) a vezető testület felelős a felső vezetés eredményes felügyeletéért;
- c) az intézmény vezető testületének elnöke nem láthatja el egyidejűleg ugyanazon intézményen belül a vezérigazgató funkcióját, kivéve ha ez indokolt és az illetékes hatóságok engedélyezték;

Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a vezető testület figyelemmel kísérje és rendszeres időközönként értékelje az intézmény irányítási szabályainak hatékonyságát és az esetleges hiányosságok kezelésére tegyen megfelelő lépéseket.

- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények jelölő bizottságot hozzanak létre, amely a vezető testület olyan tagjaiból áll, akik az érintett intézményben nem látnak el semmilyen vezetői feladatot.

A jelölő bizottság a következő tevékenységet végzi:

- a) a vezető testületben lévő üres helyekre jelölteket állít és ajánl a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek jóváhagyásra. Ennek során a jelölő bizottság értékeli a vezető testület ismereteinek, készségeinek, változatosságának és tapasztalatának egyensúlyát, egy adott kinevezéshez elkészíti a feladatok és képességek leírását, és felméri a várható időráfordítást;
- b) rendszeres időközönként értékeli a vezető testület szerkezetét, méretét, összetételét és teljesítményét, és az esetleges változtatások tekintetében ajánlásokat tesz a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek;
- c) rendszeres időközönként értékeli a vezető testület egyes tagjainak és a teljes vezető testületnek az ismereteit, készségeit és tapasztalatát, és erről jelentést tesz a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek;
- d) rendszeres időközönként felülvizsgálja a vezető testületnek a felső vezetők kiválasztására és kinevezésére vonatkozó politikáját, és ajánlásokat tesz a vezető testületnek.

Feladatainak teljesítése során a jelölő bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy az általa alkalmasnak ítélt minden erőforrást felhasználhasson, beleértve a külső tanácsadást, és meg kell kapnia az intézménytől az ehhez szükséges finanszírozást.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmény számára – figyelembe véve az intézmény tevékenységének természetét, méretét és összetettségét –, hogy ne hozzon létre külön jelölő bizottságot.

Ha a nemzeti jog alapján a vezető testületnek nincs hatásköre tagjai kinevezési folyamatában, ez a bekezdés nem alkalmazandó.

87. cikk

Vezető testület

- (1) Az illetékes hatóságok előírják, hogy az intézmények vezető testülete minden tagjának mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, elegendő ismeret, készség

és tapasztalat birtokában kell lennie és elegendő időt kell feladatai ellátására fordítania. A vezető testület tagjainak különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) A vezető testület tagjainak elegendő időt kell fordítaniuk az intézménynél vállalt funkcióik ellátására. Az alábbi kombinációk közül nem ötvözhetnek egy időben egynél többet:
  - i. egy ügyvezető igazgatói tisztséget két nem ügyvezető igazgatói tisztséggel;
  - ii. négy nem ügyvezető igazgatói tisztséget.

Az egyazon csoporton belüli ügyvezető vagy nem ügyvezető igazgatói tisztségeket egyetlen igazgatói tisztségnek kell tekinteni.

Az illetékes hatóságok engedélyezhetik egy intézmény vezető testülete tagjának az engedélyezettnél több igazgatói tisztség betöltését, ha ez nem akadályozza meg a tagot abban, elegendő időt fordítson az intézményben meglévő funkcióinak ellátására, figyelembe véve az egyéni körülményeket és a hitelintézet tevékenységeinek természetét, méretét és összetettségét.

- b) A vezető testület az intézmény tevékenységeinek, köztük a fő kockázatoknak a megértéséhez megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkezik.
  - c) A vezető testület minden egyes tagja őszintén, integritással és független gondolkodással cselekszik, hogy szükség esetén a felső vezetés döntéseit ténylegesen kifogásolják.
- (2) Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy megfelelő humán- és pénzügyi erőforrásokat fordítsanak a vezető testület tagjainak beiktatására és képzésére.
  - (3) Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy a vezető testület tagjainak kiválasztási kritériumai között vegyék figyelembe a változatosságot is. Az intézmények mindenekelőtt a vezető testület nemek szerinti, a kor szerinti, a földrajzi, a képzettségi és a szakmai változatosságát előmozdító politikát folytatnak.
  - (4) Az illetékes hatóságok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 422. cikkében a nyilvánosságra hozatalra vonatkozóan megállapított kritériumoknak megfelelően összegyűjtött információt a változatosságra vonatkozó gyakorlatok értékelése céljából felhasználják. Az illetékes hatóságok eljuttatják az EBH-nak ezt az információt. Az EBH ezt az információt arra használja fel, hogy uniós szinten értékelje a változatosságra vonatkozó gyakorlatokat.
  - (5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:
    - a) a vezető testület tagja által funkcióinak ellátására fordított elegendő idő fogalma az egyéni körülményekkel és a hitelintézet tevékenységeinek természete, mérete és összetettsége fényében, amelyet az illetékes

hatóságoknak figyelembe kell venniük, amikor egy intézmény vezető testülete tagjának engedélyezik az (1) bekezdés a) pontjában említettek szerint az engedélyezettnél több igazgatói tisztség betöltését;

- b) a vezető testület (1) bekezdés b) pontjában említett megfelelő kollektív tudásának, készségeinek és tapasztalatának fogalma;
- c) a vezető testület tagja (1) bekezdés c) pontjában említett őszinteségének, integritásának és független gondolkodásának fogalma
- d) a vezető testület tagjainak beiktatására és képzésére fordított megfelelő humán- és pénzügyi erőforrások fogalma a (2) bekezdésben említettek szerint;
- e) a vezető testület tagjainak egyik kiválasztási kritériumaként figyelembe veendő változatosság fogalma, a (3) bekezdésben említettek szerint.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

88. cikk

Javadalmazási politikák

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják a 88. cikk (2) bekezdésétől a 91. cikkig tartó rész alkalmazását a hitelintézetek csoport-, anyavállalat- és leányvállalat-szintjén, beleértve az offshore pénzügyi központokban létrehozottakat is.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalókat, valamint a teljes javadalmazásuk mértéke miatt az ezen személyzeti kategóriákba tartozókkal azonos javadalmazási kategóriába tartozó alkalmazottakat magában foglaló azon munkavállalói kategóriákra vonatkozó teljes javadalmazási politikák – beleértve a fizetésekre és a nem kötelező nyugdíjuttatásokra vonatkozóakat – meghatározásakor és alkalmazásakor, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, az intézmények méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon és mértékben betartják az alábbi elveket:
  - a) a javadalmazási politika összhangban van a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel és elősegíti annak alkalmazását, és nem ösztönöz az intézmény kockázattűrő képességét meghaladó kockázatok vállalására;
  - b) a javadalmazási politika összhangban van az intézmény üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel, és összeférhetlenség elkerülését célzó intézkedéseket tartalmaz;

- c) az intézmény vezető testülete felügyeleti funkciójának ellátása keretében elfogadja és rendszeres időközönként felülvizsgálja a javadalmazási politika általános elveit és felelős annak végrehajtásáért;
- d) a javadalmazási politika végrehajtását legalább évente egyszer központi és független belső felülvizsgálatnak kell alávetni annak ellenőrzése céljából, hogy megfelel-e a vezető testület által felügyeleti funkciója ellátása keretében elfogadott javadalmazási politikáknak és eljárásoknak;
- e) az ellenőrzési feladatokat végző alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő hatáskörrel rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött szervezeti egységek teljesítményétől;
- f) a kockázatkezeléssel és megfelelőség-ellenőrzéssel foglalkozó vezető tisztviselők javadalmazását közvetlenül a 91. cikkben említett javadalmazási bizottság felügyeli, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület.

89. cikk

Kormányzati beavatkozással segített intézmények

A rendkívüli kormányzati beavatkozással segített intézmények esetében a 88. cikk (2) bekezdésében meghatározottak mellett a következő elvek alkalmazandók:

- a) a változó javadalmazás szigorúan korlátozott a nettó bevétel százalékában, ha az nincs összhangban a stabil tőkebázis fenntartásával és a kormányzati támogatás időben történő megszüntetésével;
- b) a megfelelő illetékes hatóságok megkövetelik az intézményektől, hogy a hatékony kockázatkezeléssel és a hosszú távú növekedéssel összehangolt módon alakítsák át a javadalmazást, beleértve többek között – adott esetben – a 13. cikk (1) bekezdésének értelmében a hitelintézet tényleges igazgatását végző személyek javadalmazásának korlátozását is,
- c) a 13. cikk (1) bekezdésének értelmében az intézmény üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyeknek nem lehet változó javadalmazást fizetni, kivéve, ha az indokolt.

90. cikk

A javadalmazás változó elemei

- (1) A javadalmazás változó elemeire vonatkozóan a 88. cikk (2) bekezdésében meghatározottak mellett a következő elvek alkalmazandók:
  - a) amennyiben a javadalmazást a teljesítményhez kötik, a javadalmazás teljes összege az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének együttes

értékelésén, valamint az intézmény általános eredményességén alapul, az egyéni teljesítmény értékelése során pedig pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe vesznek;

- b) a teljesítményértékelésre többéves kereten belül kerül sor annak biztosítása érdekében, hogy az értékelési folyamat alapja a hosszú távú teljesítmény legyen, és hogy a javadalmazás teljesítményalapú összetevőinek tényleges kifizetése olyan időszakra legyen elosztva, amelynél figyelembe veszik a hitelintézet megfelelő üzleti ciklusát és üzleti kockázatait;
- c) a változó javadalmazás teljes összege nem korlátozza az intézmény azon képességét, hogy megerősítse tőkebázisát;
- d) a garantált változó javadalmazás kivételes jellegű, és csak új alkalmazottak felvételekor kerül rá sor, és a foglalkoztatás első évére korlátozódik;
- e) a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői megfelelő egyensúlyban vannak; a rögzített összetevő a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát jelenti, hogy a javadalmazás változó összetevőivel kapcsolatban teljes mértékben rugalmas politika érvényesülhessen, beleértve annak lehetőségét is, hogy ne fizessenek változó javadalmazási összetevőt;
- f) az intézmények meghatározzák a teljes javadalmazás rögzített és változó összetevői közötti megfelelő arányokat;
- g) a szerződés idő előtti megszűnéséhez kapcsolódó kifizetések az adott időszakban elért teljesítményt tükrözik és kialakításuk olyan, hogy nem jutalmazza a teljesítmény elmaradását;
- h) a javadalmazás változó összetevőinek vagy a javadalmazás változó összetevői halmazának kiszámításához használt teljesítménymérés tartalmazza a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusának megfelelő kiigazítást, és figyelembe veszi a tőke költségét és a szükséges likviditást;
- i) a változó javadalmazási összetevőknek a hitelintézetben belüli allokációja során figyelembe kell venni a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusát is;
- j) bármely változó javadalmazás jelentős része – és minden esetben legalább 50 %-a – a következők megfelelő egyensúlyban lévő kombinációja:
  - i. részvények vagy azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések az érintett intézmény jogi struktúrájától függően, illetve tőzsdén nem jegyzett intézmény esetében részvényhez kötött eszközök vagy azokkal egyenértékű nem készpénz alapú eszközök;
  - ii. adott esetben a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 49. cikke szerinti más eszközök, amelyek megfelelően tükrözik a tevékenységét folyamatosan végző intézmény hitelminőségét.

Az ebben a pontban említett eszközökre megfelelő visszatartási politika vonatkozik, amelynek célja összhangba hozni az ösztönzőket az intézmény hosszú távú érdekeivel. A tagállamok vagy illetékes hatóságaik korlátozásokat

alkalmazhatnak az említett eszközök típusaira és kialakítására vonatkozóan, vagy adott esetben betilthatnak bizonyos eszközöket. Ezt a pontot egyaránt alkalmazni kell a javadalmazás változó összetevőjének a k) ponttal összhangban halasztott részére és a javadalmazás változó összetevőjének nem halasztott részére;

- k) a javadalmazás változó összetevőjének jelentős részét – és minden esetben legalább 40 %-át – halasztva, legalább 3–5 éves, az üzleti tevékenység természetével, kockázataival és az adott alkalmazott tevékenységeivel megfelelően összehangolt időtartamra elosztva kell nyújtani.

A halasztási szabályok szerint fizetendő javadalmazás legfeljebb időarányosan jár. Egy különösen magas összegű változó javadalmazási összetevő esetében az összeg legalább 60 %-át halasztani kell. A halasztási időszak hosszát az üzleti ciklusnak, az üzletmenet természetének, kockázatainak és a szóban forgó alkalmazott tevékenységeinek megfelelően kell megállapítani;

- l) a változó javadalmazás a halasztott résszel együtt csak akkor kerül kifizetésre, illetve a rá vonatkozó jogosultság csak akkor illeti meg az alkalmazottat, amennyiben az az intézmény egésze pénzügyi helyzetének megfelelően fenntartható, valamint az intézmény, az érintett szervezeti egység és az érintett személy teljesítménye alapján indokolt.

A nemzeti kötelmi és munkajog általános elveinek sérelme nélkül, a teljes változó javadalmazást általában jelentősen csökkenteni kell, amennyiben az intézmény pénzügyi teljesítménye visszaesik vagy negatív, figyelembe véve egyaránt az aktuális javadalmazást és a korábban keresett összegek kifizetései csökkenéseit, többek között malus vagy visszakövetelési megállapodások révén;

- m) a nyugdíjpolitika összhangban van a hitelintézet üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel.

Ha az alkalmazott nyugdíjazás előtt távozik az intézménytől, az intézménynek öt évig meg kell tartania a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat a j) pontban említett eszközök formájában. Amennyiben egy alkalmazott eléri a nyugdíjazást, a nem kötelező nyugdíjjuttatásokat ki kell fizetni az alkalmazottnak a j) pontban említett eszközök formájában, figyelemmel az ötéves visszatartási időszakra;

- n) az alkalmazottnak vállalniuk kell, hogy a javadalmazásukra vonatkozó megállapodásban foglalt felelősségteljes kockázatvállalás hatásának gyengítésére nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat, illetve a javadalmazásra és a felelősségre vonatkozó biztosítást;
- o) a változó javadalmazást nem olyan csatornákon keresztül vagy nem olyan módszerekkel fizetik ki, amelyek megkönnyítik ezen irányelv vagy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet követelményeinek be nem tartását.

- (2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a teljes javadalmazás e) pontban említett rögzített és változó összetevői közötti megfelelő arányok

meghatározására vonatkozó kritériumok, valamint a j) pont ii. alpontjában meghatározott feltételeket teljesítő eszközosztályok pontos meghatározása tekintetében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

91. cikk

Javadalmazási bizottság

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a méretük, belső szervezeti felépítésük, valamint tevékenységeik jellege, köre és összetettsége szempontjából jelentős intézmények javadalmazási bizottságot állítsanak fel. A javadalmazási bizottságot úgy kell összeállítani, hogy képes legyen hozzáértő és független módon véleményezni a javadalmazási politikákat és gyakorlatokat, valamint a kockázatok, a tőkeellátottság és a likviditás kezelésére kidolgozott ösztönzőket.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a javadalmazási bizottság feleljen a javadalmazásra vonatkozó – köztük az érintett hitelintézettel kapcsolatos kockázatra és kockázatkezelésre kihatással lévő – döntések előkészítéséért, amelyeket a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testületnek kell meghoznia. A javadalmazási bizottság elnöke és tagjai a vezető testület olyan tagjai közül kerülnek ki, akik az érintett hitelintézetben nem látnak el vezetői feladatokat. Az ilyen döntések előkészítésekor a javadalmazási bizottság figyelembe veszi a részvényesek, a befektetők és az intézményben érdekelt egyéb felek hosszú távú érdekeit.

III. SZAKASZ

FELÜGYELETI FELÜLVIZSGÁLATI ÉS ÉRTÉKELÉSI FOLYAMAT

92. cikk

Felügyeleti felülvizsgálat és értékelés

- (1) A 94. cikkben ismertetett technikai kritériumok figyelembevételével az illetékes hatóságok felülvizsgálják azokat a rendszereket, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a hitelintézetek ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet betartására hoztak létre, és értékelik azokat a kockázatokat, amelyekkel a hitelintézetek szembesülnek vagy szembesülhetnek, valamint azokat a kockázatokat, amelyeket az intézmény jelent a pénzügyi rendszer számára, figyelembe véve az 1093/2010/EU rendelet 23. cikke szerinti rendszerszintű kockázat azonosítását és értékelését.

- (2) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazási köre kiterjed ezen irányelv összes követelményére.
- (3) Az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján az illetékes hatóságok meghatározzák, hogy az intézmények által alkalmazott rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok valamint az általuk tartott szavatolótoke biztosítják-e kockázataik fedezetét és megbízható kezelését.
- (4) Az illetékes hatóságok meghatározzák az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és intenzitását, figyelembe véve az érintett intézmény méretét, tevékenységeinek rendszerszempon-tú jelentőségét, természetét, volumenét és összetettségét, továbbá ennek keretében az arányosság elvét. A felülvizsgálatot és az értékelést legalább éves gyakorisággal kell frissíteni.

93. cikk

Vegyes pénzügyi holdingtársaságok felügyelete

- (1) Ha egy vegyes pénzügyi holdingtársaságra ezen irányelv és a 2002/87/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, a konszolidáló felügyeleti hatóság a leányvállalatok felügyeletéért felelős többi illetékes hatósággal folytatott konzultáció után alkalmazhatja kizárólag a 2002/87/EK irányelv rendelkezését az adott vegyes pénzügyi holdingtársaságra.
- (2) Ha egy vegyes pénzügyi holdingtársaságra ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, a konszolidáló felügyeleti hatóság a biztosítási ágazat csoportfelügyeleti hatóságának egyetértésével alkalmazhatja az adott vegyes pénzügyi holdingtársaságra kizárólag az irányelv rendelkezését a 2002/87/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti legfontosabb pénzügyi ágazathoz kapcsolódóan.
- (3) A konszolidáló felügyeleti hatóság tájékoztatja az EBH-t és az 1094/2010/EU rendelettel⁴⁰ létrehozott Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóságot (EBFH) az (1) és (2) bekezdés alapján hozott döntésekről.
- (4) Az EBH, az EBFH és az EÉPH az említett rendeletek 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját célzó iránymutatást dolgoz ki, és az említett iránymutatás elfogadásától számított három éven belül szabályozástechnikai standardtervezeteket alkot.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet és az

---

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

1095/2010/EU rendelet⁴¹ 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

94. cikk

A felügyeleti felülvizsgálat és értékelés technikai kritériumai

- (1) Az illetékes hatóságok által a 92. cikk alapján végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek a hitel-, piaci- és működési kockázatokon kívül a következők mindegyikére ki kell terjednie:
- a) az IRB módszert alkalmazó intézmények által végzett stresszteszt eredményei;
  - b) a koncentrációs kockázat intézmények általi kezelése, valamint az intézmények vele szembeni kitettsége, beleértve a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet negyedik részében és ezen irányelv 79. cikkében meghatározott követelményeknek történő megfelelést is;
  - c) az intézmény által megvalósított, az elismert hitelkockázat-mérséklési módszerek használatával kapcsolatos reziduális kockázat kezelésére szolgáló eljárások és politikák megbízhatósága, megfelelősége és alkalmazási módja;
  - d) az intézmény által az általa értékpapírosított eszközökre vonatkozóan tartott szavatolótoke mértéke megfelel-e az ügylet gazdasági tartalma – beleértve az átadott kockázat mértékét is – által indokolt mértéknek;
  - e) az intézmények likviditási kockázatokkal szembeni kitettségének mértéke, és e kockázatoknak a hitelintézet általi értékelése és kezelése, beleértve alternatív forgatókönyvek elemzését, a kockázatmérséklő eszközök kezelését (különös tekintettel a likviditási tartalékok szintjére, összetételére és minőségére), valamint hatásos vészhelyzeti terveket;
  - f) a diverzifikációs hatások és az, hogy ezeket a hatásokat hogyan illesztik a kockázatfelmérési rendszerbe;
  - g) a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet harmadik része IV. címének 5. fejezete alapján a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótoke-követelmények kiszámításához belső modellt használó intézmények által végrehajtott stressztesztek eredményei;
  - h) az intézmények kitettségeinek földrajzi elhelyezkedése;
  - i) az intézmény üzleti modellje.
- (2) Az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásában az illetékes hatóságok rendszeresen átfogó értékelést végeznek az intézmények általános likviditási kockázat-kezeléséről és ösztönzik a megbízható belső módszerek kifejlesztését. E felülvizsgálatok során az

---

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

illetékes hatóságok figyelembe veszik az intézmények pénzügyi piacokon betöltött szerepét. Az adott tagállam illetékes hatósága kellőképpen mérlegeli döntéseinek az összes többi érintett tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására gyakorolt hatását is.

- (3) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény nyújtott-e burkolt támogatást értékpapírosításhoz. Amennyiben úgy találják, hogy az intézmény több mint egy alkalommal burkolt támogatást nyújtott, az illetékes hatóság, feltételezve, hogy az intézmény a jövőben is támogatni fogja az értékpapírosítást, és ezzel nem ér el számottevő kockázat-transzferálást, meghozza a megfelelő intézkedéseket.
- (4) Az ezen irányelv 92. cikke (3) bekezdése értelmében végrehajtott meghatározás céljaira az illetékes hatóságok megfontolják, hogy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 100. cikkében meghatározottak szerint a kereskedési könyvbeli pozíciók/portfóliók vonatkozásában tett értékelési módosítások lehetővé teszik-e az intézmény számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között.
- (5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed az intézményeknek a nem kereskedési tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak való kitettségére is. Intézkedéseket kell előírni azon intézmények esetében, amelyek üzleti értéke szavatolótőkéjük több mint 20 %-ával csökken a kamatlábak hirtelen és váratlan változásának eredményeként, amelynek a mértékét az illetékes hatóságok írják elő és az minden intézményre nézve egységes.
- (6) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed az intézmények túlzott tőkeáttételi kockázatnak való kitettségére, amelyet a túlzott tőkeáttétel mutatói tükröznek, beleértve a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 416. cikkének megfelelően meghatározott tőkeáttételi arányt. Az intézmények tőkeáttételi aránya és az intézmények által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából működtetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok megfelelőségének meghatározása során az illetékes hatóságok figyelembe vehetik ezen intézmények üzleti modelljét.
- (7) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed az intézmények irányítási rendszereire, vállalati kultúrájukra és értékeikre, és a vezető testület tagjainak feladataik ellátására irányuló képességére. Az illetékes hatóságok a felülvizsgálat és értékelés végzése során legalább a vezető testület és bizottságai üléseinek napirendjét és a kapcsolódó dokumentumokat, és a vezető testület teljesítményének belső vagy külső értékelése során kapott eredményeket felülvizsgálják.

95. cikk

Felügyeleti intézkedések alkalmazása az intézmények egy adott típusára

- (1) Amennyiben az illetékes hatóságok a 92. cikk alapján megállapítják, hogy az intézmények egy bizonyos típusa hasonló kockázatoknak lehet kitéve vagy hasonló kockázatokot jelenthet a pénzügyi rendszer számára, hasonló módon alkalmazhatják a 98. és 99. cikket az intézmények ezen típusára.

Az intézménytípust mindenekelőtt a 94. cikk (1) bekezdésének h) és i) pontjában említett kritériumok alapján lehet megállapítani.

- (1) Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t, amikor az (1) bekezdést alkalmazzák. Az EBH ellenőrzi a felügyeleti gyakorlatokat és iránymutatást bocsát ki a hasonló kockázatok értékelési módjának meghatározása céljából. Az említett iránymutatást az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

96. cikk

Felügyeleti vizsgálati program

- (1) Az illetékes hatóságok az általuk felügyelt intézményekre vonatkozóan legalább évente elfogadnak egy felügyeleti vizsgálati programot. Ez a program figyelembe veszi a 92. cikk szerinti felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárást. A program a következő elemeket tartalmazza:
  - a) Annak feltüntetése, hogy az illetékes hatóságok hogyan tervezik végrehajtani feladataikat és elosztani forrásaikat.
  - b) Azon intézmények meghatározása, amelyeknél fokozott felügyeletet kívánnak végezni és a (3) bekezdésben meghatározottak szerint rendelkeznek az ilyen felügyeletről.
  - c) Az intézmény – beleértve fióktelepeit és más tagállamokban letelepedett leányvállalatait – által használt telephelyeken végzett helyszíni vizsgálatok terve, az 53., 114. és 116. cikknek megfelelően.
- (2) A felügyeleti vizsgálati programok a következő intézményekre terjednek ki:
  - a) olyan intézmények, amelyek esetében a 94. cikk (1) bekezdésének g) pontjában és a 97. cikkben említett stressztesztek eredményei vagy a 92. cikk szerinti felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás eredményei a folyamatos pénzügyi megbízhatóságukat veszélyeztető jelentős kockázatokat jeleznek, vagy az ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet követelményeinek megsértését jelzik;
  - b) a pénzügyi rendszer szempontjából rendszerszintű kockázatot jelentő intézmények;
  - c) bármely más olyan intézmény, amely esetében az illetékes hatóság ezt szükségesnek tartja.
- (3) Ha a 92. cikk szerint helyénvalónak tartják, szükség esetén meg kell hozni egyet vagy többet a következő intézkedések közül:
  - a) az intézményt érintő helyszíni vizsgálatok számának vagy gyakoriságának növelése;
  - b) az illetékes hatóság állandó jelenléte az intézménynél;

- c) az intézmény általi kiegészítő vagy gyakoribb jelentéstétel;
- d) az intézmény működési, stratégiai vagy üzleti terveinek kiegészítő vagy gyakoribb felülvizsgálata;
- e) a valószínűsíthetően bekövetkező, meghatározott kockázatokat ellenőrző tematikus vizsgálatok.

97. cikk

Felügyeleti stresszteszt

- (1) Az illetékes hatóságok éves felügyeleti stressztesztet hajtanak végre az általuk felügyelt intézménynél, ha a 92. cikk szerinti felülvizsgálati és értékelési eljárás az ilyen teszt szükségességére utal, és az 1093/2010/EU rendelet 32. cikke alapján elvégzett stresszteszt nem kezeli kellőképpen a 92. cikk szerinti eljárás eredményét.
- (2) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki annak biztosítására, hogy az illetékes hatóságok az éves felügyeleti stresszteszt elvégzése során közös módszert használjanak.

98. cikk

A belső módszer használatára vonatkozó engedély folyamatos felülvizsgálata

- (1) Az illetékes hatóságok folyamatosan felülvizsgálják, vagy legalább háromévente újraértékelik az intézmények belső módszereknek való megfelelését. Különös figyelmet kell fordítaniuk az intézmény üzleti tevékenységének változásaira és a módszerek új termékekre való alkalmazására.
- (2) Azon intézmények esetében, amelyek engedélyt kaptak belső modellek használatára, az illetékes hatóságok felülvizsgálják és értékelik mindenekelőtt azt, hogy az intézmény jól kidolgozott és naprakész technikákat és gyakorlatokat alkalmaz-e.
- (3) Ha egy belső piaci kockázati modell esetében a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 355. cikkében említett több túllépés jelzi, hogy a modell nem kellőképpen pontos, az illetékes hatóságok visszavonják a belső modell használatára vonatkozó engedélyt, vagy megfelelő intézkedéseket hozhatnak a modell haladéktalan kiigazításának biztosítására.
- (4) Ha egy intézmény engedélyt kapott belső módszer használatára, de a módszer már nem felel meg az alkalmazandó követelményeknek, az illetékes hatóságok előírják az intézmény számára, hogy mutasson be a követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet és ennek végrehajtására tűzzön ki határidőt. Az illetékes hatóságok javításokat írnak elő a tervben, ha valószínűtlen, hogy az teljes megfelelést eredményez vagy ha nem megfelelő a határidő. Ha nem valószínű, hogy az intézmény megfelelő határidőn belül képes visszaállítani a megfelelést, vissza kell vonni a belső módszer használatára vonatkozó engedélyt vagy a követelményeknek megfelelő területekre kell korlátozni, vagy azokra, amelyek esetében megfelelő határidőn belül elérhető a megfelelés. Ha a nemmegfelelés valószínűleg elégtelen

szavatolótőkét eredményez, az illetékes hatóságok kellő időben arányos kiegészítő szavatolótőkét írnak elő. Az illetékes hatóságok ellenőrzik a terv végrehajtását és a 64. cikkkel összhangban megfelelő szankciókat vetnek ki, ha az intézmény lényegesen elmarad a tervétől.

- (5) A belső módszerek Unión belüli következetes megbízhatóságának előmozdítása érdekében az EBH intézményeket átfogóan elemzi a belső módszereket, beleértve a nemteljesítés definíciójának alkalmazásában mutatott következetességet és azt, hogy az intézmények hogyan kezelik a hasonló kockázatokat vagy kitettségeket.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkében meghatározottak szerint iránymutatást dolgoz ki, amely viszonyítási értékeket tartalmaz az említett elemzés alapján.

Az illetékes hatóságok a belső módszer használatára vonatkozóan általuk az intézményeknek adott engedélyek felülvizsgálata során figyelembe veszik ezt az elemzést és a viszonyítási értékeket.

IV. SZAKASZ

FELÜGYELETI INTÉZKEDÉSEK

99. cikk

Felügyeleti intézkedések

- (1) Az illetékes hatóságok a lényeges problémák kezelésére az intézmények számára időben előírják a szükséges intézkedések megtételét a következő körülmények között:
- a) az intézmény nem teljesíti ezen irányelv követelményeit;
  - b) az intézmény valószínűleg meg fogja sérteni ezen irányelv követelményeit.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az illetékes hatóságok rendelkeznek a 64 . cikkben említett hatáskörökkel.

100. cikk

Egyedi szavatolótőke-követelmények

- (1) Az illetékes hatóságok legalább azoknak az intézményeknek előírják a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 1. cikke alá nem tartozó kockázatokhoz kapcsolódó egyedi szavatolótőke-követelményt, amelyek nem felelnek meg a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 72–74. cikkében és 382. cikkében meghatározott követelményeknek, illetve amelyeknél a 92. cikk (3) bekezdésében leírt kérdésben negatív következtetést állapítottak meg, amennyiben egyéb intézkedések önmagukban valószínűleg nem javítanak elegendő mértékben a

rendszeren, eljárásokon, mechanizmusokon és stratégiákon megfelelő időtartamon belül.

- (2) A 92. cikkel összhangban végrehajtott felülvizsgálat és értékelés alapján a szavatolótoke megfelelő szintjének megállapítása céljából az illetékes hatóságok értékelik, hogy szükség van-e a tőkekövetelményt meghaladó egyedi szavatolótoke-követelmény előírására annak érdekében, hogy a következőket figyelembe véve feltárják azokat a kockázatokat, amelyek az intézménynél felmerültek vagy felmerülhetnek:
- a) az intézmények 72. cikkben említett értékelési folyamatának mennyiségi és minőségi szempontjai;
  - b) az intézmények 73. és 74. cikkben említett rendszerei, eljárásai és mechanizmusai;
  - c) a 92. cikkel összhangban végrehajtott felülvizsgálat és értékelés eredménye.
- (3) Ha egy intézmény a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 367. cikke (5) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az illetékes hatóságnak arról, hogy a szóban forgó cikkben említett stresszteszt eredményei jelentősen túllépik a korrelációkereskedési portfólió tekintetében a szavatolótoke-követelményét, az illetékes hatóságok mérlegelik egyedi szavatolótoke-követelmény előírását a korrelációkereskedési portfólió tekintetében a túllépés fedezése érdekében.

101. cikk

Egyedi nyilvánosságra hozatali követelmények

- (1) A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy azok az intézményeket kötelezzék:
- a) a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet nyolcadik részében említett információk évente egynél többszöri nyilvánosságra hozatalára, és a nyilvánosságra hozatal határidejének meghatározására;
  - b) arra, hogy a pénzügyi kimutatásoktól eltérő nyilvánosságra hozatalokra külön kommunikációs eszközt és helyszínt vegyenek igénybe; A tagállamok felhatalmazzák az illetékes hatóságokat, hogy az anyavállalatokat kötelezzék arra, hogy évente nyilvánosságra hozzák – teljes körűen vagy egyenértékű információra való hivatkozással – jogi struktúrájuk és irányításuk, valamint az intézménycsoport szervezeti felépítésének leírását, a 14. cikk (3) bekezdésével, a 73. cikk (1) bekezdésével és a 104. cikk (2) bekezdésével összhangban.

102. cikk

A felügyeleti felülvizsgálatok, értékelések és felügyeleti intézkedések következetessége

- (1) Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t a következőkről:

- a) a 92. cikkben említett felülvizsgálati és értékelési rendszerük működése;
- b) a 94. cikk (3) bekezdésében és a 97., 98. és 99. cikkben említett határozatokhoz az a) pontban említett rendszerek alapul vételére használt módszer.

Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t az általuk a 94. cikk (3) bekezdésének és a 97., 98. és 99. cikknek megfelelően hozott határozatokról és azok indokairól.

- (2) Az EBH évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e fejezet rendelkezéseinek alkalmazásában a tagállamok között mutatkozó konvergencia mértékéről.

Az említett konvergencia mértékének fokozása érdekében az EBH az 1093/2010/EU rendelet 30. cikkének megfelelően partneri felülvizsgálatokat végez.

- (3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők pontosítása céljából:

- a) az (1) bekezdésben és a 92. cikkben említett felülvizsgálati és értékelési rendszerekre vonatkozó közös eljárás és módszer;
- b) a 75–85. cikkben említett kockázatok szervezését és kezelését érintő kritériumok és a 92. cikkben említett, az illetékes hatóságok általi felülvizsgálatra és értékelésre vonatkozó kritériumok.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap a (3) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az EBH a (3) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

V. SZAKASZ

AZ ALKALMAZÁS SZINTJE

103. cikk

A belső tőke megfelelőségének értékelési folyamata

- (1) Az illetékes hatóságok előírják minden intézménynek, amely se nem leányvállalat abban a tagállamban, ahol engedélyezték és felügyelik, se nem anyavállalat, és minden intézménynek, amelyet nem vontak be a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 17. cikke szerinti konszolidációba, hogy egyéni alapon teljesítse a 72. cikkben megállapított kötelezettségeket.

Az illetékes hatóságok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 9. cikkében meghatározott feltételeket teljesítő intézményt mentesíthetik a 72. cikk alól.

Ha az illetékes hatóságok eltekintenek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 14. cikkében előírt összevont alapú tőkekövetelmények alkalmazásától, egyéni alapon a 72. cikk követelményei alkalmazandók.

- (2) Az illetékes hatóságok előírják a tagállami anyavállalat intézmények számára a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 16. cikkében előírt módon és mértékig, hogy a 72. cikkben meghatározott kötelezettségeket összevont alapú pénzügyi helyzetük alapján teljesítsék.
- (3) Az illetékes hatóságok előírják a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által irányított intézmények számára a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 16. cikkében előírt mértékig és módon, hogy a 72. cikkben meghatározott kötelezettségeket az adott pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont alapú pénzügyi helyzete alapján teljesítsék.

Ha egynél több intézményt irányít egy tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az első albekezdést csak arra az intézményre kell alkalmazni, amelyre az összevont alapú felügyelet vonatkozik, összhangban a 106. cikkel.

- (4) Az illetékes hatóságok előírják az intézményi leányvállalatoknak a 72. cikkben megállapított követelmények szubkonszolidált alapon való alkalmazását, amennyiben ezeknek az intézményeknek, vagy az anyavállalatnak – amennyiben az pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság – egy harmadik országban olyan leányvállalata van, amely a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott intézmény, pénzügyi intézmény vagy vagyionkezelő társaság, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.
- (5) Az összevont pénzügyi helyzetet a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet első része II. címe 2. fejezete 2. és 3. szakaszának megfelelően kell meghatározni.

104. cikk

Az intézmények rendszerei, eljárásai és mechanizmusai

- (1) Az illetékes hatóságok előírják az intézmények számára, hogy egyéni alapon teljesítsék a II. szakaszban meghatározott kötelezettségeket, kivéve, ha tagállamok alkalmazzák a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 6. cikkében meghatározott eltérést.
- (2) Az illetékes hatóságok megkövetelik az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatoktól és leányvállalatoktól, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék az ennek a fejezetnek a II. szakaszában megállapított kötelezettségeket, hogy biztosítsák az említett rendelkezések által előírt szabályozásaik, eljárásaik, valamint mechanizmusaik következetességét és megfelelő integráltságát, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk bemutathatóságát. Mindenekelőtt biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalatok az említett rendelkezéseknek való megfelelés biztosítása érdekében rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

- (3) Az ennek a fejezetnek a II. szakaszából eredő kötelezettségek, amelyek olyan leányvállalatokat érintenek, amelyek maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, nem alkalmazandók, ha az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat vagy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat által ellenőrzött hitelintézetek bizonyítani tudják az illetékes hatóságok felé, hogy a II. szakasz alkalmazása jogellenes azon harmadik ország törvényei szerint, amelyben a leányvállalat letelepedett.

105. cikk

Felülvizsgálat és értékelés és felügyeleti intézkedések

- (1) Az illetékes hatóságok a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet követelményeinek az említett rendelet első részének I. címében meghatározott alkalmazási szintjének megfelelően alkalmazzák a II. szakaszban említett felülvizsgálati és értékelési eljárást és a IV. szakaszban említett felügyeleti intézkedéseket.
- (2) Ha az illetékes hatóságok eltekintenek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 14. cikkében előírt összevont alapú szavatolótoke-követelmények alkalmazásától, egyéni alapon a befektetési vállalkozások felügyeletére ezen irányelv 92. cikkének követelményei alkalmazandók.

3. fejezet

Összevont alapú felügyelet

I. SZAKASZ

AZ ÖSSZEVONT ALAPÚ FELÜGYELET VÉGZÉSÉNEK ELVEI

106. cikk

A konszolidáló felügyeleti hatóság meghatározása

- (1) Amennyiben az anyavállalat tagállami anyavállalat intézmény vagy egy EU-szintű anyavállalat intézmény, az összevont alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek engedélyezték.
- (2) Amennyiben az intézmény anyavállalata tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azok az illetékes hatóságok gyakorolják felette, amelyek az intézményt engedélyezték.

- (3) Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett intézmények anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, vagy ugyanaz az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy ugyanaz az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet annak az intézménynek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a pénzügyi holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot alapították.

Amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett intézmények anyavállalatai között egynél több pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság van, és azok központi irodái különböző tagállamokban vannak és e tagállamok mindegyikében található hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet annak a hitelintézetnek az illetékes hatóságai gyakorolják, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

- (4) Amennyiben egynél több, az Európai Unióban engedélyezett intézmény anyavállalata ugyanaz a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és ezen intézmények egyike sem engedélyezett a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának helye szerinti tagállamban, az összevont alapú felügyeletet az az illetékes hatóság gyakorolja, amely a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező intézményt engedélyezte, amelyet ezen irányelv alkalmazásában EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat ellenőrzése alatt állónak kell tekinteni.
- (5) Egyedi esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, ha – figyelembe véve az intézményeket és a különböző országokban folytatott tevékenységeik viszonylagos jelentőségét – azok alkalmazása nem lenne megfelelő, és az összevont alapú felügyelet gyakorlására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságok határozatuk meghozatala előtt lehetőséget biztosítanak az EU-szintű anyavállalat intézménynek vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező intézménynek a határozattal kapcsolatos véleményének kinyilvánítására.
- (6) Az illetékes hatóságok értesítik a Bizottságot és az EBH-t a (5) bekezdés hatálya alá tartozó bármely megegyezésről.

107. cikk

A felügyeleti tevékenységek konszolidáló felügyeleti hatóság általi koordinációja

- (1) A konszolidáló felügyeleti hatóság – az ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet rendelkezései alapján ráruházott feladatok mellett – a következő feladatokat végzi el:
- a) a lényeges vagy alapvető információk gyűjtésének és továbbításának összehangolása normális körülmények között és rendkívüli helyzetek esetén;

- b) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása a rendes működés során – ideértve VII. cím 3. fejezetben említett tevékenységeket is –, a bevont illetékes hatóságokkal együttműködve;
  - c) a felügyeleti tevékenységek tervezése és összehangolása a bevont illetékes hatóságokkal és szükség esetén a központi bankokkal együttműködve, a válsághelyzetekre való felkészülés és a válsághelyzetek során, ideértve az intézményekben és a pénzügyi piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat is, amennyiben lehetséges, a válságkezelés elősegítését szolgáló, meghatározott, létező kommunikációs csatornák igénybevételével.
- (2) Amennyiben a konszolidáló felügyeleti hatóság elmulasztja az első albekezdésben említett feladatok végrehajtását, vagy az illetékes hatóságok nem működnek együtt a konszolidáló felügyeleti hatósággal az első albekezdésben említett feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, az ügyet az érintett illetékes hatóságok bármelyike az EBH elé utalhatja, amely az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően járhat el.
- (3) A felügyeleti tevékenységeknek az (1) bekezdés c) pontjában említett tervezése és összehangolása magában foglalja a 112. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 112. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett rendkívüli intézkedéseket, a közös értékelések kidolgozását, a vészhelyzeti tervek végrehajtását és a nyilvánosság tájékoztatását.

108. cikk

Az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozat

- (1) A konszolidáló felügyeleti hatóság és a tagállamban az EU-szintű anyavállalat intézmény vagy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy együttesen határozzanak:
- a) a 72. és a 92. cikk alkalmazásáról annak meghatározása érdekében, hogy az intézménycsoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és kockázati profiljának, és arról, hogy a 98. cikk alkalmazásában milyen szintű szavatolótőkére van szükség az intézménycsoport egyes tagjait tekintve, illetve összevont alapon;
  - b) olyan intézkedésekről, amelyek a likviditási felügyelethez kapcsolódó jelentős kérdések és lényeges megállapítások kezelésére szolgálnak, beleértve a szervezet és a kockázatkezelés megfelelőségéhez kapcsolódóakat a 84. cikk alapján, valamint a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet hatodik részében meghatározottaktól eltérő intézményspecifikus paraméterek szükségességéhez kapcsolódóakat, ezen irányelv 99. cikkének megfelelően.
- (2) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatot meg kell hozni:
- a) az 1. bekezdés a) pontja alkalmazásában a csoport kockázatértékelését tartalmazó jelentésnek a konszolidáló felügyeleti hatóság által a 72. és a

92. cikkel összhangban a többi érintett illetékes hatóság részére történt benyújtásától számított négy hónapon belül;

- b) az 1. bekezdés b) pontja alkalmazásában a csoport likviditási kockázati profiljának értékelését tartalmazó jelentésnek a konszolidáló felügyeleti hatóság által a 84. cikkel összhangban történt benyújtásától számított egy hónapon belül.

Az együttes határozatban kellően figyelembe kell venni a megfelelő illetékes hatóságok által a 72. és a 92. cikk alapján végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékeléseket is.

Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, amelyet a konszolidáló felügyeleti hatóságnak az EU-szintű anyavállalat intézmény rendelkezésére kell bocsátania. Véleménykülönbség esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság az érintett illetékes hatóságok bármelyikének kérésére konzultációt folytat az EBH-val. A konszolidáló felügyeleti hatóság az EBH-val saját kezdeményezésére is konzultálhat.

- (3) Amennyiben az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett időtartamon belül nem tudnak együttes határozatot hozni, úgy a 72., 84., 92., 98. és 99. cikk alkalmazására vonatkozó határozatot összevont alapon a konszolidáló felügyeleti hatóság hozza meg azt követően, hogy kellően figyelembe vette a megfelelő illetékes hatóságok által végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékelést. Ha a (2) bekezdésben említett időtartam végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, a konszolidáló felügyeleti hatóság elhalasztja határozatát, és megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, és saját határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. A (2) bekezdésben említett időtartam a rendelet értelmében egyeztető eljárásnak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A 72., 84., 92., 98. és 99. cikk alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonszolidált alapon az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat és az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, megfelelő illetékes hatóságok hozzák meg, a konszolidáló felügyeleti hatóság által a hathónapos időtartam során kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően. Ha a (2) bekezdésben említett időtartam végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az illetékes hatóságok elhalasztják határozatukat, és megvárják, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, és határozatukat az EBH határozatával összhangban hozza meg. A (2) bekezdésben említett időtartam az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a kockázatértékelést, a többi illetékes hatóság által a (2) bekezdésben említett időtartam során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot a konszolidáló felügyeleti hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű anyavállalat intézmény rendelkezésére kell bocsátania.

Ha az EBH-val konzultáltak, valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kapott tanácsot, és indokolnia kell az attól való bármely jelentős eltérést.

- (4) Az (1) bekezdésben említett együttes határozat és együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott határozatok az érintett tagállamok illetékes hatóságaira nézve kötelező erejűek.

A (2) bekezdésben említett együttes határozatot, valamint együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha az EU-szintű anyavállalat intézmény, vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 98. és 99. cikk alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljes körű indokolással ellátott kérelmet nyújt be a konszolidáló felügyeleti hatóságnak. Az utóbbi esetben az aktualizálás kétoldalú alapon történhet a konszolidáló felügyeleti hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

- (5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az ebben a cikkben említett együttes döntéshozatali eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 72., 84., 92., 98. és a 99. cikk alkalmazása tekintetében, az együttes döntéshozatal elősegítésére.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyeket 2013. december 31-ig benyújt a Bizottsághoz.

109. cikk

Tájékoztatási követelmények válsághelyzetekben

- (1) Amennyiben olyan válsághelyzet következik be, ideértve az 1093/2010/EU rendelet 18. cikkében meghatározott helyzetet, vagy a piacokon zajló kedvezőtlen folyamatokat előidéző helyzet, amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását bármely olyan tagállamban, ahol egy csoport tagjait engedélyezték, vagy ahol az 52. cikkben említett jelentős fióktelepek telepedtek le, a konszolidáló felügyeleti hatóság – az 1. fejezet 2. szakaszára, és adott esetben a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikkére figyelemmel – a lehető legkorábban riasztja az EBH, az ERKT-t és a 59. cikk (4) bekezdésében és a 60. cikkben említett hatóságokat, és közli velük a feladataik ellátásához szükséges

valamennyi információt. Ezek a kötelezettségek az összes illetékes hatóságra vonatkoznak, ha az 59. cikk (4) bekezdésében említett hatóság az első albekezdésnek megfelelő helyzetről szerez tudomást, a lehető leghamarabb riasztja a 107. cikkben említett illetékes hatóságokat és az EBH-t.

Az illetékes hatóságnak és az 59. cikk (4) bekezdésében említett hatóságnak lehetőség szerint a már meglévő információs csatornákat kell használnia.

- (2) Az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős konszolidáló felügyeleti hatóságnak, amikor olyan információkra van szüksége, amelyeket egy másik illetékes hatóságnak már rendelkezésére bocsátottak, amikor csak lehet, ehhez a hatósághoz kell fordulnia, hogy elkerülhető legyen a felügyeletben érintett különféle hatóságok párhuzamos tájékoztatása.

110. cikk

Koordinációs és együttműködési megállapodások

- (1) A hatékony felügyelet kialakítására és megkönnyítésére a konszolidáló felügyeleti hatóság és a többi illetékes hatóság írásbeli koordinációs és együttműködési megállapodásokat léptet életbe.

Ezen megállapodások keretében a konszolidáló felügyeleti hatóság további feladatokkal bízható meg, és meg lehet határozni a határozathozatal és a többi illetékes hatósággal való együttműködés eljárásait.

- (2) Az intézménynek minősülő anyavállalat leányvállalatának engedélyezéséért felelős illetékes hatóságok – kétoldalú megállapodás útján – az 1093/2010/EU rendelet 28. cikkének megfelelően átruházhatják felügyeleti kötelezettségüket azokra az illetékes hatóságokra, amelyek az anyavállalatot engedélyezték és felügyelik, oly módon, hogy vállalják a felelősséget a leányvállalat ennek az irányelvnek megfelelő felügyeletéért. Az EBH-t tájékoztatni kell az ilyen megállapodások meglétéről és tartalmáról. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak és az európai bankbizottságnak.

111. cikk

Felügyeleti kollégiumok

- (1) A konszolidáló felügyeleti hatóság felügyeleti kollégiumokat hoz létre a 107. cikktől a 109. cikk (1) bekezdéséig tartó részben említett feladatok elvégzésének megkönnyítésére – mely feladatokra az e cikk (2) bekezdésében előírt titoktartás és az uniós joggal való összeegyeztethetőség követelménye vonatkozik – és az érintett harmadik országok illetékes hatóságaival való megfelelő koordináció és együttműködés biztosítására.

Az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban az EBH hozzájárul az e cikkben említett felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének előmozdításához és nyomon követéséhez. E célból az EBH – amikor

azt szükségesnek ítéli – szerepet vállal, és e cél vonatkozásában illetékes hatóságnak tekintendő.

A felügyeleti kollégiumok a konszolidáló felügyeleti hatóság, az EBH és a többi érintett illetékes hatóság számára keretet biztosítanak a következő feladatok elvégzésére:

- a) információ egymás közötti és az EBH-val való cseréje az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban;
  - b) megállapodás a feladatok önkéntes átadásáról és adott esetben a hatáskörök önkéntes átruházásáról;
  - c) a csoport kockázatelemzésén alapuló, a 94. cikkben említett felügyeleti vizsgálati programok kialakítása a 92. cikkel összhangban;
  - d) a felügyelet hatékonyságának növelése a szükségtelen kettős felügyeleti követelmények eltörlésével, a 109. cikkben és a 112. cikk (2) bekezdésében említett információkéréssel kapcsolatban is;
  - e) az ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet szerinti prudenciális követelmények következetes alkalmazása az intézménycsoport minden tagja tekintetében, az uniós jogban rendelkezésre álló választási és mérlegelési lehetőségek sérelme nélkül;
  - f) a 107. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása, a területen esetleg létrehozott más fórumok munkáját is figyelembe véve.
- (2) A felügyeleti kollégiumokban részt vevő illetékes hatóságok és az EBH szorosan együttműködnek egymással. Az ezen irányelv 1. fejezetének II. szakasza és a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikke szerinti titoktartási kötelezettséget nem sérti, ha az illetékes hatóságok bizalmas információkat cserélnek ki a felügyeleti kollégiumokban. A felügyeleti kollégiumok létrehozása és működése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet szerinti jogait és kötelességeit.
- (3) A kollégiumok az érintett illetékes hatóságok konzultációját követően a konszolidáló felügyeleti hatóság által kidolgozott, a 110. cikkben említett írásbeli megállapodás alapján jönnek létre és működnek.
- (4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok működésére vonatkozó általános feltételek pontos meghatározása céljából.

Az EBH ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. december 31-ig benyújtja.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésének meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

Az EBH ezeket a végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2013. december 31-ig benyújtja.

- (6) A felügyeleti kollégiumokban részt vehetnek az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok vagy az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok is, valamint azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, ahol az 52. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, szükség szerint központi bankok, továbbá adott esetben – és akkor, ha a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint azonosak az 1. fejezet II. szakasza, és adott esetben a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikke szerinti követelményekkel – harmadik országok illetékes hatóságai is.
- (7) A kollégium ülésein a konszolidáló felügyeleti hatóság elnököl és dönt arról, hogy mely illetékes hatóságok vegyenek részt az ülésen vagy a kollégium adott tevékenységében. A konszolidáló felügyeleti hatóság teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium minden tagját az ilyen ülések szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A konszolidáló felügyeleti hatóság teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.
- (8) A konszolidáló felügyeleti hatóság a határozathozatal során figyelembe veszi az említett hatóságok által tervezendő vagy összehangolandó felügyeleti tevékenység jelentőségét, különösen a 8. cikkben említett, az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt potenciális hatást, és az 52. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.
- (9) A konszolidáló felügyeleti hatóság – az 1. fejezet II. szakasza, és adott esetben a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikke szerinti titoktartási kötelezettségre figyelemmel – tájékoztatja az EBH-t a felügyeleti kollégium tevékenységeiről, ideértve a válsághelyzetekben folytatottakat is, továbbá közli az EBH-val a felügyeleti konvergencia szempontjából különösen fontos valamennyi információt.

112. cikk

Együtműködési kötelezettségek

- (1) Az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek. Egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely alapvető vagy lényeges a többi hatóság ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet szerinti felügyeleti feladatai gyakorlásának szempontjából. E tekintetben az illetékes hatóságok kérésre minden lényeges információt továbbítanak, saját kezdeményezésükre pedig minden alapvető információt közölnek.

Ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EBH-val.

Az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően átadják az EBH-nak az ezen irányelv, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet és az említett rendelet szerinti feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

Az első albekezdésben említett információk akkor tekintendők alapvetőnek, ha képesek lényegesen befolyásolni egy másik tagállamban lévő intézmény vagy pénzügyi intézmény pénzügyi megbízhatóságának megítélését.

Különösen az EU-szintű hitelintézeti anyavállalatok, valamint az EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok által ellenőrzött intézmények konszolidáló felügyeleti hatóságai bocsátják az összes lényeges információt azon más tagállamokbeli illetékes hatóságok rendelkezésére, amelyek ezen anyavállalatok leányvállalatait felügyelik. A lényeges információk terjedelmének megállapításakor figyelembe kell venni az e leányvállalatoknak az adott tagállamok pénzügyi rendszerében betöltött súlyát.

Az első albekezdésben említett alapvető információk magukba foglalják különösen a következőket:

- a) a csoport jogi struktúrájának és irányításának, valamint szervezeti felépítésének azonosítása, beleértve a csoporthoz tartozó összes szabályozott vállalkozást, nem szabályozott vállalkozást, nem szabályozott leányvállalatot és jelentős fióktelepet, az anyavállalatokat, a 14. cikk (3) bekezdésének, a 73. cikk (1) bekezdésének és a 104. cikk (2) bekezdésének megfelelően, valamint a csoporton belüli szabályozott vállalkozások illetékes hatóságainak azonosítása;
- b) eljárások a csoporton belüli intézményektől származó információk gyűjtésére és ellenőrzésére vonatkozóan;
- c) olyan kedvezőtlen fejlemények az intézményeknél vagy a csoport más vállalatainál, amelyek súlyosan érinthetik az intézményeket;
- d) az illetékes hatóságok által ezen irányelvvel összhangban hozott jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 100. cikk szerinti egyedi szavatolótőke-követelmény előírását és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 301. cikke (2) bekezdése szerinti szavatolótőke-követelmények kiszámításához a fejlett mérési módszer használatára vonatkozó esetleges korlátozás elrendelését.

(2) Az illetékes hatóságok tájékoztathatják az EBH-t a következő helyzetekről:

- a) ha valamelyik illetékes hatóság lényeges információt nem közölt, vagy
- b) ha együttműködés – különösen releváns információ cseréje – iránti kérést elutasítottak vagy ésszerű időn belül nem teljesítettek.

Az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül, az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által ráruházott hatásköröknek megfelelően járhat el.

- (3) Az EU-szintű hitelintézeti anyavállalat által ellenőrzött hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden lehetséges esetben kapcsolatba lépnek konszolidáló felügyeleti hatósággal, amikor olyan, az ezen irányelvben és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletben ismertetett megközelítések és módszerek alkalmazására vonatkozó információra van szükségük, amellyel az említett illetékes hatóság esetleg már rendelkezik.
- (4) Az érintett illetékes hatóságok határozathozatalukat megelőzően – amennyiben e határozatok a többi illetékes hatóság felügyeleti feladatainak szempontjából jelentőséggel bírnak – konzultálnak egymással a következők tekintetében:
- olyan változások egy csoport hitelintézeteinek részvénytulajdonosi, irányítási szerkezetében vagy szervezeti felépítésében, amelyek az illetékes hatóságok jóváhagyását vagy engedélyét követelik meg; és
  - az illetékes hatóságok által hozott jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések, ideértve a 99. cikk szerinti kiegészítő szavatolótőke-követelmény előírását és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 301. cikke (2) bekezdése szerinti szavatolótőke-követelmények kiszámításához a fejlett mérési módszer használatára vonatkozó bármely korlátozás elrendelését.

A b) pont alkalmazása céljából mindig konzultálni kell a konszolidáló felügyeleti hatósággal.

Az illetékes hatóság azonban dönthet úgy is, hogy nem folytat konzultációt sürgős esetekben, vagy amennyiben a konzultáció veszélyeztetheti a határozatok hatékonyságát. Az illetékes hatóság ebben az esetben haladéktalanul tájékoztatja a többi illetékes hatóságot.

113. cikk

Más tagállamokban lévő vállalkozásokat érintő információk ellenőrzése

Ha ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet alkalmazása során az egyik tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben ellenőrizni kívánják egy másik tagállamban található intézményre, pénzügyi holdingtársaságra, vegyes pénzügyi holdingtársaságra, pénzügyi intézményre, kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásra, vegyes tevékenységű holdingtársaságra, a 119. cikk hatálya alá tartozó leányvállalatra vagy a 114. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatra vonatkozó információkat, az ellenőrzés elvégzése céljából megkeresik a szóban forgó másik tagállam illetékes hatóságait. A megkeresett hatóságoknak hatáskörük keretei között teljesíteni kell a kérést, oly módon, hogy az ellenőrzést maguk végzik el, vagy lehetővé teszik, hogy a megkereső hatóságok végezzék el azt, vagy lehetővé teszik, hogy könyvvizsgáló vagy szakértő végezze azt el. Az ellenőrzést kérő illetékes hatóság, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, amennyiben nem saját maga végzi az ellenőrzést.

II. SZAKASZ

PÉNZÜGYI HOLDINGTÁRSASÁGOK ÉS VEGYES PÉNZÜGYI HOLDINGTÁRSASÁGOK

114. cikk

Holdingtársaságok összevont felügyelet alá vonása

- (1) A tagállamok adott esetben meghozzák a pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok összevont felügyelet alá vonásához szükséges intézkedéseket. A 115. cikk sérelme nélkül a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság pénzügyi helyzetének konszolidációja semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak a pénzügyi holdingtársasággal vagy vegyes pénzügyi holdingtársasággal kapcsolatban egyedi felügyeletet kell gyakorolniuk, ha a 3. fejezetet kell alkalmazni.
- (2) Amennyiben egy tagállam illetékes hatóságai egy intézményi leányvállalatot a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 13. cikke a) és b) pontjában szabályozott esetek egyike alapján nem vonnak összevont alapú felügyelet alá, annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben az intézményi leányvállalat található, kérhetnek olyan információkat az anyavállalattól, amelyek megkönnyíthetik a szóban forgó intézmény felügyeletét.
- (3) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságaik a 116. cikkben említett információt kérhetik az összevont alapú felügyeleti hatáskörbe nem tartozó hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság leányvállalataitól. Ebben az esetben az információk továbbítására és ellenőrzésére az e cikkben megállapított eljárásokat kell alkalmazni.

115. cikk

Az igazgatók alkalmassága

A tagállamok előírják, hogy a pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek kellően jó hírnévvel és kellő szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik ellátásához.

116. cikk

Információkérések és ellenőrzések

- (1) A konszolidációs módszerek további összehangolásáig a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben egy vagy több intézmény anyavállalata vegyes tevékenységű holdingtársaság, az ilyen intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok – a vegyes tevékenységű holdingtársaságokat és leányvállalataikat közvetlenül elérve, vagy az intézményi

leányvállalatokon keresztül – kötelezik azokat minden olyan információ megadására, amely fontos lehet az intézményi leányvállalatok felügyelete szempontjából.

- (2) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságaik helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek vagy – külső ellenőr bevonásával – végeztethetnek a vegyes tevékenységű holdingtársaságoktól és leányvállalataiktól kapott információk ellenőrzése céljából. Ha a vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy leányvállalatainak egyike biztosító, a 119. cikkben megállapított eljárás szintén alkalmazható. Ha a vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy leányvállalatainak egyike nem abban a tagállamban helyezkedik el, mint amelyben az intézményi leányvállalat, az információk helyszíni ellenőrzését a 113. cikkben megállapított eljárás szerint kell végrehajtani.

117. cikk

Felügyelet

- (1) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet V. részének sérelme nélkül, a tagállamok előírják, hogy ahol egy vagy több intézmény anyavállalata vegyes tevékenységű holdingtársaság, az ezeknek az intézményeknek a felügyeletéért felelős illetékes hatóságok látják el az intézmény és a vegyes tevékenységű holdingtársaság, illetve leányvállalatai közötti ügyletek általános felügyeletét.
- (2) Az illetékes hatóságok előírják az intézményeknek olyan megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve hatékony beszámolási és számviteli eljárások alkalmazását, amelyek alkalmasak a vegyes tevékenységű holdingtársaság anyavállalattal, illetve annak leányvállalataival lebonyolított ügyletek meghatározására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére. Az illetékes hatóságok előírják továbbá, hogy az intézmények beszámoljanak az ezekkel a vállalkozásokkal lebonyolított jelentős ügyletekről, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 383. cikkében említett kivétellel. Ezeket az eljárásokat és jelentős ügyleteket az illetékes hatóságok felügyelik.

Amennyiben ezek a csoporton belül ügyletek veszélyeztetik az intézmény pénzügyi helyzetét, az intézmény felügyeletéért felelős illetékes hatóság megteszi a megfelelő intézkedéseket.

118. cikk

Információcsere

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy elhárítsák azon – az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó vállalkozások, vegyes tevékenységű holdingtársaságok és leányvállalataik, illetve a 114. cikk alá tartozó leányvállalatok közötti – olyan információk cseréjének jogi akadályait, amelyek a 3. fejezetnek, a 105–114. cikknek és e cikknek megfelelően a felügyelet szempontjából jelentősek.
- (2) Amennyiben az anyavállalat és annak bármelyik leányvállalata, amely intézmény, különböző tagállamokban található, az egyes tagállamok illetékes hatóságai közlik

egymással az összes fontos információt, amely lehetővé teszi vagy segíti az összevont alapú felügyelet gyakorlását.

Amennyiben annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben az anyavállalat található, a 106. cikk értelmében maguk nem gyakorolnak összevont alapú felügyeletet, az ilyen felügyeletért felelős illetékes hatóságok megkereshetik őket, hogy kérjék be az anyavállalattól azokat az információkat, amelyek az összevont alapú felügyelet szempontjából jelentőséggel bírnak, és továbbítsák ezeket a megkereső hatóságokhoz.

- (3) A tagállamok engedélyezik illetékes hatóságaik között a (2) bekezdésben említett információk cseréjét, azzal a feltétellel, hogy a pénzügyi holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok, pénzügyi intézmények vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások esetében az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmi esetre sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek felügyeleti feladatokat ellátni ezekkel az önálló intézményekkel vagy vállalkozásokkal kapcsolatban.

A tagállamok hasonlóképpen engedélyezik illetékes hatóságaiknak a 116. cikkben említett információk cseréjét azzal a feltétellel, hogy az információk összegyűjtése vagy birtoklása semmilyen módon sem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságoknak felügyeleti feladatokat kell ellátniuk a vegyes tevékenységű holdingtársaságok és olyan leányvállalataik esetében, amelyek nem hitelintézetek, vagy a 114. cikk (3) bekezdésének hatálya alá tartozó leányvállalatokkal kapcsolatban.

119. cikk

Együttműködés

- (1) Amennyiben egy intézmény, pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes tevékenységű holdingtársaság egy vagy több olyan leányvállalatot ellenőriz, amely biztosító vagy egyéb engedélyköteles befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, az illetékes hatóságok és a biztosítási vállalkozások, valamint a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások felügyeletének közfeladatával megbízott hatóságok szorosan együttműködnek egymással. Saját feladatkörük sérelme nélkül, e hatóságok egymás rendelkezésére bocsátanak minden olyan információt, amely feltehetőleg egyszerűsíti munkájukat, és lehetővé teszi az általuk felügyelt vállalkozások tevékenységének és átfogó pénzügyi helyzetének felügyeletét.
- (2) Az összevont alapú felügyelet, és különösen az illetékes hatóságok közötti, ezen irányelvben szabályozott információcsere keretében kapott információkra a hitelintézetek esetében az 1. fejezet 2. szakaszában, befektetési vállalkozások esetében a 2004/39/EK irányelvben meghatározott szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.
- (3) Az összevont alapú felügyeletért felelős illetékes hatóságok listákat készítenek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 10. cikkében említett pénzügyi

holdingtársaságokról vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságokról. Ezeket a listákat közlik a többi tagállam illetékes hatóságaival, az EBH-val és a Bizottsággal.

120. cikk

Szankciók

A VII. cím 1. fejezete IV. szakaszának megfelelően a tagállamok biztosítják, hogy az észlelt jogsértések vagy azok okainak megszüntetését célzó szankciókat vagy intézkedéseket lehessen alkalmazni azokkal a pénzügyi holdingtársaságokkal, vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal és vegyes tevékenységű holdingtársaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben, amelyek vagy akik megsértik a 3. fejezet végrehajtása céljából hozott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket.

121. cikk

Harmadik országbeli összevont felügyelet egyenértékűségének értékelése

- (1) Amennyiben egy intézmény, amelynek az anyavállalata olyan intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája harmadik országban található, nem tartozik a 106. cikk szerinti összevont felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy az intézményt olyan összevont felügyelet hatálya alá vonták-e egy harmadik országbeli illetékes hatóság, amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított elveknek és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet első része II. címe 2. fejezete követelményeinek megfelelő összevont felügyelettel.

Az ellenőrzést az anyavállalat, illetve az Unióban engedélyezett szabályozott vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésére azon illetékes hatóság végzi el, amely a (3) bekezdés alkalmazása esetén felelős lenne az összevont felügyelet ellátásáért. Az illetékes hatóság konzultációt folytat az egyéb érintett illetékes hatóságokkal.

- (2) A Bizottság felkérheti az európai bankbizottságot, hogy általános iránymutatással szolgáljon arról, hogy a harmadik országbeli illetékes hatóságok által gyakorolt összevont felügyelet várhatóan eléri-e az összevont felügyeletre vonatkozóan az e fejezetben meghatározott célkitűzéseket olyan intézmények tekintetében, amelyek anyavállalatának központi irodája harmadik országban található. A bizottság folyamatosan felülvizsgálja az ilyen iránymutatásokat, és figyelembe veszi az ilyen illetékes hatóságok által alkalmazott összevont felügyeleti eljárásokban bekövetkező változásokat. Az említett feladatok ellátásában az EBH segíti a Bizottságot és az európai bankbizottságot, beleértve annak megítélését is, hogy szükség van-e a szóban forgó iránymutatások naprakészé tételére.

Az (1) bekezdés első albekezdésében említett ellenőrzést végző illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen iránymutatásokat. E célból az illetékes hatóság határozathozatal előtt konzultációt folytat az EBH-val.

- (3) Ilyen egyenértékű felügyelet hiányában a tagállamok analógia alapján alkalmazzák az intézményre ezen irányelv és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet

rendelkezéseit vagy engedélyezhetik illetékes hatóságaik részére olyan egyéb megfelelő felügyeleti technikák alkalmazását, amelyek alkalmasak az intézmények összevont alapú felügyeletével kapcsolatos célkitűzések megvalósítására.

Ezeket a felügyeleti technikákat a többi érintett illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően egyeztetni kell azzal az illetékes hatósággal, amely felelős lenne az összevont felügyelet ellátásáért.

Az illetékes hatóságok előírhatják többek között az Unión belül központi irodával rendelkező pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létesítését, és alkalmazhatják az összevont felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket az illető pénzügyi holdingtársaság konszolidált helyzetének, vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság intézményeinek konszolidált helyzete tekintetében is.

A felügyeleti technikákat úgy kell kialakítani, hogy biztosítsák az e fejezetben az összevont felügyeletre vonatkozóan meghatározott célkitűzések elérését, és azokat közölni kell a többi érintett illetékes hatósággal, az EBH-val, valamint a Bizottsággal.

4. fejezet

Tőkepufferek

I. SZAKASZ

TŐKEMEGŐRZÉSI PUFFEREK ÉS ANTICIKLIKUS TŐKEPUFFEREK

122. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

- (1) „tőkemegőrzési puffer”: az intézmény által a 123. cikknek megfelelően fenntartandó szavatolótőke;
- (2) „kombinált tartalékkövetelmény”: a tőkemegőrzési pufferre vonatkozó követelmény teljesítéséhez szükséges összes elsődleges alapvető tőke, kibővítve egy intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferrel, ha több mint a kockázattal súlyozott eszközök 0%-a;
- (3) „anticiklikus pufferráta”: az intézmények által az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához használandó ráta, amelynek meghatározása a 126. vagy 127. cikknek megfelelően, vagy egy érintett harmadik országbeli hatóság által történik (esettől függően);
- (4) „belföldön engedélyezett intézmény”: abban a tagállamban engedélyezett intézmény, amelyért egy külön kijelölt hatóság felelős;

- (5) „intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer”: az intézmény által a 124. cikknek megfelelően fenntartandó szavatolótőke.

123. cikk

Tőkemegőrzési puffer fenntartására irányuló követelmény

- (1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke által előírt szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez fenntartott elsődleges alapvető tőkén felül tartsanak fenn elsődleges alapvető tőkéből álló tőkemegőrzési puffert, amely egyenlő az említett rendelet 87. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első része II. címének megfelelően egyéni vagy összevont alapon – számított teljes kockázati kitettséjük összegének 2,5%-ával.
- (2) Az intézmények nem használhatják az (1) bekezdés szerinti követelmény teljesítéséhez fenntartott elsődleges alapvető tőkét a 100. cikk alapján előírt követelmények teljesítéséhez.
- (3) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az (1) bekezdés szerinti követelményt, a 131. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott felosztási korlátozásokat kell rá alkalmazni.

124. cikk

Intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer fenntartására irányuló követelmény

- (1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy a 130. cikknek megfelelően kiszámított intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffert tartsanak fenn.
- (2) Az intézményeknek az (1) bekezdésben előírt követelményt elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteniük, amely kiegészíti a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke által előírt szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez, a 123. cikk szerinti tőkemegőrzési puffer fenntartására irányuló követelmény teljesítéséhez és a 100. cikk alapján előírt követelmények teljesítéséhez fenntartott elsődleges alapvető tőkét.
- (3) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az (1) bekezdés szerinti követelményt, a 131. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott felosztási korlátozásokat kell rá alkalmazni.

II. SZAKASZ

ANTICIKLIKUS TŐKEPUFFEREK MEGHATÁROZÁSA ÉS KISZÁMÍTÁSA

125. cikk

ERKT-iránymutatás az anticiklikus pufferráták meghatározásához

- (1) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően ajánlások útján iránymutatást adhat a tagállamok által a 126. cikk (1) bekezdése alapján kijelölt hatóságoknak az anticiklikus pufferráták meghatározásáról, beleértve a következőket:

- a) a kijelölt hatóságoknak a megfelelő anticiklikus pufferráta megítéléséhez útmutatást adó elvek, amelyek biztosítják, hogy a hatóságok megalapozott megközelítést fogadjanak el a lényeges makrogazdasági ciklusokkal kapcsolatban, és előmozdítják a megbízható és következetes döntéshozatalt;
  - b) iránymutatás:
    - i. a hitel/GDP arány hosszú távú trendjétől való eltérés méréséhez és kiszámításához;
    - ii. a 126. cikk (2) bekezdése által előírt irányadó puffer kiszámításához;
  - c) iránymutatás olyan változókról, amelyek jelzik vagy jelezhetik rendszerszintű kockázat kialakulását a pénzügyi rendszerben, és egyéb lényeges tényezőkről, amelyek tájékoztatásul szolgálhatnak a kijelölt hatóságoknak a megfelelő anticiklikus pufferrátáról a 126. cikk szerint hozott döntéseikhez;
  - d) iránymutatás olyan változókról, amelyek jelzik, ha a puffert csökkenteni kell vagy teljesen fel kell szabadítani.
- (2) Az ERKT, ha az (1) bekezdésnek megfelelően ajánlást bocsátott ki, azt az ezen irányelv alapján a pufferek meghatározása terén szerzett tapasztalat, vagy nemzetközileg egyeztetett gyakorlatok terén mutatkozó fejlemények fényében – szükség esetén – felülvizsgálja és frissíti.

126. cikk
Anticiklikus pufferráták meghatározása

- (1) Minden tagállam kijelöl egy hatóságot (a továbbiakban: a kijelölt hatóság), amely felelős az adott tagállamban az anticiklikus pufferráta meghatározásáért.
- (2) Az egyes kijelölt hatóságok negyedévente irányadó puffert számítanak ki, amely referenciaként szolgál számukra az anticiklikus pufferráta (3) bekezdésnek megfelelő meghatározásának mérlegeléséhez. Az irányadó puffer a hitel/GDP arány hosszú távú trendjétől való eltéréseken alapul, figyelembe véve:
  - a) az adott joghatóságon belül a hitelszintek növekedését, és különösen az adott tagállamban nyújtott hitelek GDP-hez viszonyított arányának változását;
  - b) az ERKT által a 125. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően fenntartott aktuális iránymutatást.
- (3) Minden kijelölt hatóság negyedévente értékeli és meghatározza tagállamában a megfelelő anticiklikus pufferrátát, és ennek során figyelembe veszi:
  - a) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffert;
  - b) az ERKT által a 125. cikk (1) bekezdése a), c) és d) pontjának megfelelően fenntartott aktuális iránymutatást és az ERKT által a (9) bekezdés alapján kibocsátott ajánlást; és

c) bármely egyéb változót, amelyet a kijelölt hatóság lényegesnek ítél.

- (4) A (3) bekezdés c) pontjában említett változók magukban foglalhatnak strukturális változókat és a banki ágazat meghatározott kockázati tényezőknél való kitétséget, vagy a pénzügyi stabilitás kockázataihoz kapcsolódó bármely más tényezőt.

Ha a kijelölt hatóság az anticiklikus pufferráta meghatározása során figyelembe veszi a c) pontban említett változókat, és a meghatározott pufferráta alacsonyabb lett volna, ha a c) pontban említett változókat nem veszi figyelembe, a kijelölt hatóság értesíti az EBH-t és az ESRB-t. Az EBH és az ERKT értékeli, hogy a pufferráta alapjául szolgáló változók a pénzügyi stabilitást veszélyeztető kockázatokhoz kapcsolódnak-e, és hogy a pufferrátának az említett változók figyelembevételével történő meghatározása összhangban van-e a pénzügyi szolgáltatások belső piacának alapelveivel, amelyek a pénzügyi szolgáltatások területének uniós jogi szabályozásában tükröződnek.

A (3) bekezdéstől eltérve a kijelölt hatóság csak évente vizsgálja felül az anticiklikus pufferrátának a (3) bekezdés c) pontjában említett egyéb változókon alapuló részét. A másik tagállamban letelepedett intézmények nem veszik figyelembe ezt a részt az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításának céljából.

- (5) Az adott tagállamban hitelkockázati kitétséggel rendelkező intézményekhez tartozó, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatkitétség-összeg százalékában kifejezett anticiklikus pufferrátának 0% és 2,5% között kell lennie, 0,25 százalékpontos lépésekben vagy a 0,25 százalékpont többszöröseiben kalibrálva. Ha a (3) bekezdésben meghatározott megfontolások fényében indokolt, a kijelölt hatóság a 130. cikk (3) bekezdésében megállapított célra meghatározhat a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatkitétség-összeg 2,5%-át meghaladó anticiklikus pufferrátát.
- (6) Ha a kijelölt hatóság első alkalommal határoz meg nulla feletti anticiklikus pufferrátát, vagy ha ezután a kijelölt hatóság megemeli az irányadó anticiklikus pufferrátát, határoznia kell arról az időpontról is, amelytől kezdve az intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt rátát. Az időpont nem lehet később a megemelt pufferráta (8) bekezdéssel összhangban történő bejelentésének időpontját követő 12 hónapnál. Ha az időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a megemelt pufferráta bejelentését, a rövidebb alkalmazási határidőt kivételes körülményekkel kell indokolni.
- (7) Ha a kijelölt hatóság csökkenti a hatályos anticiklikus pufferrátát, függetlenül attól, hogy nullára csökken vagy sem, meg kell határoznia egy indikatív időszakot is, amely során nem várható a puffer emelése. Mindazonáltal az indikatív időszak nem köti a kijelölt hatóságot.
- (8) Minden kijelölt hatóság a weboldalán való közzététel útján jelenti be a negyedévre meghatározott anticiklikus pufferrátát. A bejelentésnek legalább a következő információkat tartalmaznia kell:

a) az alkalmazandó anticiklikus pufferráta;

- b) a vonatkozó hitel/GDP arány és a hosszú távú trendtől való eltérése;
- c) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffer;
- d) a pufferráta indoklása, többek között az irányadó pufferben figyelembe vett változókon kívüli olyan változókra való hivatkozással, amelyeket a kijelölt hatóság a (3) bekezdés c) pontjának megfelelően figyelembe vett az anticiklikus pufferráta meghatározásakor;
- e) ha a pufferráta emelkedik, az az időpont, amelytől kezdve az intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;
- f) ha az e) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi az ezen bekezdés szerinti bejelentés időpontját, hivatkozás a rövidebb alkalmazási határidőt indokoló kivételes körülményekre;
- g) ha a pufferráta csökken, az indikatív időszak, amely során nem várható a pufferráta emelése, valamint az időszak indoklása.;
- h) ha a kijelölt hatóság figyelembe vette a (3) bekezdés c) pontjában említett változókat, a pufferráta azokhoz a változókhoz kapcsolódó összegének megjelölése.

A kijelölt hatóságok minden ésszerű lépést megtesznek a bejelentés időzítésének koordinálására.

A kijelölt hatóságok az anticiklikus pufferráta minden negyedéves meghatározását és az a)–g) pontban meghatározott információkat bejelentik az ERKT-nak. Az ERKT weboldalán közzéteszi az összes bejelentett pufferrátát és a kapcsolódó információkat.

- (9) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően ajánlásokat bocsáthat ki az anticiklikus pufferráta negyedéves meghatározásáról egy adott tagállamban, vagy adott esetben több tagállamban.

127. cikk

A 2,5%-ot meghaladó anticiklikus pufferráta elismerése

- (1) Ha a kijelölt hatóság a 126. cikk (5) cikkének megfelelően, vagy egy érintett harmadik országbeli hatóság a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatikitetség-összeg 2,5%-át meghaladó anticiklikus pufferrátát határozott meg, a többi kijelölt hatóság elismerheti ezt a pufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények által intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához való használata céljából.
- (2) Ha valamely kijelölt hatóság az (1) bekezdésnek megfelelően elismeri a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatikitetség-összeg 2,5%-át meghaladó anticiklikus pufferrátát, az elismerést bejelenti a weboldalán. A bejelentésnek legalább a következő információkat tartalmaznia kell:

- a) az alkalmazandó anticiklikus pufferráta;
- b) a tagállam, amelyre alkalmazandó;
- c) ha a pufferráta emelkedik, az időpont, amelytől kezdve a kijelölt hatóság tagállamában engedélyezett intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;
- d) ha a c) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi az ezen bekezdés szerinti bejelentés időpontját, hivatkozás a rövidebb alkalmazási határidőt indokoló kivételes körülményekre.

128. cikk

Harmadik országbeli anticiklikus pufferrátákra vonatkozó ERKT-ajánlás

az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően ajánlást bocsáthat ki kijelölt hatóságok számára az adott harmadik országnak való kitettségre vonatkozó megfelelő anticiklikus pufferrátákhoz, ha:

- a) egy olyan harmadik ország vonatkozásában, amelyhez kapcsolódóan egy vagy több uniós intézménynek van hitelkockázati kitettsége, az érintett harmadik országbeli hatóság (a továbbiakban: az érintett harmadik országbeli hatóság) nem határozott meg és nem tett közzé anticiklikus pufferrátát;
- b) az ERKT úgy véli, hogy a harmadik ország vonatkozásában az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott és közzétett anticiklikus pufferráta nem elegendő ahhoz, hogy az uniós intézményeket megfelelően megvédje az adott országbeli túlzott hitelnövekedés kockázatától, vagy a kijelölt hatóság értesíti az ERKT-t, hogy véleménye szerint az említett pufferráta elégtelen erre a célra.

129. cikk

Kijelölt hatóságok harmadik országbeli anticiklikus pufferrátákra vonatkozó határozatai

- (1) Ez a cikk alkalmazandó tekintet nélkül arra, hogy az ERKT a 128. cikkben említettek szerint kibocsátott-e ajánlást a kijelölt hatóságok számára.
- (2) A 128. cikk a) pontjában említett körülmények között a kijelölt hatóságok meghatározhatják az anticiklikus pufferrátát, amelyet a belföldön engedélyezett intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell.
- (3) Ha egy harmadik ország vonatkozásában az érintett harmadik országbeli hatóság anticiklikus pufferrátát határozott meg és tett közzé, a kijelölt hatóság ezen harmadik ország vonatkozásában eltérő pufferrátát határozhat meg a belföldön engedélyezett intézmények által intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához való használat céljára, ha ésszerűen úgy ítélik meg, hogy az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott pufferráta nem elegendő ahhoz, hogy megfelelően megvédje az említett intézményeket az adott országbeli túlzott hitelnövekedés kockázatától.

A kijelölt hatóság az első albekezdés szerinti hatáskör gyakorlása során nem határozhat meg az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott szintnél alacsonyabb anticiklikus pufferrátát, kivéve ha az említett pufferrátát meghaladja az adott harmadik országban hitelkockázati kitettséggel rendelkező intézményeknek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatkitettőség-összege százalékában kifejezett anticiklikus pufferrátának a 2,5%-át.

- (4) Ha egy érintett harmadik országbeli hatóság egy harmadik ország vonatkozásában a (2) vagy a (3) bekezdés alapján olyan anticiklikus pufferrátát határoz meg, amely megnöveli a meglévő alkalmazandó anticiklikus pufferrátát, határoznia kell arról az időpontról, amelytől kezdve a belföldön engedélyezett intézményeknek alkalmazniuk kell az említett tartalékrátát intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához. Az időpontnak legkésőbb 12 hónappal kell követnie a pufferrátát (5) bekezdéssel összhangban történő bejelentésének időpontját. Ha az időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a meghatározás bejelentését, a rövidebb alkalmazási határidőt kivételes körülményekkel kell indokolni.
- (5) A kijelölt hatóságok a harmadik országra vonatkozóan a (2) vagy (3) bekezdés alapján meghatározott anticiklikus pufferrátákat közzéteszik weboldalukon, a következő információval együtt:
  - a) az anticiklikus pufferrátát és a harmadik országot, amelyre alkalmazandó;
  - b) a pufferrátát indoklása;
  - c) ha a pufferrátát első alkalommal határozzák meg nulla felett vagy emelik, az időpont, amelytől kezdve az intézményeknek intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;
  - d) ha a c) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi a meghatározás ezen bekezdés szerinti bejelentésének időpontját, hivatkozás a rövidebb alkalmazási határidőt indokoló kivételes körülményekre.

130. cikk

Az intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer kiszámítása

- (1) Az intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer azon anticiklikus pufferráták súlyozott átlagából áll, amelyek abban a joghatóságban alkalmazandók, ahol az intézmény lényeges hitelkockázati kitettségei elhelyezkednek, vagy amelyeket a 129. cikk (2) vagy (3) bekezdése értelmében e cikk céljára alkalmazni kell.

A tagállamok az első albekezdésben említett súlyozott átlag kiszámítása érdekében előírják az intézmények számára, hogy minden egyes alkalmazandó anticiklikus pufferrátára alkalmazzák a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet harmadik része II. címének megfelelően meghatározott, a kérdéses területen lévő lényeges hitelkockázati kitettségekhez kapcsolódó hitelkockázatra vonatkozó teljes szavatoló-tőke-követelményüket, elosztva az összes lényeges hitelkockázati kitettőségükhöz kapcsolódó hitelkockázatra vonatkozó teljes szavatoló-tőke-követelményükkel.

- (2) Ha a kijelölt hatóság a 126. cikk (5) bekezdésének megfelelően a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatikitettség-összeg 2,5%-át meghaladó anticiklikus pufferrátát határoz meg, a tagállamok biztosítják, hogy a következő pufferráták legyenek alkalmazandók a szóban forgó kijelölt hatóság tagállamában (a továbbiakban: az A. tagállam) elhelyezkedő lényeges hitelkockázati kitétségekre az (1) bekezdésben előírt számítás céljára, ideértve adott esetben a szóban forgó intézményhez kapcsolódó konszolidált tőkeelem kiszámítását:
- a) a belföldön engedélyezett intézmények az említett, a teljes kockázatikitettség-összeg 2,5%-át meghaladó pufferrátát alkalmazzák;
  - b) a másik tagállamban engedélyezett intézmények a teljes kockázatikitettség-összeg 2,5%-ának megfelelő anticiklikus pufferrátát alkalmaznak, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, nem ismerte el a 2,5%-ot meghaladó pufferrátát a 127. cikk (1) bekezdésének megfelelően;
  - c) a másik tagállamban engedélyezett intézmények az A. tagállam kijelölt hatósága által meghatározott anticiklikus pufferrátát alkalmazzák, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, elismerte az említett pufferrátát a 127. cikknek megfelelően.
- (3) Ha egy harmadik ország vonatkozásában az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott anticiklikus pufferrátája meghaladja a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésében említett teljes kockázatikitettség-összeg 2,5%-át, a tagállamok biztosítják, hogy a következő pufferráták legyenek alkalmazandók a szóban forgó harmadik országban elhelyezkedő lényeges hitelkockázati kitétségekre az (1) bekezdésben előírt számítás céljára, ideértve adott esetben a szóban forgó intézményhez kapcsolódó konszolidált tőkeelem kiszámítását:
- a) az intézmények a teljes kockázatikitettség-összeg 2,5%-ának megfelelő anticiklikus pufferrátát alkalmaznak, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, nem ismerte el a 2,5%-ot meghaladó pufferrátát a 127. cikk (1) bekezdésének megfelelően;
  - b) az intézmények az érintett harmadik országbeli hatóság által meghatározott anticiklikus pufferrátát alkalmazzák, ha annak a tagállamnak a kijelölt hatósága, ahol engedélyt kaptak, elismerte az említett pufferrátát a 127. cikknek megfelelően.
- (4) A lényeges hitelkockázati kitétségek minden olyan kitétségi osztályt tartalmaznak – a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 107. cikkének a), b), d), e) és f) pontjában említettek kivételével –, amely a következők hatálya alá tartozik:
- a) az említett rendelet harmadik részének II. címe szerinti, hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény,
  - b) ha a kitétség a kereskedési könyvben szerepel, az említett rendelet harmadik része IV. címének 2. fejezete szerinti, egyedi kockázatra, vagy az említett

rendelet harmadik része IV. címének 5. fejezete szerinti járulékos nemteljesítési és migrációs kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény,

- c) ha a kitettség értékpapírosítás, az említett rendelet harmadik része II. címének 5b. fejezete szerinti szavatolótőke-követelmények;
- (5) Az intézmények a lényeges hitelkockázati kitettség földrajzi elhelyezkedését a (6) bekezdésnek megfelelően elfogadott szabályozástechnikai standardok alapján azonosítják.
- (6) Az (1) bekezdésben előírt számítás céljára:
- a) az adott tagállamra vonatkozó anticiklikus pufferráta a 126. cikk (8) bekezdése e) pontjának megfelelően, vagy ha a határozat hatására emelkedik a pufferráta, a 127. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően közzétett információban meghatározott időponttól kezdve alkalmazandó;
- b) figyelemmel a c) pontra, a harmadik országra vonatkozó anticiklikus pufferráta 12 hónappal azt az időpontot követően alkalmazandó, amikor az érintett harmadik országbeli hatóság bejelentette a pufferráta változását, tekintet nélkül arra, hogy az említett hatóság előírja-e az adott harmadik országban létesített intézmények számára, hogy a módosított pufferrátát rövidebb idő elteltével alkalmazzák, ha a határozat hatására emelkedik a pufferráta;
- c) ha az intézmény székhelye szerinti tagállam kijelölt hatósága egy harmadik ország vonatkozásában a 129. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján meghatározza az anticiklikus pufferrátát, vagy a 127. cikk alapján elismeri a harmadik országra vonatkozó anticiklikus pufferrátát, az említett tartalékráta a 129. cikk (5) bekezdése c) pontjának megfelelően, vagy ha a határozat hatására emelkedik a pufferráta, a 127. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően közzétett információban meghatározott időponttól kezdve alkalmazandó;
- d) az anticiklikus pufferráta azonnal alkalmazandó, ha a határozat hatására csökken a pufferráta.

A b) pont alkalmazásában a harmadik országra vonatkozó anticiklikus pufferráta változását abban az időpontban kell bejelentettnek tekinteni, amikor az érintett harmadik országbeli hatóság az alkalmazandó nemzeti szabályoknak megfelelően azt közzéteszi.

- (7) Az EBH szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki az (5) bekezdésben említett lényeges hitelkockázati kitettségek földrajzi elhelyezkedésének azonosítására szolgáló módszer meghatározásának céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

III. SZAKASZ TŐKEMEGŐRZÉSI INTÉZKEDÉSEK

131. cikk Felosztások korlátozása

- (1) A tagállamok megtiltják a kombinált tartalékkövetelményt teljesítő intézmények számára, hogy az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódóan olyan mértékű felosztást végezzenek, amely elsődleges alapvető tőkájüket a kombinált tartalékkövetelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.
- (2) A tagállamok előírják a kombinált tartalékkövetelményt nem teljesítő intézmények számára, hogy a (4) bekezdéssel összhangban számítsák ki a maximálisan felosztható összeget (Maximum Distributable Amount – MDA).

Ha az első albekezdés alkalmazandó, a tagállamok minden ilyen intézménynek megtiltják, hogy az MDA kiszámítása előtt megtegye a következő intézkedések bármelyikét:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó felosztás végrehajtása;
  - b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség létrehozása, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált tartalékkövetelményt;
  - c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.
- (3) Amíg egy intézmény nem teljesíti vagy lépi túl kombinált tartalékkövetelményét, a tagállamok megtiltják neki a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított MDA-t meghaladó, a (2) bekezdés a)–c) pontjában említett bármely intézkedéssel történő felosztást.
  - (4) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy az MDA kiszámításához az a) pontnak megfelelően kiszámított összeget szorozzák meg a b) ponttal összhangban meghatározott tényezővel. Az MDA-t csökkenteni kell a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekkel.

- a) A megszorozandó összeg a következőkből tevődik össze:
  - i. a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 24. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, amely a nyereségfelosztásra vonatkozó legutóbbi határozat vagy a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések óta termelődött;

plusz

- ii. a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 24. cikke (4) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő

év végi nyereség, amely a nyereségfelosztásra vonatkozó legutóbbi határozat vagy a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések óta termelődött;

mínusz

iii. az i. és ii. pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

b) A tényezőt a következőképp kell meghatározni:

i. ha a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti, az említett rendelet 87. cikke (3) bekezdése értelmében a teljes kockázatitetség-összeg százalékában kifejezett szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált tartalékkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisén belül van, a tényező 0;

ii. ii. ha a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti, az említett rendelet 87. cikke (3) bekezdése értelmében a teljes kockázatitetség-összeg százalékában kifejezett szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált tartalékkövetelmény második kvartilisén belül van, a tényező 0,2;

iii. ha a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti, az említett rendelet 87. cikke (3) bekezdése értelmében a teljes kockázatitetség-összeg százalékában kifejezett szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált tartalékkövetelmény harmadik kvartilisén belül van, a tényező 0,4;

iv. ha a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti, az említett rendelet 87. cikke (3) bekezdése értelmében a teljes kockázatitetség-összeg százalékában kifejezett szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált tartalékkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisén belül van, a tényező 0,6.

A kombinált tartalékkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{a kvartilis alsó határa} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{a kvartilis felső határa} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

az „ISCCB” az intézményspecifikus anticiklikus tőketartalék, a „Qn” pedig az érintett kvartilis sorszáma.

- (5) Az ebben a cikkben meghatározott korlátozások csak olyan kifizetésekre alkalmazandók, amelyek eredményeként csökken az elsődleges alapvető tőke, vagy csökken a nyereség, és ha a kifizetés felfüggesztése vagy elmaradása nem jelent nemteljesítést vagy olyan körülményt, amely alapján eljárás indulhat az intézményre alkalmazandó fizetéseképtelenségi szabályozás keretében.
- (6) Ha valamely intézmény nem teljesíti a kombinált tartalékkövetelményt és felosztható nyereségének bármely részét fel kívánja osztani vagy meg akar tenni a (2) bekezdés a)–c) pontjában említett valamely intézkedést, értesíti az illetékes hatóságot és rendelkezésre bocsátja a következő információt:
- a) az intézmény által fenntartott tőke összege, az alábbi bontásban:
    - i. elsődleges alapvető tőke,
    - ii. kiegészítő alapvető tőke,
    - iii. másodlagos tőke;
  - b) évközi és év végi nyereségének összege;
  - c) a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított MDA;
  - d) az általa a következők céljából elosztani kívánt felosztható nyereség összege:
    - i. osztalékfizetések,
    - ii. részvény-visszavásárlások,
    - iii. kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések,
    - iv. változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetése, új fizetési kötelezettség létrehozása révén, vagy kifizetés olyan fizetési kötelezettség alapján, amely olyan időpontban jött létre, amikor az intézmény nem teljesítette kombinált tartalékkövetelményét.
- (7) Az intézmények rendszereket tartanak fenn annak biztosítására, hogy a felosztható nyereség és az MDA kiszámítása pontosan történjen, és kérésre képesnek kell lenniük a pontosság bizonyítására az illetékes hatóság felé.
- (8) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó felosztás a következőket foglalja magában:
- a) készpénzosztalék kifizetése;
  - b) teljesen vagy részben kifizetett bónuszrészvények vagy a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 24. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett egyéb tőkeinstrumentumok felosztása;

- c) egy intézmény által saját részvényeinek vagy az említett rendelet 24. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett egyéb tőkeinstrumentumoknak a visszaváltása vagy megvásárlása;
- d) az említett rendelet 24. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban befizetett összegek visszafizetése;
- e) az említett rendelet 24. cikke (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett elemek felosztása.

132. cikk
Tőkemegőrzési terv

- (1) Ha egy intézmény nem teljesíti kombinált tartalékkövetelményét, tőkemegőrzési tervet kell készítenie és be kell nyújtania az illetékes hatósághoz legkésőbb 5 munkanappal azt követően, hogy megállapította, hogy nem teljesíti az említett követelményt.
- (2) A tőkemegőrzési terv a következőket tartalmazza:
  - a) a jövedelem és kiadás becslése és a mérleg előrejelzése;
  - b) intézkedések az intézmény tőkemegfelelési mutatóinak növelésére;
  - c) a szavatolótőke emelésére vonatkozó terv és ütemezés a kombinált tartalékkövetelmény teljes mértékű teljesítése céljával;
  - d) az illetékes hatóság által a (3) bekezdésben előírt értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítélt egyéb információ.
- (3) Az illetékes hatóság értékeli a tőkemegőrzési tervet, és csak akkor hagyja jóvá, ha úgy véli, hogy a terv végrehajtása esetén valószínűsíthetően elegendő tőkét őriz meg vagy teremt ahhoz, hogy lehetővé váljon az intézmény számára a kombinált tartalékkövetelményének teljes mértékű teljesítése, az illetékes hatóság által megfelelőnek tartott időtartamon belül.
- (4) Ha az illetékes hatóság nem hagyja jóvá a tőkemegőrzési tervet a (3) bekezdésnek megfelelően, meghozza az egyik vagy mindkét következő intézkedést:
  - a) előírja az intézmény számára, hogy meghatározott időtartamon belül emelje meghatározott szintre szavatolótőkét;
  - b) gyakorolja a 99. cikk szerinti hatáskörét, hogy a 131. cikk által előírtnál szigorúbb felosztási korlátozásokat vezessen be.

VIII. cím

Illetékes hatóságok általi nyilvánosságra hozatal

133. cikk

Általános követelmények

- (1) Az illetékes hatóságok közzéteszik a következő információkat:
- a) a prudenciális szabályozás terén a tagállamukban elfogadott jogszabályok, rendeletek, közigazgatási előírások és általános útmutatások szövege;
  - b) az uniós jogszabályokban biztosított választási lehetőségek és mérlegelési jogkör gyakorlásának módja;
  - c) a 92. cikkben említett felülvizsgálat és értékelés során az általuk alkalmazott általános kritériumok és módszertanok;
  - d) az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában meghatározott rendelkezések és a 2004/39/EK irányelv 54. és 58. cikkének sérelme nélkül összesített statisztikai adatok a prudenciális keretszabályozás végrehajtásának kulcsfontosságú vetületeiről valamennyi tagállamban, beleértve a 99. cikknek megfelelően hozott felügyeleti intézkedések számát és jellegét.
- (2) Az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a különböző tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazott módszereket értékelhető módon össze lehessen hasonlítani. Az információkat közös formátumot követve kell nyilvánosságra hozni, és rendszeresen kell frissíteni. Az információknak egy egységes elektronikus elérési helyről hozzáférhetőnek kell lenniük.
- (3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben felsorolt információk formátumának, szerkezetének, tartalmának és éves közzétételi időpontjának meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

Egyedi nyilvánosságra hozatali követelmények

- (1) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet hatodik részének alkalmazásában az illetékes hatóságok közzéteszik a következő információkat:
- a) a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 394. cikkének való megfelelés vizsgálata céljából elfogadott általános kritériumok és módszerek;
  - b) a VII. cím 1. fejezetének II. szakaszában megállapított rendelkezések sérelme nélkül, a felügyeleti felülvizsgálat eredményének összefoglaló leírása, valamint az éves alapon megállapított, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 394. cikkének való meg nem felelés esetén hozott intézkedések leírása.
- (2) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőséggel élő tagállamok illetékes hatósága közzéteszi a következőket:
- a) azok a kritériumok, amelyek szerint megállapítja, hogy a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek visszafizetésének fizikai, gyakorlati vagy jogi akadálya nincs, és várhatóan nem is lesz;
  - b) a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő anyavállalat intézmények száma, valamint azoké, amelyeknek van leányvállalata harmadik országban;
  - c) minden tagállamban összesítve:
    - i. az említett rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő tagállami anyavállalat intézmények összevont alapon számított szavatolótőkájének teljes összege, amelyet harmadik országokban lévő leányvállalatokban tartanak;
    - ii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, az említett rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő tagállami anyavállalat intézmények összevont alapon számított összes szavatolótőkájének százalékos aránya;
    - iii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő tagállami anyavállalat intézményeknek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke szerint előírt összevont alapú teljes szavatolótőkájének százalékos aránya.
- (3) A(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőséggel élő illetékes hatóság közzéteszi a következők mindegyikét:

- a) az általa annak megállapítására alkalmazott kritériumok, hogy a szavatolótőke haladéktalan transzferálásának vagy a kötelezettségek visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincsen és nem várható;
- b) a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő anyavállalat intézmények száma, valamint azoké, amelyeknek van leányvállalata harmadik országban;
- c) a tagállamban összesítve:
  - i. a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő anyavállalat intézmények szavatolótőkéjének teljes összege, amelyet harmadik országokban lévő leányvállalatokban tartanak;
  - ii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő anyavállalat intézmények teljes szavatolótőkéjének százalékos aránya;
  - iii. a harmadik országokban lévő leányvállalatoknál lévő szavatolótőke által megtestesített, a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott mérlegelési lehetőségben részesülő anyavállalat intézményeknek a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke szerint előírt teljes szavatolótőkéjének százalékos aránya.

IX. cím

Felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok

135. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 138. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) a 4. cikkben és a 122. cikkben említett meghatározások egyértelműbbé tétele ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;
- b) a 4. cikkben és a 122. cikkben említett meghatározások egyértelműbbé tétele az ezen irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében;
- c) a terminológia egységesítése és a 4. cikkben említett fogalommeghatározások átalakítása az intézményekről és a kapcsolódó kérdésekről szóló későbbi jogi aktusokkal összhangban;
- d) a 33. és 34. cikkben említett és ezen irányelv I. mellékletében meghatározott lista tartalmának kibővítése vagy az abban alkalmazott terminológia kiigazítása, a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele céljából;
- e) az 51. cikkben felsorolt területek, amelyeken az illetékes hatóságoknak információkat kell cserélniük;
- f) a 75–86. cikk és a 94. cikk rendelkezéseinek kiigazítása a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások – különös tekintettel az új pénzügyi termékekre –, vagy a számviteli standardok és követelmények változásainak fényében, amelyek figyelembe veszik az uniós jogszabályokat, vagy tekintettel a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára;
- g) a 23. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok kiigazítása a jövőbeni fejlemények figyelembevétele és ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében.

136. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A következő intézkedéseket a 137. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően végrehajtási jogi aktusként kell elfogadni:

- a) a 2. cikkben foglalt felsorolás technikai kiigazítása;

- b) a 12. cikkben és a IV. címben előírt indulótőke összegének módosítása, a gazdasági és pénzügyi területen bekövetkezett változások figyelembevétele céljából.

137. cikk

Európai bankbizottság

- (1) A Bizottságot a 2004/10/EK bizottsági határozattal létrehozott európai bankbizottság segíti a végrehajtási jogi aktusok elfogadása során. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet 3. cikke (2) bekezdése szerinti bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

138. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.
- (2) A 135. cikkben említett felhatalmazás 153. cikkben említett időponttól számított határozatlan időtartamra szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 135. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő napon vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 135. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő 2 hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére 2 hónappal meghosszabbodik.

X. cím

A 2002/87/EK irányelv módosításai

139. cikk

A 2002/87/EK irányelv módosítása

- (1) A 21a. cikk (2) bekezdésében az a) pontot el kell hagyni.
- (2) A szöveg a 21a. cikk (2a) bekezdése után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az I. melléklet II. részében felsorolt számítási módszerek következetes harmonizációjának biztosítása érdekében, összefüggésben a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 45. cikke (2) bekezdésével és a 2009/138/EK irányelv 228. cikke (1) bekezdésével, de a 6. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, az EBH, az EBFH és az EÉPH a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a 6. cikk (2) bekezdése tekintetében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz..

A Bizottság felhatalmazást kap a harmadik bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

XI. cím

Átmeneti és záró rendelkezések

1. fejezet

A letelepedési szabadságot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek felügyeletére vonatkozó átmeneti rendelkezések

140. cikk

Hatály

- (1) E fejezet rendelkezései alkalmazandók a 40., 41., 43., 51. és 52. cikk helyett 2015. január 1-jéig, és ha a Bizottság a (2) bekezdésnek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el, további legfeljebb 2 éves időtartamig.
- (2) Annak biztosítása érdekében, hogy a likviditásra vonatkozó felügyeleti intézkedések bevezetése teljes mértékben összehangolt az egységes likviditási szabályok kidolgozásával, a Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 135. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek legfeljebb 2 évvel elhalasztják az (1) bekezdésben említett időpontot, ha az Unióban nem került sor egységes likviditási szabályok bevezetésére, mivel az első albekezdésben említett időpontig nem született megállapodás a likviditási felügyeletre vonatkozó nemzetközi standardokról.

141. cikk

Jelentéstételi követelmények

A fogadó tagállamok statisztikai célokból előírhatják, hogy minden hitelintézet, amely területükön fiókteleppel rendelkezik, az érintett fogadó tagállamok illetékes hatóságainak rendszeresen beszámoljon a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Az ezen irányelv 145. cikkében rájuk rótt kötelezettségek teljesítése érdekében a fogadó tagállamok előírhatják, hogy a más tagállamokból származó hitelintézetek fióktelepei bocsássák rendelkezésre ugyanazokat az információkat, mint amelyeket ugyanebből a célból a nemzeti hitelintézetektől igényelnek.

142. cikk

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által a fogadó tagállamban végzett tevékenységekkel kapcsolatban hozott intézkedések

- (1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megállapítják, hogy egy hitelintézet, amely a területükön fiókteleppel rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt, nem felel meg az ezen irányelvnek a fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköréről szóló rendelkezései alapján a tagállamban elfogadott jogszabályoknak, ezek a hatóságok elrendelik, hogy az érintett hitelintézet szüntesse meg a jogellenes állapotot.
- (2) Ha az érintett hitelintézet elmulasztja a szükséges intézkedések megtételét, a fogadó tagállam illetékes hatóságai megfelelően tájékoztatják erről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.
- (3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a lehető leggyorsabban megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az érintett hitelintézet véget vessen a jogellenes állapotnak. Az intézkedések természetéről tájékoztatni kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.
- (4) Ha a székhely szerinti tagállam által tett intézkedések ellenére, vagy mert az ilyen intézkedések nem bizonyulnak megfelelőnek, illetőleg nem állnak a szóban forgó tagállam rendelkezésére, a hitelintézet továbbra is megsérti az (1) bekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos jogszabályokat, ez utóbbi állam a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően megfelelő intézkedéseket hozhat a további szabálytalanságok elkerülése vagy szankcionálása érdekében, és szükség esetén megakadályozhatja, hogy a hitelintézet további ügyleteket kezdeményezzen a területén. A tagállamok biztosítják, hogy területükön az intézkedésekhez szükséges jogi iratokat kikézbessék a hitelintézeteknek.

143. cikk

Óvintézkedések

Válsághelyzet esetén a fogadó tagállam illetékes hatóságai a 142. cikkben előírt eljárás lefolytatását megelőzően, a betétesek, befektetők és a szolgáltatásokat igénybe vevő egyéb személyek érdekeinek védelmében megtehetik a szükséges óvintézkedéseket. A Bizottságot és a többi érintett tagállam illetékes hatóságait a lehető leghamarabb tájékoztatni kell ezekről az intézkedésekről.

Az érintett tagállamok illetékes hatóságaival történő konzultációt követően a Bizottság úgy határozhat, hogy a szóban forgó tagállamnak ezeket az intézkedéseket módosítani kell, vagy azokat hatályon kívül kell helyeznie.

144. cikk

Felelősség

- (1) A hitelintézet prudenciális felügyelete, beleértve azoknak a tevékenységeknek a felügyeletét, amelyeket a szóban forgó intézmény a 33. és 34. cikknek megfelelően végez, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége, az ezen

irányelvben foglalt olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruháznak felelősséget.

- (2) Az (1) bekezdés nem akadályozza az ezen irányelv alapján végzett összevont alapú felügyeletet.
- (3) Az adott tagállam illetékes hatóságai általános feladataik végrehajtása során – és különösen válsághelyzetekben – a megfelelő időben rendelkezésre álló információk alapján kellően mérlegelik a döntéseik által az összes többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt hatást.

145. cikk

Likviditási felügyelet

További egyeztetésig a fogadó tagállamok felelőssége marad, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival együttműködve felügyeljék a hitelintézeti fiókok likviditását.

Az Európai Monetáris Rendszer megerősítéséhez szükséges intézkedések sérelme nélkül a fogadó tagállamok továbbra is teljes körű felelősséget viselnek azokért az intézkedésekért, amelyek monetáris politikájuk végrehajtásából következnek.

Azon az alapon, hogy a hitelintézetet másik tagállamban engedélyezték, ezek az intézkedések nem rendelkezhetnek diszkriminatív vagy korlátozó jellegű bánásmódról.

146. cikk

Felügyeleti együttműködés

Az érintett tagállamok illetékes hatóságai szorosan együttműködnek abból a célból, hogy felügyeljék az olyan hitelintézetek tevékenységeit, amelyek azon a tagállamon kívül, amelyikben központi irodájuk van, más tagállamban vagy tagállamokban is működnek, különösen fióktelepeken keresztül. Az illetékes hatóságok kölcsönösen ellátják egymást az ilyen hitelintézetek irányítására és tulajdoni viszonyaira vonatkozó minden információval, amely feltehetőleg megkönnyíti felügyeletüket és az engedélyezési feltételek vizsgálatát, továbbá minden olyan információval, amely feltehetőleg megkönnyíti az intézmények figyelemmel kísérését, különös tekintettel a likviditásra, a szolvenciára, betétgaranciákra, a nagykockázatok vállalásának korlátozására, adminisztratív és számviteli eljárásokra és belső ellenőrzési mechanizmusokra.

147. cikk

Jelentős fióktelepek

- (1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóságtól, egyébként a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy hitelintézet fióktelepét jelentősnek tekintsék.

- (2) A kérelemben meg kell indokolni, hogy a fióktelep mi alapján tekinthető jelentősnek, különös tekintettel a következő szempontokra:
- a) a hitelintézet fióktelepének fogadó tagállambeli piaci részesedése a betétállományt tekintve meghaladja-e a 2 %-ot;
  - b) a hitelintézet tevékenységének felfüggesztése vagy megszüntetése milyen hatást gyakorolna a fogadó tagállam piaci likviditási és fizetési, klíring- és elszámolási rendszereire;
  - c) az ügyfélszámot tekintve mekkora a fióktelep mérete és jelentősége a fogadó tagállam banki vagy pénzügyi rendszerében.

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai, és a 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén a konszolidáló felügyeleti hatóság minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a fióktelep jelentőssé minősítésének ügyében együttesen határozzanak.

Ha az első albekezdésben említett kérés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, akkor a fogadó tagállam illetékes hatóságai újabb két hónapos határidőn belül egyedül döntenek arról, hogy a fióktelep jelentősnek minősül-e. A fogadó tagállam illetékes hatóságai határozatukban figyelembe veszik a konszolidáló felügyeleti hatóságnak vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a véleményét és fenntartásait.

A harmadik és a negyedik albekezdésben említett határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni és meg kell küldeni az érintett illetékes hatóságoknak, továbbá irányadónak minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

A fióktelep jelentőssé minősítése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti jogait és kötelességeit.

- (3) Egy jelentős fióktelep letelepedésekor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbítják a fogadó tagállam illetékes hatóságainak a 112. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett információt, és a fogadó tagállam illetékes hatóságaival együttműködve végrehajtják a 107. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett feladatokat.
- (4) Ha egy székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy hitelintézettel kapcsolatban a 109. cikk (1) bekezdésében említett válsághelyzetről szerez tudomást, akkor amint lehetséges, figyelmezteti az 59. cikk negyedik bekezdésében és a 60. cikkben említett hatóságokat.
- (5) Amennyiben a 111. cikk nem alkalmazható, úgy a más tagállamokban jelentős fióktelepekkel rendelkező hitelintézetet felügyelő illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében és a 61. cikkben említett együttműködés megkönnyítése céljából felügyeleti kollégiumot hoznak létre és betöltik annak elnöki posztját. A kollégium a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által, az érintett illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kidolgozott írásbeli megállapodás alapján jön létre és működik. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága dönt arról, hogy mely

illetékes hatóságok vegyenek részt a kollégium adott ülésén vagy adott tevékenységeiben.

- (6) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a döntésében figyelembe veszi a tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenységnek az említett hatóságok szempontjából való fontosságát, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt, a 144. cikk (3) bekezdésében említett lehetséges hatásokat, valamint az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket.
- (7) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium valamennyi tagját az ülések megszervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága teljes körűen, megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során tett lépésekről vagy a végrehajtott intézkedésekről.

148. cikk

Helyszíni ellenőrzések

- (1) A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett hitelintézet fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak előzetes tájékoztatását követően maguk elvégezhessék, vagy az általuk erre a célra kijelölt személyek közvetítésével végrehajthassák az 52. cikkben említett információk helyszíni ellenőrzését.
- (2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fióktelepek ellenőrzése céljából szintén alkalmazhatják a 113. cikkben megállapított egyéb eljárások egyikét.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés nem befolyásolja a fogadó tagállam illetékes hatóságainak azt a jogát, hogy az ezen irányelv szerinti feladataik teljesítése érdekében helyszíni ellenőrzéseket végezzenek a területükön létesített fióktelepeken.

2. fejezet

A tőkepufferekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

149. cikk

A tőkepufferekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Ez a cikk a 2016. január 1. és 2018. december 31. közötti átmeneti időszakra vonatkozóan módosítja a 122. és 123. cikk követelményeit.
- (2) A 2016. január 1. és 2016. december 31. közötti időszakban:
  - a) a tőkemegőrzési puffer elsődleges alapvető tőkéből áll, és egyenlő az intézmény a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3)

bekezdésének megfelelően számított kockázattal súlyozott teljes kitettségértékének 0,625%-ával;

- b) az intézményspecifikus anticiklikus pufferráta nem több, mint az említett összeg 0,625%-a, aminek eredményeképp a kombinált tartalékkövetelménynek az intézmények kockázattal súlyozott teljes kitettségértékeinek 0,625%-a és 1,25%-a között kell lennie.

(3) A 2017. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban:

- a) a tőkemegőrzési puffer elsődleges alapvető tőkéből áll, és egyenlő az intézmény a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított kockázattal súlyozott teljes kitettségértékének 1,25%-ával;
- b) az intézményspecifikus anticiklikus pufferráta nem több, mint az említett összeg 1,25%-a, aminek eredményeképp a kombinált tartalékkövetelménynek az intézmények kockázattal súlyozott teljes kitettségértékeinek 1,25%-a és 2,50%-a között kell lennie.

(4) A 2018. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakban:

- a) a tőkemegőrzési puffer elsődleges alapvető tőkéből áll, és egyenlő az intézmény a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendelet 87. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított kockázattal súlyozott teljes kitettségértékének 1,875%-ával;
- b) az intézményspecifikus anticiklikus pufferráta nem több, mint az említett összeg 1,875%-a, aminek eredményeképp a kombinált tartalékkövetelménynek az intézmények kockázattal súlyozott teljes kitettségértékeinek 1,875%-a és 3,750%-a között kell lennie.

(5) A tőkemegőrzési tervre vonatkozó követelmény és a 131. és 132. cikkben említett felosztási korlátozás a 2016. január 1. és 2018. december 31. közötti átmeneti időszakban alkalmazandó, ha az intézmények nem teljesítik a (2)–(4) bekezdésben meghatározott módosított követelményeket.

(6) A tagállamok az (1) bekezdésben meghatározottnál rövidebb átmeneti időszakot is meghatározhatnak, ha ezt az adott időszak alatt bármikor túlzott hitelnövekedés indokolja. Ha a tagállam így jár el, a rövidebb időszak csak az intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer azon intézmények általi kiszámítása céljából alkalmazandó, amelyek abban a tagállamban engedélyezettek, amelyért a kijelölt hatóság felelős.

3. fejezet

Záró rendelkezések

150. cikk

Felülvizsgálat

- (1) 2013. április 1-jéig a Bizottság a nemzetközi fejlemények figyelembevételével felülvizsgálja az ebben az irányelvben és a(z) [Kiadóhivatal által beillesztendő] rendeletben a javadalmazásra vonatkozó rendelkezéseket, valamint jelentést készít azokról, különös tekintettel hatékonyságukra, végrehajtásukra és érvényesítésükre. Az említett felülvizsgálat során azonosítani kell az arányosság elvének az említett rendelkezésekre történő alkalmazásából eredő esetleges hiányosságokat. A Bizottság a jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Ezen irányelv alkalmazása tekintetében a Bizottság időszakos felülvizsgálatának biztosítania kell, hogy az alkalmazás módja nem vezet az intézmények nyilvánvaló megkülönböztetéséhez jogi felépítésük vagy tulajdonosi modelljük alapján.

- (2) 2014-től kezdve az EBH az EFBH-val és az EÉPH-val együttműködve évente kétszer jelentést tesz közzé arról, hogy a tagállamok jogszabályai milyen mértékben hivatkoznak külső minősítésekre, valamint a tagállamok által az ilyen hivatkozások csökkentése érdekében tett lépésekről. Ez a jelentés azt is ismerteti, hogy az illetékes hatóságok hogyan teljesítik a 76. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 77. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kötelezettségeiket. Ez a jelentés felvázolja e tekintetben a felületei konvergencia mértékét is.
- (3) A Bizottság 2013. december 31-ig felülvizsgálja a 103. és 104. cikk végrehajtását és erről adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (4) A Bizottság 2016. december 31-ig felülvizsgálja a 87. cikk (4) bekezdése alapján elért eredményeket, beleértve a változatosságra vonatkozó gyakorlatok értékelésének megfelelőségét, és ezekről adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

151. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok 2012. december 31-ig elfogadják és közzéteszik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükségesek. E rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2013. január 1-jétől alkalmazzák.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a VII. cím 4. fejezete 2016. január 1-jétől alkalmazandó.
- (3) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) és a (2) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásnak kell tekinteni. A hivatkozás és a nyilatkozat megfogalmazásának módját a tagállamok határozzák meg.
- (4) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

152. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv későbbi módosításaival együtt 2013. január 1-jén hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre való hivatkozások erre az irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a II. mellékletben található megfelelési táblázattal összhangban kell őket értelmezni.

153. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

154. cikk

Címzett

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

A kölcsönös elismerés alá tartozó tevékenységek listája

- (1) Betétek és más visszafizetendő pénzeszközök elfogadása.
- (2) Hitelezés, beleértve többek között: a fogyasztási hitelt, a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokat, a faktoringot visszkereseti joggal vagy anélkül, a kereskedelmi tranzakciók finanszírozását (beleértve a forfetírozást).
- (3) Pénzügyi lízing.
- (4) Pénzforgalmi szolgáltatások a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007. november 13-i 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴² 4. cikke (3) bekezdésének meghatározása szerint.
- (5) Egyéb fizetési eszközök (például utazási csekkek és bankváltók) kibocsátása és kezelése, amennyiben ez a tevékenység nem tartozik a 4. pont alá.
- (6) Garanciák és kötelezettségvállalások.
- (7) Kereskedés saját számlára vagy ügyfélszámlára a következőkkel:
  - a) pénzügyi eszközök (csekkek, váltók, letéti jegyek stb.);
  - b) deviza;
  - c) tőzsdei határidős pénzügyi ügyletek és opciók;
  - d) árfolyam- és kamatlábügyletek;
  - e) átruházható értékpapírok.
- (8) Részvétel értékpapírok kibocsátásában és az ezzel összefüggő szolgáltatások nyújtásában.
- (9) Tanácsadás vállalkozásoknak a tőkeszerkezetet, ipari stratégiát és az ezekhez kapcsolódó kérdéseket illetően, valamint vállalkozások egyesülésével és felvásárlásával összefüggő tanácsadás és szolgáltatások.
- (10) Ügynöki tevékenység a bankközi piacon.
- (11) Portfóliókezelés és tanácsadás.
- (12) Értékpapírok letéti őrzése és kezelése.
- (13) Hitelinformációs szolgáltatások.
- (14) Letétkezelési szolgáltatások.

---

⁴² HL L 319., 2007.12.5, 1. o.

(15) Elektronikuspénz-kibocsátás.

A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴³ I. mellékletének A. és B. szakaszában előírt szolgáltatások és tevékenységek az említett irányelv I. melléklete C. szakaszában előírt pénzügyi eszközökre történő hivatkozás esetén az ezen irányelv szerinti kölcsönös elismerés hatálya alá tartoznak.

---

⁴³ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez az irányelv	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
1. cikk	1. cikk (1) bekezdés	
2. cikk (1) bekezdés	1. cikk (2) bekezdés	
2. cikk (2) bekezdés	1. cikk (3) bekezdés	
2. cikk (3) bekezdés	2. cikk	
3. cikk	5. cikk	
4. cikk (1) bekezdés		
4. cikk (2) bekezdés a) pont	4. cikk (20) bekezdés	
4. cikk (2) bekezdés b) pont		
4. cikk (2) bekezdés c) pont		
5. cikk (1) bekezdés		36. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés		36. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés		
5. cikk (4) bekezdés		
6. cikk	128. cikk	
7. cikk	42b. cikk (1) bekezdés	
8. cikk	40. cikk (3) bekezdés	
9. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés	
9. cikk (2) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés	
9. cikk (3) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés első albekezdés	
9. cikk (4) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés második albekezdés	

10. cikk	7. cikk	
11. cikk	8. cikk	
12. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés első albekezdés	
12. cikk (2) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés második albekezdés	
12. cikk (3) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdés	
12. cikk (4) bekezdés	9. cikk (2) bekezdés	
13. cikk (1) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés	
13. cikk (2) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés	
14. cikk (1) bekezdés	12. cikk (1) bekezdés	
14. cikk (2) bekezdés	12. cikk (2) bekezdés	
14. cikk (3) bekezdés	12. cikk (3) bekezdés	
15. cikk	13. cikk	
16. cikk (1) bekezdés	15. cikk (1) bekezdés	
16. cikk (2) bekezdés	15. cikk (2) bekezdés	
16. cikk (3) bekezdés	15. cikk (3) bekezdés	
17. cikk	16. cikk	
18. cikk	17. cikk (1) bekezdés	
19. cikk	18. cikk	
20. cikk	14. cikk, 9. cikk (4) bekezdés c) pont és 17. cikk (2) bekezdés	
21. cikk		
22. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1) bekezdés	
22. cikk (2) bekezdés	19. cikk (2) bekezdés	
22. cikk (3) bekezdés	19. cikk (3) bekezdés	
22. cikk (4) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés	
22. cikk (5) bekezdés	19. cikk (5) bekezdés	
22. cikk (6) bekezdés	19. cikk (6) bekezdés	

22. cikk (7) bekezdés	19. cikk (7) bekezdés	
22. cikk (8) bekezdés	19. cikk (8) bekezdés	
22. cikk (9) bekezdés	19. cikk (9) bekezdés	
23. cikk (1) bekezdés	19a. cikk (1) bekezdés	
23. cikk (2) bekezdés	19a. cikk (2) bekezdés	
23. cikk (3) bekezdés	19a. cikk (3) bekezdés	
23. cikk (4) bekezdés	19a. cikk (4) bekezdés	
23. cikk (5) bekezdés	19a. cikk (5) bekezdés	
24. cikk (1) bekezdés	19b. cikk (1) bekezdés	
24. cikk (2) bekezdés	19b. cikk (2) bekezdés	
25. cikk	20. cikk	
26. cikk (1) bekezdés	21. cikk (1) bekezdés	
26. cikk (2) bekezdés	21. cikk (2) bekezdés	
27. cikk	21. cikk (3) bekezdés	
28. cikk (1) bekezdés		4. cikk
28. cikk (2) bekezdés		9. cikk
29. cikk (1) bekezdés		5. cikk (1) bekezdés
29. cikk (2) bekezdés		5. cikk (2) bekezdés
29. cikk (3) bekezdés		5. cikk (3) bekezdés
29. cikk (4) bekezdés		5. cikk (2) bekezdés
30. cikk		6. cikk
31. cikk (1) bekezdés		7. cikk
31. cikk (2) bekezdés		8. cikk
32. cikk (1) bekezdés		10. cikk (1) bekezdés
32. cikk (2) bekezdés		10. cikk (2) bekezdés

33. cikk	23. cikk	
34. cikk (1) bekezdés	24. cikk (1) bekezdés	
34. cikk (2) bekezdés	24. cikk (2) bekezdés	
34. cikk (3) bekezdés	24. cikk (3) bekezdés	
35. cikk (1) bekezdés	25. cikk (1) bekezdés	
35. cikk (2) bekezdés	25. cikk (2) bekezdés	
35. cikk (3) bekezdés	25. cikk (3) bekezdés	
35. cikk (4) bekezdés	25. cikk (4) bekezdés	
35. cikk (5) bekezdés	25. cikk (5) bekezdés	
36. cikk (1) bekezdés	26. cikk (1) bekezdés	
36. cikk (2) bekezdés	26. cikk (2) bekezdés	
36. cikk (3) bekezdés	26. cikk (3) bekezdés	
36. cikk (4) bekezdés	26. cikk (4) bekezdés	
36. cikk (5) bekezdés	26. cikk (5) bekezdés	
37. cikk	36. cikk	
38. cikk	27. cikk	
39. cikk (1) bekezdés	28. cikk (1) bekezdés	
39. cikk (2) bekezdés	28. cikk (2) bekezdés	
39. cikk (3) bekezdés	28. cikk (3) bekezdés	
39. cikk (4) bekezdés	28. cikk (4) bekezdés	
40. cikk	29. cikk (1) bekezdés	
41. cikk (1) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés	
41. cikk (2) bekezdés		
42. cikk	32. cikk	
43. cikk (1) bekezdés	33. cikk (1) bekezdés	
43. cikk (2) bekezdés		

43. cikk (3) bekezdés		
43. cikk (4) bekezdés		
43. cikk (5) bekezdés		
43. cikk (6) bekezdés	33. cikk (2) bekezdés	
44. cikk (1) bekezdés	34. cikk	
44. cikk (2) bekezdés	31. cikk	
45. cikk	35. cikk	
46. cikk	37. cikk	
47. cikk (1) bekezdés	38. cikk (1) bekezdés	
47. cikk (2) bekezdés	38. cikk (2) bekezdés	
47. cikk (3) bekezdés	38. cikk (3) bekezdés	
48. cikk (1) bekezdés	39. cikk (1) bekezdés	
48. cikk (2) bekezdés	39. cikk (2) bekezdés	
48. cikk (3) bekezdés	39. cikk (3) bekezdés	
48. cikk (4) bekezdés	39. cikk (4) bekezdés	
49. cikk (1) bekezdés	40. cikk (1) bekezdés	
49. cikk (2) bekezdés	40. cikk (2) bekezdés	
50. cikk	41. cikk (3) bekezdés	
51. cikk (1) bekezdés	42. cikk (1) bekezdés	
51. cikk (2) bekezdés		
51. cikk (3) bekezdés		
51. cikk (4) bekezdés		
51. cikk (5) bekezdés	42. cikk (2) és (3) bekezdés	
51. cikk (6) bekezdés	42. cikk (4) és (5) bekezdés	
51. cikk (7) bekezdés	42. cikk (6) és (7) bekezdés	
52. cikk (1) bekezdés	42a. cikk (1) bekezdés	

52. cikk (2) bekezdés	42a. cikk (2) bekezdés	
52. cikk (3) bekezdés	42a. cikk (3) bekezdés	
52. cikk (4) bekezdés		
52. cikk (5) bekezdés		
53. cikk (1) bekezdés	43. cikk (1) bekezdés	
53. cikk (2) bekezdés	43. cikk (2) bekezdés	
54. cikk (1) bekezdés	44. cikk (1) bekezdés	
54. cikk (2) bekezdés	44. cikk (2) bekezdés	
54. cikk (3) bekezdés		
55. cikk	45. cikk	
56. cikk	46. cikk	
57. cikk	47. cikk	
58. cikk (1) bekezdés	48. cikk (1) bekezdés	
58. cikk (2) bekezdés	48. cikk (1) bekezdés	
58. cikk (3) bekezdés	48. cikk (2) bekezdés	
59. cikk	49. cikk	
60. cikk (1) bekezdés	50. cikk	
60. cikk (2) bekezdés		
61. cikk	51. cikk	
62. cikk	52. cikk	
63. cikk (1) bekezdés	53. cikk (1) bekezdés	
63. cikk (2) bekezdés	53. cikk (2) bekezdés	
64. cikk	136. cikk (2) bekezdés	
64. cikk (3) bekezdés		
65. cikk		
66. cikk (1) bekezdés		

66. cikk (2) bekezdés		
67. cikk (1) bekezdés		
67. cikk (2) bekezdés		
68. cikk (1) bekezdés		
68. cikk (2) bekezdés		
69. cikk		
70. cikk (1) bekezdés		
70. cikk (2) bekezdés		
70. cikk (3) bekezdés		
71. cikk	55. cikk	
72. cikk (1) bekezdés	123. cikk	
72. cikk (2) bekezdés		
72. cikk (3) bekezdés		I. melléklet 38. pont
73. cikk (1) bekezdés	22. cikk (1) bekezdés	
73. cikk (2) bekezdés	22. cikk (2) bekezdés	
73. cikk (3) bekezdés	22. cikk (3) bekezdés (2010/78/EU)	
74. cikk (1) bekezdés	22. cikk (3) bekezdés (2010/76/EU)	
74. cikk (2) bekezdés	22. cikk (4) bekezdés	
74. cikk (3) bekezdés	22. cikk (5) bekezdés	
75. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 2. pont	
75. cikk (2) bekezdés		
75. cikk (3) bekezdés		
75. cikk (4) bekezdés		
75. cikk (5) bekezdés		
76. cikk (1) bekezdés		
76. cikk (2) bekezdés		

76. cikk (3) bekezdés		
77. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 3. pont	
77. cikk (2) bekezdés	V. melléklet 4. pont	
77. cikk (3) bekezdés	V. melléklet 5. pont	
78. cikk	V. melléklet 6. pont	
79. cikk	V. melléklet 7. pont	
80. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 8. pont	
80. cikk (2) bekezdés	V. melléklet 9. pont	
81. cikk	V. melléklet 10. pont	IV. melléklet 5. pont
82. cikk	V. melléklet 11. pont	
83. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 12. pont	
83. cikk (2) bekezdés	V. melléklet 13. pont	
84. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 14. pont	
84. cikk (2) bekezdés	V. melléklet 14a. pont	
84. cikk (3) bekezdés	V. melléklet 15. pont	
84. cikk (4) bekezdés	V. melléklet 16. pont	
84. cikk (5) bekezdés	V. melléklet 17. pont	
84. cikk (6) bekezdés	V. melléklet 18. pont	
84. cikk (7) bekezdés	V. melléklet 19. pont	
84. cikk (8) bekezdés	V. melléklet 20. pont	
84. cikk (9) bekezdés	V. melléklet 21. pont	
84. cikk (10) bekezdés	V. melléklet 22. pont	
85. cikk (1) bekezdés		
85. cikk (2) bekezdés		
86. cikk (1) bekezdés		

86. cikk (2) bekezdés		
87. cikk (1) bekezdés		
87. cikk (2) bekezdés		
87. cikk (3) bekezdés		
87. cikk (4) bekezdés		
87. cikk (5) bekezdés		
88. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 23. pont, utolsó bekezdés	
88. cikk (2) bekezdés	V. melléklet 23. pont a)–f) alpont és az első bekezdés	
89. cikk	V. melléklet 23. pont k) alpont	
90. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 23. pont g)–t) alpont	
90. cikk (2) bekezdés	150. cikk (3) bekezdés b) pont	
91. cikk (1) bekezdés	V. melléklet 24. pont	
91. cikk (2) bekezdés	V. melléklet 24. pont	
92. cikk (1) bekezdés	124. cikk (1) bekezdés	
92. cikk (2) bekezdés	124. cikk (2) bekezdés	
92. cikk (3) bekezdés	124. cikk (3) bekezdés	
92. cikk (4) bekezdés	124. cikk (4) bekezdés	
92. cikk (5) bekezdés	124. cikk (5) bekezdés	
92. cikk (6) bekezdés		
92. cikk (7) bekezdés		
92. cikk (8) bekezdés		
92. cikk (9) bekezdés		
93. cikk		
94. cikk (1) bekezdés	XI. melléklet 1. pont	
94. cikk (2) bekezdés	XI. melléklet 1a. pont	
94. cikk (3) bekezdés	XI. melléklet 2. pont	

94. cikk (4) bekezdés	XI. melléklet 3. pont	
95. cikk		
96. cikk (1) bekezdés		
96. cikk (2) bekezdés		
96. cikk (3) bekezdés		
97. cikk (1) bekezdés		
97. cikk (2) bekezdés		
98. cikk (1) bekezdés		
98. cikk (2) bekezdés		
98. cikk (3) bekezdés		
98. cikk (4) bekezdés		
98. cikk (5) bekezdés		
99. cikk (1) bekezdés	136. cikk (1) bekezdés	
99. cikk (2) bekezdés		
100. cikk (1) bekezdés	136. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	
100. cikk (2) bekezdés	136. cikk (2) bekezdés, második albekezdés	
101. cikk	149. cikk	
102. cikk		
103. cikk (1) bekezdés	68. cikk (2) bekezdés	
103. cikk (1) bekezdés	3. cikk	
103. cikk (1) bekezdés	123. cikk	
103. cikk (2) bekezdés	71. cikk (1) bekezdés	

103. cikk (3) bekezdés	71. cikk (2) bekezdés	
103. cikk (4) bekezdés	73. cikk (2) bekezdés	
103. cikk (5) bekezdés		
104. cikk (1) bekezdés	68. cikk (1) bekezdés	
104. cikk (2) bekezdés	73. cikk (3) bekezdés	
104. cikk (3) bekezdés		
105. cikk (1) bekezdés	124. cikk (2) bekezdés	
105. cikk (2) bekezdés	23. cikk	
106. cikk (1) bekezdés	125. cikk (1) bekezdés	2. cikk
106. cikk (2) bekezdés	125. cikk (2) bekezdés	2. cikk
106. cikk (3) bekezdés	126. cikk (1) bekezdés	
106. cikk (4) bekezdés	126. cikk (2) bekezdés	
106. cikk (5) bekezdés	126. cikk (3) bekezdés	
106. cikk (6) bekezdés	126. cikk (4) bekezdés	
107. cikk (1) bekezdés	129. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	
107. cikk (2) bekezdés	129. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	
107. cikk (3) bekezdés	129. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés	

108. cikk (1) bekezdés a) pont	129. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	
108. cikk (1) bekezdés b) pont		
108. cikk (2) bekezdés a) pont	129. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	
108. cikk (2) bekezdés b) pont		
108. cikk (3) bekezdés	129. cikk (3) bekezdés, negyedik–hetedik albekezdés	
108. cikk (4) bekezdés	129. cikk (3) bekezdés, nyolcadik albekezdés	
108. cikk (5) bekezdés	129. cikk (3) bekezdés, kilencedik albekezdés	
108. cikk (6) bekezdés	129. cikk (3) bekezdés, tizedik albekezdés	
109. cikk (1) bekezdés	130. cikk (1) bekezdés	
109. cikk (2) bekezdés	130. cikk (2) bekezdés	
110. cikk	131. cikk	
111. cikk (1) bekezdés	131a. cikk (1) bekezdés	
111. cikk (2) bekezdés	131a. cikk (2) bekezdés	
112. cikk (1) bekezdés	132. cikk (1) bekezdés	
112. cikk (2) bekezdés	132. cikk (2) bekezdés	
112. cikk (3) bekezdés	132. cikk (3) bekezdés	
112. cikk (4) bekezdés	???	
113. cikk	141. cikk	

114. cikk (1) bekezdés	127. cikk (1) bekezdés	
114. cikk (2) bekezdés	127. cikk (2) bekezdés	
114. cikk (3) bekezdés	127. cikk (3) bekezdés	
115. cikk	135. cikk	
116. cikk (1) bekezdés	137. cikk (1) bekezdés	
116. cikk (2) bekezdés	137. cikk (2) bekezdés	
117. cikk (1) bekezdés	138. cikk (1) bekezdés	
117. cikk (2) bekezdés	138. cikk (2) bekezdés	
118. cikk (1) bekezdés	139. cikk (1) bekezdés	
118. cikk (2) bekezdés	139. cikk (2) bekezdés	
118. cikk (3) bekezdés	139. cikk (3) bekezdés	
119. cikk (1) bekezdés	140. cikk (1) bekezdés	2. cikk
119. cikk (2) bekezdés	140. cikk (2) bekezdés	2. cikk
119. cikk (3) bekezdés	140. cikk (3) bekezdés	2. cikk
120. cikk	142. cikk	
121. cikk (1) bekezdés	143. cikk (1) bekezdés	
121. cikk (2) bekezdés	143. cikk (2) bekezdés	
121. cikk (3) bekezdés	143. cikk (3) bekezdés	

122. cikk		
123. cikk		
124. cikk		
125. cikk		
126. cikk		
127. cikk		
128. cikk		
129. cikk		
130. cikk		
131. cikk		
133. cikk (1) bekezdés	144. cikk	
133. cikk (2) bekezdés		
133. cikk (3) bekezdés		
134. cikk (1) bekezdés	122a. cikk (9) bekezdés	
134. cikk (2) bekezdés	69. cikk (4) bekezdés	
134. cikk (3) bekezdés	70. cikk (4) bekezdés	
135. cikk	150. cikk (1) bekezdés	
136. cikk (1) bekezdés	150. cikk (1) bekezdés, a) pont	
136. cikk (2) bekezdés	150. cikk (2) bekezdés	
137. cikk (1) bekezdés	151. cikk (1) bekezdés	
137. cikk (2) bekezdés	151. cikk (2) bekezdés	

138. cikk (1) bekezdés	151a., 151b., 151c. cikk	
138. cikk (2) bekezdés	151a., 151b., 151c. cikk	
138. cikk (3) bekezdés	151a., 151b., 151c. cikk	
138. cikk (4) bekezdés	151a., 151b., 151c. cikk	
138. cikk (5) bekezdés	151a., 151b., 151c. cikk	
139. cikk		
140. cikk		
141. cikk	29. cikk	
142. cikk	30. cikk	
143. cikk	33. cikk	
144. cikk	40. cikk	
145. cikk	41. cikk	
146. cikk	42. cikk	
147. cikk	42a. cikk	
148. cikk	43. cikk	
149. cikk		
150. cikk (1) bekezdés	156. cikk (4) bekezdés	
150. cikk (2) bekezdés		
151. cikk (1) bekezdés	157. cikk (1) bekezdés	
151. cikk (2) bekezdés		
151. cikk (3) bekezdés	157. cikk (2) bekezdés	

151. cikk (4) bekezdés	157. cikk (2) bekezdés	
152. cikk	158. cikk	
153. cikk	159. cikk	
154. cikk	160. cikk	
I. melléklet	I. melléklet	